

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

9 juli 1998

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MORGENVERGADERING

DECREET ONDERWIJS IX

DECREET DIVERSE MAATREGELEN SECUNDAIR ONDERWIJS EN WIJZIGING DECREET
BASISONDERWIJS

Inhoud

Nr. 55

Donderdag 9 juli 1998
Morgenvergadering

Berichten van verhindering	1
Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs IX – 1057 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6	
Algemene bespreking	1
Sprekers : mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, verslaggever, de heren René Swinnen, Ludo Sannen, Chris Vandenbroeke en André Denys, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Gilbert Vanleenhove, mevrouw Nelly Maes, de heer Kris Van Dijck, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heer Karel De Gucht en minister Luc Van den Bossche	
Artikelsgewijze bespreking	21
Spreker : mevrouw Marleen Vanderpoorten	
Ontwerp van decreet houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs – 1058 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6	
Algemene bespreking	58
Sprekers : de heer Freddy Sarens, verslaggever, mevrouw Nelly Maes en minister Luc Van den Bossche	
Regeling van de werkzaamheden	62

VOORZITTER : De heer Francis Vermeiren, ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 10.05 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Jan Caubergs, Tuur Van Wallendael : gezondheidsredenen ;

Johan Sauwens : buitenslands.

**ONTWERP VAN DECREET betreffende het onderwijs IX
– 1057 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6**

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs IX.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Nieuwenborgh, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, zoals we dat gewoon zijn van de genummerde onderwijsdecreten, is ook het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs IX een verzameling technische correcties en regularisaties. Dat we aan dit soort van jaarlijks weerkerende decreten beginnen te wennen, betekent echter niet dat we onze kritiek opgeven. Telkens opnieuw stellen we dat de verzameldecreten niet bevorderlijk zijn voor de totstandkoming van een doorzichtige wetgeving.

De minister antwoordt daar stevast op dat hij, gezien de strikte interpretatie van het legaliteits-

principe door de Raad van State en het Arbitragehof, niet anders kan dan regelmatig aanpassingen in de onderwijswetgeving door te voeren, en oplossingen te bieden voor concrete toepassingsproblemen die vanuit de praktijk van het onderwijs worden gemeld. Uiteraard hebben we daar begrip voor, maar dat lost het probleem van de alsmaar complexer wordende onderwijswetgeving niet op. Zolang de Raad van State en het Arbitragehof vasthouden aan hun strikte interpretatie van het legaliteitsbeginsel, kunnen we niet hopen op een grote vereenvoudiging. Misschien kan onze herhaalde kritiek deze rechtscolleges ertoe te bewegen hun visie te herzien.

Inmiddels moeten we toegeven dat het verzameldecreet van dit jaar al iets aanvaardbaarder is dan zijn voorgangers. Het feit dat het ontwerp van onderwijsdecreet IX zichzelf bijna volledig opheft op het ogenblik dat bepalingen ervan zijn opgenomen in de gecoördineerde versie van andere, niet genummerde onderwijsdecreten, waarden wij ten zeerste. Toch blijft het moeilijk om de technische correcties in diverse andere onderwijsdecreten goed te beoordelen als ze in een groot verzameldecreet worden opgenomen. Daarom vragen we aan de minister dat hij de aanpassingen in de toekomst niet allemaal in hetzelfde decreet zal opnemen, maar dat hij de correcties in de wetgeving per onderwerp zal verzamelen. Zo zou hij bijvoorbeeld de correcties op de wetgeving van het leerplichtonderwijs in een apart decreet kunnen verzamelen, en deze met betrekking tot het hoger onderwijs in een ander decreet.

Minister Luc Van den Bossche : Uw wensen zullen worden vervuld.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh : Waarvoor onze dank. Wat het bevorderen van een eenvoudige onderwijswetgeving betreft, zijn we zelf ook niet helemaal vrij te pleiten. Ook de parlementsleden hebben zich omwille van de hoogdringendheid laten verleiden tot het indienen van amendementen – zij het in iets mindere mate dan vorige jaren.

Dat alles impliceert dat er tijdens de besprekingen in commissie relatief weinig inhoudelijke opmerkingen zijn gemaakt. Nochtans worden er in dit decreet toch enkele belangrijke zaken geregeld. Inzake personeelsaangelegenheden wordt een regeling uitgewerkt voor de personeelsleden van de Nederlandse scholen die zijn opgenomen in de toelageregeling van de Vlaamse Gemeenschap. Verder worden personeelsleden uit het onderwijs voor sociale promotie en uit het beperkt leerplan

Van Nieuwenborgh

die in bijambt worden uitbetaald, verlost van de jaarlijks terugkerende formaliteiten.

Zowel in het basis- als in het secundair onderwijs wordt in een verhoging van de integratietoelagen voor het geïntegreerd onderwijs voorzien. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van de middelen om occasionele en tijdelijke noden in het buitengewoon onderwijs te lenigen. In het geïntegreerd onderwijs bestond er immers reeds enige tijd nood aan hogere integratietoelagen. Met deze transfer kunnen de integratiekansen van gehandicapte jongeren in gewone scholen beter worden gegarandeerd.

Zoals in het gewoon secundair onderwijs kan voortaan ook in het buitengewoon secundair onderwijs een gedeelte van het lesurenpakket voor bijzondere pedagogische taken worden voorbehouden, en kunnen bepaalde vakken geïntegreerd worden aangeboden.

Wat de hogescholen betreft, wordt een decretale grondslag verleend aan de verhoging van de sociale toelagen voor de studenten van 3.000 naar 4.000 frank. De gastprofessoren krijgen een duidelijker statuut. Hogescholen kunnen voortaan ook de immuun tijdelijken benoemen die ouder zijn dan 55 jaar en die voldoen aan de benoemingsvoorwaarden. Hierdoor verwerven deze personeelsleden ook het recht op een overheidspensioen.

In het hoofdstuk over de universiteiten werden de artikelen die betrekking hadden op de bescherming van de termen 'universiteiten' en 'academisch onderwijs' bij amendement geschrapt omdat de minister toen nog niet beschikte over het nodige advies van de federale ministerraad. De beperking dat men ten hoogste tweemaal kon deelnemen aan de toelatingsproef voor arts- en tandartsstudies werd opgeheven. De sanctiemogelijkheden van de overheid tegenover universiteiten die nalaten een onrechtmatige toestand recht te zetten of die de nodige gegevens niet tijdig bezorgen, worden daarentegen versterkt. Belangrijk in dit hoofdstuk is ook de regeling van de vermogensrechten op universitaire vindingen. Daarbij wordt een evenwicht gecreëerd tussen de rechten en plichten van de universiteit enerzijds en van de onderzoeker anderzijds. Een van de verplichtingen houdt in dat de onderzoeksresultaten terug worden geïnvesteerd in het onderzoek, waardoor de inkomsten ook een maatschappelijk nut dienen.

Bij dit hoofdstuk werd ook een belangrijk amendement ingediend dat het decretale financieringssysteem van de universitaire werkingsuitkeringen wijzigt. Het biedt een oplossing voor het aanslepende probleem van de financiering van de voortgezette academische opleiding.

De voorzitter : De heer Swinnen heeft het woord.

De heer René Swinnen : De verslaggever verwijst naar het belangrijk amendement over de financiering van de universiteiten. Daarover is echter in het veld enige commotie ontstaan. Ik wil minister Van den Bossche terzake enkele vragen stellen.

Het amendement dat de meerderheid heeft ingediend, bestaat eigenlijk uit drie onderdelen. Het eerste betreft de voortgezette academische opleiding en de 450 miljoen frank die daarin worden verwerkt. Dit onderdeel wil ik echter later apart behandelen. Ik wil het nu in het bijzonder hebben over het zogenaamde artikel 136. Dit artikel voorziet in een bijkomende financiering voor de vrije universiteiten die ook de werkgeversbijdragen moeten betalen. In dat verband is er wel een verschil met de gemeenschapsuniversiteit van Gent. Men had wellicht gehoopt dat het onderwijsdecreet IX zou voorzien in een verdere financiering. Wat zijn de intenties van de minister in verband met dat fameuze artikel 136 ? Kan de begroting 1999 hier soelaas bieden ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Er is een verhoging van 300 miljoen frank. Dit geld moet worden verdeeld conform het mechanisme dat vóór 1991 bestond. Daarmee komen we tegemoet aan de universiteiten, die sinds 1991 een enorme stijging van het studentenaantal hebben gekend.

Daarnaast kampen we ook met het probleem van het VHO, dat is ontstaan als gevolg van het arrest van het Arbitragehof na een klacht van de KUB.

Tot slot hebben we het verhaal over artikel 136. Daarvan zijn in het verleden al twee stukken geschreven. Maar er blijft nog steeds een claim van 138 miljoen frank. Dit probleem is nog steeds niet volledig opgelost, ook niet wanneer men de criteria gebruikt die de VLIR heeft aangewend om deze noden te formuleren. We moeten inderdaad proberen om dat laatste deel opnieuw geheel of gedeeltelijk dicht te rijden in de begroting. We moeten daarbij wel consequent blijven met wat we de vorige jaren hebben gedaan.

De voorzitter : De heer Swinnen heeft het woord.

De heer René Swinnen : Mijnheer de voorzitter, ik wil nog een tweede vraag stellen naar aanleiding van dat amendement. Voor de basisfinanciering zijn er drie groepen : een groep A, B en C. Aan deze groepen werden de parameters 1, 2 en 3 verbonden in het decreet betreffende de universiteiten.

Het veld beweert wel eens dat het systeem van alleen maar boeken en cursussen in de jaren na de totstandkoming van het decreet vooral bij de humane wetenschappen plaats heeft moeten ruimen voor meer gecompliceerde apparatuur zoals informatica. We weten allemaal dat dit een vrij dure operatie is. Er wordt dan ook gevraagd om de basisfinanciering en de parameters aan een grondig wetenschappelijk onderzoek te onderwerpen, en de parameters eventueel aan te passen. Mijnheer de minister, wat denkt u daarover ?

De voorzitter : Mevrouw Van Nieuwenborgh heeft het woord om haar uiteenzetting als verslaggever te beëindigen. Nadien zullen we het debat voortzetten.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh : Mijnheer de voorzitter, de minister gaf daarnet al een positieve reactie op een bijkomende oplossing voor 1999. Daarnaast wordt in dit decreet in een extra krediet van 300 miljoen frank voorzien. Dat bedrag werd al ingeschreven in de begroting van 1998 om de huidige ongelijkheid in de kostprijs per onderwijsbelastingseenheid aan de verschillende universiteiten te milderen. De middelen worden op een eenvoudige wijze verdeeld tussen de universiteiten die nu onder de gemiddelde kostprijs zitten. Een decretale regeling was daarvoor dringend nodig. Er moest immers worden vermeden dat het extra krediet voor 1998 verloren zou gaan.

Bovendien worden in het onderwijsdecreet IX een evaluatiesysteem voor inspectieleden en een indexering van de middelen voor de pedagogische begeleidingsdiensten ingevoerd. Voor de PMS-centra worden enkele maatregelen getroffen om de hervorming in die sector zo goed mogelijk voor te bereiden. Het project voor spijbelpreventie wordt met één schooljaar verlengd en krijgt een beperkte uitbreiding van het aantal meewerkende scholen en PMS-centra. Door die verlenging moet het mogelijk worden om de evaluatie en het overleg met de federale overheid goed af te ronden en passende conclusies te trekken voor een nieuwe en definitieve regelgeving.

Dit waren een aantal belangrijke wijzigingen die in het decreet vervat zitten. Het geamendeerde ontwerp van decreet werd met acht stemmen voor en drie stemmen tegen bij drie onthoudingen in de commissie aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, ik wil enkel een opmerking maken over de procedure. Ik ben blij dat u hebt ingegrepen. Als meerderheidspartijen op het laatste ogenblik amendementen indienen en daarna de kritiek uit het veld horen, moeten ze niet hun eigen verdediging beginnen opbouwen vooraleer de discussie in plenaire vergadering wordt aangevat.

De voorzitter : Mijnheer Sannen, ik ben het met u eens.

Minister Luc Van Den Bossche : Mijnheer de voorzitter, over welk amendement gaat het ? De vragen van de heer Swinnen hadden geen betrekking op een amendement.

De voorzitter : Mijnheer de minister, we zullen de discussie zo dadelijk voeren.

De heer Vandebroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandebroeke : Mijnheer de voorzitter, ik was niet van plan het woord te nemen, maar aangezien de heer Swinnen de verslaggever over een cruciaal punt onderbrak, wil ik me aansluiten bij zijn vraag aan de minister.

Mijnheer de minister, ik heb er uiteraard geen bezwaar tegen dat de 300 miljoen frank, die oorspronkelijk bestemd waren voor de universiteit Gent, nu via amendering voor herschikking vatbaar zijn. Voor zover ik weet liet men trouwens altijd uitschijnen dat dit bedrag via objectieve criteria, namelijk de studentenaantallen, tot stand is gekomen.

De minister-president beweerde vorige week in de commissie dat de basisfinanciering van de universiteiten redelijkerwijze wezenlijk zal worden aangepast bij de opmaak van de nieuwe begroting. Ik benadruk dat dit zijn woorden zijn. Mijnheer de minister, als u dat weet, is het dan wel opportuun om nu, al dan niet via amendering, dat kleine surplus van 300 miljoen frank in vraag te stellen ? Als er in het najaar wezenlijke aanpassingen volgen, was het dan niet aangewezen om deze zaak ten gronde te bekijken ?

Minister Luc Van den Bossche : Ik weet niet wat de minister-president in deze of gene commissie heeft gezegd. Alleen denk ik niet dat er in het najaar een wezenlijke aanpassing komt van de eerste financieringsstroom. Dit is me dus onbekend.

Het is wel belangrijk dat u uitspraken correct interpreteert : er zullen onbetwistbaar aanpassingen komen bij de wijze waarop op dit ogenblik de lastenverdeling plaatsvindt tussen de eerste en de tweede geldstroom. Het staat eveneens buiten kijf dat dit gevolgen heeft voor de mogelijke toepassingen en de uiteindelijke bedragen van de eerste en tweede geldstroom. Daardoor wordt echter de eerste geldstroom niet fundamenteel geherwaardeerd.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, in dat geval kan ik alleen maar verwijzen naar het antwoord van de minister-president op mijn recente actuele vraag. Wat de begroting voor 1999 betreft kiest Vlaanderen ervoor om nu zelf geen vragende partij te zijn voor een herziening van de financieringswet en te wachten tot dit in zijn totaliteit kan worden bekeken, in het kader van een algehele herziening van die financieringswet.

Minister Luc Van den Bossche : Dat heeft hier niets mee te maken. Hier gaat het slechts over de financieringsstromen naar de universiteiten. De financieringswet is een ander verhaal.

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, daar het zeer moeilijk is een algemene inleiding te geven over een verzameldecreet als decreet IX, zal ik slechts enkele punten aanstippen. Daarna zal ik summier ingaan op enkele artikelen.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Het systeem van verzameldecreten maakt de onderwijswetgeving nog complexer dan ze al is. Deze opmerking werd ook door de verslaggever als conclusie van de commissiebespreking naar voren gebracht. Het is en blijft blijkbaar een noodzakelijk kwaad dat er jaarlijks een verzameldecreet moet worden voorgelegd aan dit parlement. Vaak worden artikelen ingevoerd om zeer individuele, soms zelfs unieke problemen te verhelpen. In

enkele gevallen worden deze decreten zelfs aangeprepen om wat krom is volgens de bestaande wetgeving recht te trekken. De VLD blijft daarom hoe dan ook een tegenstander van dit soort decreten.

Wat dit decreet betreft zijn we er alleszins voorstander van om de artikelen met betrekking tot het PMS en het leerlingenvervoer te schrappen. Die bevatten immers essentiële wijzigingen, en daar er over deze aangelegenheden globale decreten in de maak zijn, zou het logischer zijn die af te wachten. Via amendering in de commissie werden artikelen ingevoerd die nadien aanleiding gaven tot een nieuwe controverse. Zo was er bijvoorbeeld het inschrijven van optiek en optometrie onder gezondheidszorg in de hogescholen. Bij nader inzien blijkt dat een niet erg gelukkige beslissing, omdat wordt gevreesd dat opticiens later het recht zouden kunnen opeisen om bepaalde handelingen uit te voeren. Daarom ondertekende de VLD het amendement van de Volksunie om dit opnieuw te wijzigen. De heer Van Dijck zal dit toelichten.

Op artikel 85 met betrekking tot de toelatingsproef voor arts en tandarts hebben we geen amendement ingediend, omdat we al gelukkig zijn met enige versoepeling. We kondigen echter nu al aan dat we in het begin van het volgende parlementaire jaar een vraag zullen stellen over de evaluatie van die toelatingsproef. Het blijkt immers dat het aantal kandidaten dat zich voor de proef aanbiedt, sterk onder de verwachtingen blijft. Volgens onze gegevens gaat het dit jaar om een kwart minder kandidaten dan vorig jaar.

Minister Luc Van den Bossche : Mevrouw Vanderpoorten, wat wilt u nu eigenlijk ? Wilt u een overaanbod aan gediplomeerden ten opzichte van het aantal beschikbare plaatsen ? Wilt u zo veel mogelijk studenten toelaten tot de studies ? Wat kan daar de bedoeling van zijn ? Wilt u misschien een numerus clausus invoeren ? Dan moet u dat duidelijk zeggen. Dat er dit jaar minder kandidaten zijn dan vorig jaar is geen argument om te stellen dat de zaken slecht gaan. Als men een numerus clausus wil vermijden, is het juist positief dat er minder kandidaten en minder geslaagden zijn.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de minister, dat is uw standpunt.

Minister Luc Van den Bossche : Mevrouw Vanderpoorten, dat is de werkelijkheid !

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : We hebben die discussie ook al in de commissie gevoerd. We kunnen echter niet om een aantal vaststellingen heen.

Vanderpoorten

Vorig jaar al vroegen sommige deskundigen zich af of de regeling mettertijd geen tekort aan geslaagden zou veroorzaken.

Minister Luc Van den Bossche : Men moet nu niet praten over een mogelijk tekort aan kandidaten. Momenteel is er nog steeds een teveel.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de minister, we willen de situatie op langere termijn bekijken. We zijn trouwens niet de enigen die deze vraag stellen.

Minister Luc Van den Bossche : U moet ervoor zorgen dat uw redenering klopt. Er worden er 360 geaccrediteerd. U moet er rekening mee houden dat het slaagpercentage met een toelatingsproef hoger zal liggen dan zonder. Als u dan bekijkt hoe groot de instroom mag zijn, zult u ook wel zien dat er geen gevaar is voor een tekort.

De heer Ludo Sannen : Ik kan uw reactie enigszins begrijpen. Ik wil echter waarschuwen voor een al te strikte houding. Ik hoop dat de commissie bereid zal zijn om de inhoud en de aard van het examen voortdurend te evalueren op de efficiëntie ervan.

Minister Luc Van den Bossche : De inhoud en de aard van het examen zal niet door de commissie, maar wel door de wetenschappers worden geëvalueerd. Die evaluatie zal ter beschikking worden gesteld van het parlement.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de minister, we beseffen ook wel dat deze problematiek in een ruimer kader moet worden geplaatst. Het gaat immers niet enkel om de aantallen. Zoals de heer Sannen al zei, moet ook de manier waarop de proef wordt georganiseerd voortdurend worden geëvalueerd. De VLD heeft deze proef altijd al om verschillende redenen – ook principiële – in vraag gesteld.

Ook vandaag blijven we nog steeds met dezelfde vraag zitten : krijgen de potentieel beste artsen met dit systeem de kans om ooit arts te worden ? Dat is de kern van de zaak. Het systeem is niet alleen onrechtvaardig en ongelijk voor de studenten, het schrikt velen ook af. Dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Hiermee ben ik aan het einde gekomen van onze algemene kritiek. Bij de artikelsgewijze bespreking zullen we uiteraard onze amendementen toelichten. (*Applaus bij de VLD, de VU en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de genummerde onderwijsdecreten worden inderdaad stilaan een nachtmerrie voor de leden van de commissie voor Onderwijs. Meestal moeten we een resem andere decreten raadplegen om de vele verwijzingen in de vaak bijna onleesbare artikelen te kunnen begrijpen. De genummerde decreten zijn bovendien meestal zo technisch dat het gevaarlijk is er ter elfder ure nog vele wijzigingen in aan te brengen. Tijdens de behandeling ervan in de commissie is het immers niet altijd duidelijk wat de consequenties van de voorgestelde wijzigingen zijn. De frustrerende ervaring met Onderwijsdecreet VII, waarbij vlak voor de stemming in de commissie nog pakken amendementen werden ingediend en goedgekeurd, heeft ons tot meer matigheid en discipline aangezet.

De minister zelf heeft dan ook van op deze tribune een mea culpa uitgesproken.

Minister Luc Van den Bossche : En een confiteor.

De heer Gilbert Vanleenhove : Dat kan ook zijn ; het was in elk geval in het Latijn.

Bij de bespreking van Onderwijsdecreet VIII werd het aantal amendementen daarom tot een strikt minimum herleid. Bij het voorliggende Onderwijsdecreet IX werden er echter weer meer dan veertig ingediend en goedgekeurd. Dat gebeurde wel op een meer geordende en beter voorbereide manier. Iedereen had bij het begin van de bespreking vrijwel alle amendementen in zijn bezit.

Toch blijkt achteraf dat een paar amendementen ongewilde consequenties hebben, die allerminst konden worden vermoed tijdens de besprekingen in de commissie. Daarom stellen de fracties van de meerderheid voor om in de plenaire zitting van het parlement toch nog enkele aanpassingen te doen en enkele amendementen die in de commissie werden aangenomen, voorlopig weer te schrappen. De behandeling ervan kan worden uitgesteld tot Onderwijsdecreet X aan de orde is. Dit biedt ons de gelegenheid een en ander grondiger uit te diepen en voor te bereiden.

Een eerste wijziging die we nu willen voorstellen, betreft artikel 50 van het decreet. Bij amendement werd in de commissie vastgelegd dat de artistieke toelatingsproef in de verschillende kunstdepartementen van de hogescholen door een gemengde

Vanleenhove

commissie moet worden afgenomen. Naast personeelsleden van de eigen hogeschool moeten ook personeelsleden van andere hogescholen met dezelfde opleidingen, en bovendien minstens voor een derde volledig externe personen aan de proeven en de beraadslagingen deelnemen. Deze externen kunnen zowel uit eigen land als uit het buitenland komen en worden geselecteerd door de Vlaamse regering op voorstel van de Vlhora.

Ondanks de goede intenties en eerlijke motieven die aan dat amendement ten grondslag lagen, toont de eerste toetsing in het onderwijsveld meteen aan dat een dergelijke bepaling voor de kunstdepartementen van de hogescholen ernstige organisatorische en financiële moeilijkheden kan veroorzaken. Er zullen heel wat jury's moeten worden samengesteld en vaak zullen dezelfde mensen er zitting in hebben. De vraag is terecht hoe deze jury's op korte termijn alle kandidaat-studenten zullen kunnen ondervragen.

Een ander probleem is dat de bepaling over de artistieke toelatingsproef alle studiegebieden en opties over dezelfde kam scheert en geen oog heeft voor de verschillen in vooropleiding. Toch zouden de selectiecriteria voor bijvoorbeeld een kandidaat-student muziek heel anders moeten zijn dan voor iemand die beeldende kunsten wil gaan studeren. Van de eerste kan normaliter worden verwacht dat hij al een flinke voorkennis heeft in de discipline die hij kiest. Een artistieke toelatingsproef kan voor hem dus bijzonder zinvol worden ingevuld. Voor de kandidaat-student beeldende kunst zal de voorkennis doorgaans quasi nihil zijn. Wat moet de artistieke toelatingsproef voor hem dan voorstellen ?

Ten slotte is er nog het probleem van de financiering. Iedereen weet dat vele hogescholen, inzonderheid de kunstdepartementen, een grote zuinigheid moeten betrachten om binnen de mogelijkheden van hun gesloten enveloppen de eindjes aan elkaar te knopen. Als de hogescholen nu ook nog eens externe binnen- en buitenlandse juryleden moeten vergoeden voor hun verplaatsing, verblijf en presaties, zouden ze het wel eens bijzonder lastig kunnen krijgen.

De conclusie is dat wij de problematiek van de artistieke toelatingsproef best nog eens rustig onder de loep zouden nemen. We stellen daarom voor artikel 50 te schrappen en het thema ervan uit te stellen tot aan de behandeling van Onderwijsdecreet X.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp het pleidooi van de voorzitter van de commissie voor Onderwijs voor het uitstel van die artistieke proef. Mijnheer de voorzitter, u bent er zich van bewust dat uitstel tot een nog langer uitstel leidt. Er is duidelijk een probleem. U haalt alleen problemen aan, maar nog geen mogelijke oplossingen. Ik stel vast dat de financiering, waarover u het nu wil hebben, samenhangt met het studentenaantal. Het toelatingsbeleid van de verschillende hogescholen ligt zo ver uit elkaar dat het ontegensprekelijk invloed heeft op de financiële mogelijkheden.

De heer Gilbert Vanleenhove : Dat wou ik ook zeggen. De financiering moet worden geschrapt. Daar kom ik nog op terug.

U vraagt welke richting ik wil uitgaan. Ik denk dat een proef een belangrijk element blijft. De evolutie van de studentenpopulatie van de verschillende kunstdepartementen in de laatste jaren verschilt voor elk departement. Sommige departementen in Vlaanderen – niet zo veel – hebben behoorlijke inspanningen gedaan om het studentenaantal te verlagen en de beste krachten te selecteren. Anderen deden dat niet. Dat er iets moet gebeuren, staat als een paal boven water. Ik deel uw mening.

We pleiten ervoor dat het werkbaar invoeren van een dergelijke proef grondig wordt onderzocht. De kunstsector in Vlaanderen is niet zo groot. Het gaat om een beperkt groepje mensen. Het is organisatorisch moeilijk om deskundigen op hetzelfde moment bijeen te brengen. We moeten een werkbaar systeem ontdekken en onderzoeken. Wij twijfelen geenszins aan het belang van een selectieproef bij de aanvang van de studies, precies omdat dit ervoor zorgt dat geen ongeschikte studenten worden aangetrokken en dat een kwalitatief hoogstaand onderwijs gewaarborgd blijft.

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de minister, klopt het wat de voorzitter van de commissie voor Onderwijs zegt ? Worden de hogescholen tot extra zuinigheid gedwongen ?

De voorzitter : Mijnheer Vandenbroeke, u daagt de minister uit.

Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, collega's, deze bewering is juist en onjuist. Deze uitspraak is enerzijds een mythe en anderzijds werkelijkheid.

Het is juist, in die zin dat we in de begroting voor 1999 de gevolgen kunnen aflezen van de studentenstijging in de hele HOBUSector tussen 1994 – het moment dat het bijzonder decreet en het gewoon decreet op hoger onderwijs buiten de universiteit werd goedgekeurd – en nu. Het gaat om een aangroei van 6 procent. Als we het universitair mechanisme zouden toepassen, dan zou een verhoging van 3 procent op zijn plaats zijn. Dat erken ik graag.

Het is onjuist omdat de hogescholen steeds weer hetzelfde herhalen om op die manier te worden geloofd. Uit de verslagen van de aangestelde bedrijfsrevisoren die de financiële toestand van de hogescholen volgen, blijkt geen tekort.

De heer Gilbert Vanleenhove : Ik had het over de kunstdepartementen, mijnheer de minister.

Minister Luc Van den Bossche : De kunstdepartementen liegen graag. Zij vertelden op een bepaald moment dat hun hogescholen tekort werd gedaan en dat ze het geld niet kregen waarop ze recht hadden. We hebben nagekeken of ze het geld, gegeneerd door hun studenten conform hun puntengewicht, kregen. Indien de departementen aandringen, wil ik het resultaat bekendmaken. Ik zeg u op voorhand dat dan ook bekend wordt welke hogescholen te veel krijgen.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, ook na wat de minister nu heeft gezegd, blijf ik ervan overtuigd dat de kunsthogescholen beter bij mekaar waren gebracht in groepen van kunstscholen dan in de amalgamen van het hoger onderwijs. De kunstdepartementen zullen hierin altijd vreemde eenden in de bijt blijven. Anders zouden ze helemaal geen kunstscholen meer zijn.

Minister Luc Van den Bossche : Dit is toch wel een merkwaardige redenering : laat ons toch maar een kleinedozenmentaliteit aanvaarden en ontwikkelen ; laat ons als enig land in de wereld maar scholen afzonderlijk bij elkaar zetten ; dan zal er geen probleem zijn.

Dan zal er wel een probleem zijn, mevrouw Maes. Ik denk aan de twee toneelscholen van Antwerpen. Ze slagen er niet eens in om efficiënt met elkaar te

spreken. Daar speelt zich soms een 'guerre des boutons' af. Denkt u dat het zoveel gemakkelijker zal zijn als die twee scholen een aparte groep vormen ? Geloof dat maar niet. Het is trouwens positief dat de rest van de wereld ook wordt geconfronteerd met een opleiding in de kunst. Het samenstellen van één homogeen pakket gebeurt niet alleen bij ons, maar ook in het buitenland, en terecht. Beide onderwijsvormen zullen ermee moeten leren leven. De industrieel ingenieurs zullen ermee moeten leren omgaan dat hun hogeschool een kunstdepartement heeft. Het kunstdepartement zal moeten leren leven met het feit dat de middelen eindig zijn en de dromen eeuwig.

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : De tweede wijziging die we willen voorstellen, strekt ertoe om ook in artikel 64 van het decreet het punt secundo te schrappen. Dit punt regelt de financiering van de kunstdepartementen.

Deze bepaling was tijdens de commissievergadering bij amendement in het decreet ingevoegd. We wilden namelijk vermijden dat de betrokken hogescholen omwille van de striktere artistieke toelatingsproeven minder inkomsten zouden genereren voor hun kunstopleidingen. Daarom werd het aantal onderwijsbelastingseenheden voor de opleidingen van de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst en muziek en dramatische kunst voor de begrotingsjaren 2000 tot 2002 gelijkgesteld met het aantal onderwijsbelastingseenheden berekend voor het begrotingsjaar 1999. Tegen 2002 zou dan een nieuw financieringssysteem moeten zijn uitgewerkt.

Vermits die bevrozing van de financiering onverbreekelijk samenhangt met de aanpassing van de artistieke toelatingsproef, is het logisch dat we bij het schrappen van de bepalingen over die proef tegelijk ook de daarmee verbonden financieringsbepalingen schrappen. Ook dit zal dus in Onderwijsdecreet X opnieuw een gesprekstema worden.

De twee volgende amendementen die we voorstellen, zijn eigenlijk gewoon technische verbeteringen. In artikel 64 primo en in artikel 65 secundo wordt het woord 'restauratie' telkens vervangen door 'conservatie/restauratie'. Daarmee volgen we de internationaal gangbare terminologie. Inhoudelijk wordt daarmee niets gewijzigd.

Ten slotte stellen we nog een laatste wijziging voor. Die is van een heel andere aard. We willen een arti-

Vanleenhove

kel 47bis invoegen dat aan de Hogeschool Antwerpen een afwijking op het hogescholendecreet toestaat om ongeacht het aantal financierbare studenten de basisopleiding van één cyclus grafische bedrijven te blijven organiseren in haar vestiging Turnhout.

Waarom deze afwijking? De redenen zijn van een zeer uitzonderlijke aard. De Vlaamse regering besliste namelijk op 7 april om 60,5 miljoen frank steun toe zeggen aan het Vlaams Innovatiecentrum voor Grafische Communicatie in Turnhout. Deze VZW bundelt de innovatiekrachten van de grafische sector en de papier- en kartonverwerkende sector in Vlaanderen. Ook de toeleveranciers en de machinebouwers zijn bij dit initiatief betrokken. De uitbouw van dit innovatiecentrum past in het Vlaams-Europees reconversieprogramma voor het doelstelling-2-gebied Turnhout.

Dit innovatiecentrum biedt ook interessante mogelijkheden voor samenwerking in het onderwijs. Als nu de rationalisatienorm van het hogescholendecreet zou worden toegepast, dan zou de opleiding grafische bedrijven die op dit ogenblik in Turnhout is gevestigd, eigenlijk moeten verhuizen. Het zou erg onlogisch zijn als de Vlaamse regering tegelijk geld investeerde om de kennis en de innovatie in de grafische nijverheid in Turnhout samen te brengen, en de bestaande opleiding uit de streek weg haalde. Precies omwille van die unieke situatie zorgt ons amendement ervoor dat voor de cyclus grafische bedrijven in Turnhout een uitzondering wordt gemaakt op de verplichting om elke vestigingsplaats met minder dan tweehonderd studenten te sluiten.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat een meerderheidspartij een uitzondering bepleit. Ik kan goed begrijpen dat sommigen wat bang worden en dat dan van de gelegenheid gebruik wordt gemaakt om voor één bepaalde opleiding een oplossing te vinden. Ik zit daar echter ten eerste mee verveeld.

Ik heb namelijk een brief gekregen van het departement Biotechniek van de Provinciale Hogeschool van Limburg waarin een uitzondering wordt gevraagd omdat die mensen ook problemen onder vinden. Indien inderdaad blijkt dat in dit ontwerp van decreet veel nadelige zaken staan die bij toetsing aan het onderwijsveld tot uitzondering nopen,

zou het dan niet beter zijn dit geheel nogmaals onder de loep te nemen?

De heer Gilbert Vanleenhove : Mevrouw, als u dat doet, dan opent u opnieuw de discussie die we bij de bespreking van het hogescholendecreet hebben gevoerd. Het was onze bedoeling tot een aanvankelijk sterk gecontesteerde, maar uiteindelijk door de hogescholen zelf als positief ervaren rationalisatie te komen binnen het hogescholenveld. We mogen de klok dus niet teruggedraaien.

Door plotseling uitzonderingen toe te staan zouden we diegenen in de wind zetten die de inspanningen hebben gedaan om hun niet langer leefbare vestigingen af te bouwen. Dat kunnen we echt niet doen, en het is ook niet wenselijk dat te doen. Als wij inderdaad de filosofie huldigen van rationalisering in het hogeschoolonderwijs om die scholen meer uitstraling en slagkracht te kunnen geven, dan moeten we de moed opbrengen daar de nodige consequenties uit te trekken. In die zin zeg ik duidelijk dat deze uitzondering andere hogescholen dus geenszins een vrijbrief verleent om voor hun vestigingen met een even lage studentenbezetting eveneens het recht op afwijking op te eisen. Voor die andere gevallen blijft de rationalisatienorm dus onverkort gelden.

Wij, als meerderheid, zijn in ieder geval niet geneigd de filosofie van het hogescholendecreet te ondergraven!

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, ik voel me toch genoodzaakt te verwijzen naar bladzijde 19 van het verslag van de bespreking in de commissie. Sta mij toe daaruit het volgende te citeren : 'De heer Ludo Sannen kaart het probleem van de vestigingsplaats van de hogescholen aan. Deze mogen niet meer ingericht worden. De heer Sannen verwijst in dit verband naar de belofte van minister-president Luc Van den Brande over de opleiding grafische technieken in Turnhout en haalt het gelijkaardig probleem van de opleiding landbouw in Tongeren aan. Hij wil van de minister weten of de eerdere regeling van kracht blijft.'

Het antwoord van de minister luidt in het verslag als volgt – en ik citeer : 'De minister antwoordt dat, gezien er geen wijzigingsartikel ingeschreven is, de oorspronkelijke regeling van kracht blijft. De bedoeling van het HOBU-decreet is nog niet gewijzigd en een langzame erosie van die bedoeling is voor de minister niet gewenst. Wanneer men uitzonderingen begint op te nemen, haalt men zich

Sannen

de terechte woede van die hogescholen die het decreet te goeder trouw uitvoeren, op de hals.'

Mijnheer de voorzitter, ik voel me hier dan ook voor schut gezet. De problematiek werd in de commissie aangehaald en de meerderheidspartijen waren daarbij aanwezig. Waarom hebben ze toen niet gereageerd? De argumenten die door de heer Vanleenhove worden aangehaald om in uitzonderingen te voorzien, waren toen ook al van kracht.

De voorzitter : Mevrouw Van Nieuwenborgh heeft het woord.

Mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh : Mijnheer de voorzitter, als de heer Sannen citeert uit het verslag, dan moet hij dat ook volledig doen. Op diezelfde bladzijde 19 staat verder in het antwoord van de minister, ik citeer : 'Mocht men een uitzondering willen maken, dan kan dat alleen in Turnhout.'

De voorzitter : Mag ik de leden nogmaals vragen de discussies die in de commissie thuishoren, niet in de plenaire vergadering te hernemen? (*Rumoer*)

Mevrouw Nelly Maes : Maar mijnheer de voorzitter, er worden nieuwe amendementen voorgesteld.

De voorzitter : Er kan worden geciteerd uit verslagen, maar de leden moeten het eens zijn met het verslag van de besprekingen in hun commissie.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, er werd iets gewijzigd zonder dat de commissie daarvan op de hoogte was. Wellicht heeft een ander lid van de Vlaamse regering de minister van Onderwijs kunnen overtuigen. Gezien de ligging en het departement is het niet zo moeilijk om ons hiervan een voorstelling te maken.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Maes heeft veel ervaring opgedaan in deze assemblee. Ze heeft goed kunnen oefenen hoe ze een zeer moeilijk politiek probleem kan reduceren tot een simpele politieke formulering die haar voordelig uitkomt. In die wetenschap is ze onbetwistbaar geslaagd met grootste onderscheiding en zelfs cum laude.

Dat de school van Turnhout in het arrondissement Mechelen ligt, is mij bekend. Mij kan echter geen gewijzigde houding worden verweten in deze zaak. Ik heb steeds gezegd dat ik trouw blijf aan de teksten en de geest van het HOBU-decreet, dat ik in 1994 heb verdedigd en dat hier met een ruime meerderheid werd goedgekeurd.

Ik heb daarnaast ook gezegd dat we op een aantal plaatsen de bepaling van het decreet al hebben uitgevoerd. Het zou daarom unfair zijn om nu een kettingreactie van uitzonderingen voor andere scholen toe te laten. Ik ben het hierover met de commissievoorzitter eens.

Ik heb ook steeds gesteld dat ik maar één dossier ken dat in aanmerking komt voor een uitzonderingsmaatregel, en dat is het dossier Turnhout. Meer heb ik niet gezegd. Alhoewel ik Turnhout aanvaardbaar vind als uitzondering, moet ik daaraan toevoegen dat ik me verzet tegen de insinuatie van mevrouw Maes.

Toevallig ligt Turnhout in het arrondissement Mechelen, maar dit heeft niets met de zaak te maken. Ik zou niet graag hebben dat er telkens wordt geprotesteerd als ik een school uit Gent verdedig. Als de werkelijkheid zo simpel zou worden voorgesteld, dan wordt het onmogelijk om nog langer aan politiek te doen.

De argumentatie voor mijn beslissing werd uiteengezet door de heer Vanleenhove. Ik heb in de commissie gezegd dat Turnhout een uitzondering kan vormen. Ik zeg u daar nu bij dat ik zal blijven vechten tot het einde als men meer dan één uitzondering zou willen maken. In dat geval heb ik liever geen enkele uitzondering. Eén uitzondering is aanvaardbaar, meer dan één niet. Ik verzeker u ervan dat u mijn woorden zo moet opvatten.

Er is geen ruimte voor een leuke demagogische discussie, ongeacht of die uit Limburg komt, waar ze iets sneller zijn wakker geworden, of uit West-Vlaanderen, waar ze pas wakker werden de dag nadat iets werd beslist over Limburg. (*Gelach*)

Ik waarschuw de West-Vlamingen. Ik wil hun best al meedelen wat ze de volgende dag aan de telefoon zullen horen.

De heer Gilbert Vanleenhove : Wat niets zegt over het karakter van de West-Vlamingen. (*Gelach*)

Minister Luc Van den Bossche : Neen, ik heb het over de braafheid van de West-Vlamingen. Ze geloven immers niet dat het parlement zo dom zou

Van den Bossche

kunnen zijn om het Limburgs scenario te volgen. Als ze bij het wakker worden echter opmerken dat het parlement deze fout wel heeft begaan, dan zal na een moment van verbazing de weerbaarheid onmiddellijk terugkeren naar West-Vlaanderen. U herinnert zich toch hoe dapper ze in 1302 hebben gevochten aan de zijde van de Gentenaars. (*Gelach*)

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, ik kan me niet verzoenen met de woorden van de minister. Hij kan de Limburgers niet verwijten dat ze ter gelegenheid van de heropening van een discussie proberen om hun argumenten opnieuw te berde te brengen. Ze zijn alert en dat prijs ik. Ook al hebben we gisteren allen uitvoerig genoten van zijn gave van welsprekendheid, de minister mag niet denken dat hij daarmee altijd de vis zal kunnen verdrinken. (*Gelach*)

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de minister, de signalen werden ook al opgemerkt in West-Vlaanderen. We beschikken er inderdaad over de gezonde reflex om in te zien dat het Hogeschooldecreet een goede filosofie huldigt. Daardoor waren we niet van plan om een uitzondering te vragen.

Al deze amendementen, en vooral de eerste twee van de meerderheid, kunnen de indruk wekken dat een aantal onderwijscommissarissen veeleer slordig te werk zijn gegaan. Dat is echter niet het geval. Ze hebben misschien wel overhaast gewerkt zonder vooraf voldoende naar de consequenties te peilen. Opnieuw hebben we de les geleerd om in de toekomst bijzonder spaarzaam te zijn met amendementen ter zitting van genummerde decreten. Maar alleen op onbewaakte overwegen maakt men een fout slechts een keer.

Vanzelfsprekend betekent dit alles niet dat de ruim veertig andere amendementen die we in de commissie goedkeurden, geen verbeteringen zijn, integendeel. Ik geef een voorbeeld. Via een amendement hebben we de artikelen 65 en 66 van het ontwerpdecreet IX geschrapt. Deze artikelen stelden het onrechtmatig gebruik van de termen universiteit en academisch onderwijs, of een synoniem of vertaling ervan, strafbaar. Omdat die artikelen bijzondere strafbepalingen bevatten, was een eensluidend advies nodig van de federale ministerraad. Op het moment van de commissiezitting was dit nog niet binnen, en daarom werd de bespreking

van die artikelen uitgesteld tot het volgende onderwijsdecreet.

De aanleiding tot deze nieuwe bepalingen waren de perikelen rond de European University. Het decreet wilde door een algemene bepaling verhinderen dat deze instelling de term university nog verder gebruikt. Strikt genomen verhinderden de nieuwe bepalingen niet dat onze hogescholen zich in hun communicatie met het buitenland als university zouden aandienen. Het verbod bleef logischerwijs beperkt tot de Vlaamse Gemeenschap. Dat viel nochtans niet duidelijk af te leiden uit de formulering van het decreet.

Het zou natuurlijk doodzonde zijn om onze hogescholen met opleidingen van twee cycli door dergelijke bepalingen de kansen tot internationalisering te ontnemen. We investeren als overheid vele miljoenen in die opleidingen, en dat moet ten volle vruchten afwerpen. Ik denk aan de Vlaamse industrieel ingenieurs, waarvan 70 tot 80 percent is tewerkgesteld in de industrie. Velen daarvan werken in internationaal verband omdat de Vlaamse industrie 80 percent van haar productie naar het buitenland uitvoert. Internationalisering is een onomkeerbaar proces waarmee vooral ook ingenieurs geconfronteerd worden. Zonder die mobiliteit kan er trouwens geen sprake zijn van een Europese en mondiale sociaal-economische ruimte.

Telkens opnieuw worden vragen gesteld over de vergelijkbaarheid van onze graden en diploma's van industrieel ingenieur. De ervaring leert dat de problemen die onze industrieel ingenieurs in het buitenland ondervinden, vaak te maken hebben met de erkenning van hun opleiding. De niet-erkenning van de graad van industrieel ingenieur gaf volgens mijn informatie trouwens al aanleiding tot het weigeren van een werkvergunning in het buitenland.

Het decreet van 13 juli 1994 over de hogescholen stelt dat de opleiding van industrieel ingenieur een opleiding is van academisch niveau. In het buitenland zou dit impliceren dat de opleiding wordt gegeven aan een universiteit of aan een met een universiteit vergelijkbare instelling. Onze term 'hogeschool' verstaat men in het buitenland echter niet. Elke vertaling ervan, zoals 'high school', 'college', 'institute of higher education', doet onrecht aan de wetenschappelijke waarde van onze tweecyclopleidingen. Overigens verwijst de term 'university' in internationale context ook niet naar de term 'universiteit' in de Vlaamse onderwijscontext, maar veeleer naar hoger onderwijs zoals we in Vlaanderen hebben.

Vanleenhove

Als we onze industrieel ingenieurs dus kansen willen geven in het buitenland, dan moeten we onze hogescholen in elk geval toelaten zich in het buitenland te profileren onder de term 'university'. De term kan eventueel 'university of professional education' worden of 'technical university', maar moet alleszins het woord 'university' bevatten.

Mutatis mutandis geldt dit alles natuurlijk ook voor de andere opleidingen van twee cycli aan onze hogescholen : de licentiaten vertaler-tolk, de architecten met een hogeschooldiploma of de handelsingenieurs.

Een Europese richtlijn van 21 december 1988 over de equivalentie van de diploma's bestempelde de opleidingen van één cyclus van de hogescholen trouwens als volwaardige 'university education', omdat ze ten minste drie jaar studie na het secundair onderwijs inhouden.

Als we de bescherming van onze term universiteit, of een synoniem of een vertaling daarvan, opnieuw aanboren bij Onderwijsdecreet X, laten we dan heel duidelijk zeggen dat deze naambescherming enkel geldt voor binnenlands gebruik in de Vlaamse Gemeenschap. Die bescherming mag niet zo ver gaan dat ze onze eigen hogescholen afremt in hun internationale communicatie en uitstraling. We mogen ten slotte niet vergeten dat in transnationale communicatie de vertaalde begrippen niet vanuit een Vlaamse context moeten worden geïnterpreteerd, maar wel binnen de wereld en cultuur van de anderstalige. Die discussie komt over een paar maanden opnieuw aan bod. Het najaar zal weer boeiend zijn. (*Applaus bij de CVP en de VU*)

Mevrouw Nelly Maes : Uw laatste opmerking vind ik bijzonder terecht, mijnheer Vanleenhove. Ik hoop dat u de tijd zult vinden om elkaar te overtuigen dat hier iets moet gebeuren.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, dames en heren, volgens het verslag is de minister gedoemd om met genummerde decreten te werken. Ook wij zijn dat dus. Op de last-minute-amendementen werd al kritiek geleverd, en ook wij hebben er onze bedenkingen bij. Maar misschien zijn we zelf in hetzelfde bedje ziek, want we hebben nog een amendement ingediend, dat de steun kreeg van VLD en Agalev.

Ik zal me bij de bespreking van het ontwerp van Onderwijsdecreet IX beperken tot twee elementen. Met het huidige artikel 19 worden de Vlaamse gemeenten verplicht om leerplichtcontrole uit te voeren. Ik heb in de commissie voor Onderwijs al gezegd dat die controle niet plaatsgrijpt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ik hoop dat u de nodige initiatieven ontwikkelt om daar iets aan te doen.

In de commissie werd onder andere een amendement ingediend over de opleiding optiek en optometrie. Men zou deze willen organiseren in het hoger onderwijs van één cyclus in de richting gezondheidszorg. We werden vrij bruusk geconfronteerd met deze nieuwe zienswijze. Op zijn minst is daardoor enige onduidelijkheid ontstaan, in de scholen en bij ons. Deze bepalingen werden dus per amendement ingediend. In de verantwoording lazen we dat er een maatschappelijke behoefte bestaat aan houders van dit diploma. Dat er technisch opgeleide opticiens moeten zijn, net zoals tandtechnici, staat buiten kijf. We vragen ons wel af of deze opleiding moet worden aangeboden door het hoger onderwijs, en meer specifiek door de gezondheidszorg.

De opleiding orthoptie is erkend als een paramedisch beroep en werd bij koninklijk besluit van 24 november 1997 duidelijk omschreven. De vakken-nis en al wat de houders van dit diploma al dan niet mogen doen op voorschrift van de arts of geneesheer-specialist oftalmologie, werd daarin duidelijk bepaald.

Mijnheer de minister, het is normaal dat bij de invulling van de opleiding optiek-optometrie in het hoger onderwijs een aantal vragen worden gesteld. Er moet met bekwame spoed duidelijkheid worden geschapen over deze opleidingsprogramma's. Is het de bedoeling dat iemand die deze opleiding volgt, effectief optreedt als opticien in de strikte betekenis van het woord ? Het gaat dan om iemand die een technisch-commerciële functie uitoefent en dus niet thuishoort in het paramedische sector. Derhalve is hij ook niet bevoegd om diagnoses te stellen.

Indien u het anders ziet, vrees ik dat we in het vaarwater komen van een erkend beroep. We zouden daarover graag enige duidelijkheid krijgen. Indien u die niet geeft, menen we dat men overhaast te werk gaat en dat we eerst op een gestructureerde en fundamentele manier moeten discussiëren over wat we eigenlijk beogen. Dan vragen we deze bepaling nu te schrappen.

Minister Luc Van den Bossche : U neemt letterlijk de brief over die bepaalde mensen rondsturen. Ik

Van den Bossche

zal daar weinig woorden aan vuil maken. De overhaasting is zo groot dat dit gewoonweg het vervolgverhaal is van een jarenlang erkend, gesubsidieerd, met burgerlijke sanctie geconsacreerd onderwijs van sociale promotie.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de minister, vindt u dat de opleiding voor opticiens thuishoort in de gezondheidszorg ?

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer Van Dijck, ik heb geen zin om in te gaan op de argumentatie van iemand die in één brief meer halve waarheden combineert dan normaal te verwachten valt. Ik zal u wel het antwoord geven op één van die halve waarheden. Een organisatie die dit overhaasting noemt, lijdt aan een enorme traagheid. Ze heeft jarenlang niet gezien wat werd aangeboden in het onderwijs voor sociale promotie in Brussel en heeft jaren en jaren nodig gehad om haar idee te vormen en op papier te zetten. Vandaag is dit plots mogelijk gebleken.

Ik vraag me zelfs af of enkel die vereniging de moed heeft gevonden om hieraan papier vuil te maken. Zijn andere hogescholen die eerst uitdrukkelijk kandidaat waren om deze opleiding in te richten, maar uiteindelijk niet de voorkeur hebben gekregen, niet de gangmakers geweest ?

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de minister, u verwijst naar een brief. Ik heb me echter ook de moeite getroost om na te gaan wat er in het KB van 1997 staat. Ik laat me dus niet zomaar door een brief leiden. Er zijn misschien wel meer amendementen van de meerderheid en de oppositie ingediend die het gevolg zijn van brieven of opmerkingen uit het veld. Wanneer het vanuit één bepaalde hoek komt, heeft men daar kritiek op en in andere gevallen niet. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, over het ontwerp van decreet IX is nog niet gestemd, of nummer X is al in aantocht. De oorzaak ervan is gekend. De verslaggever heeft duidelijk aangetoond dat de interpretatie van de Raad van State voor problemen zorgt, en dat er dringend moet worden nagedacht over de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht in verband met het onderwijsbeleid. Een minder stringente interpretatie van de Grondwet door de Raad van State en het Arbitragehof in verband met het

onderwijs en de rol daarin van het parlement en van de regering zou kunnen leiden tot een vereenvoudigde wetgeving, met minder nummerdecreten.

In de commissie heb ik mij mild opgesteld tegenover dit nummerdecreet. Wat dat betreft, ben ik geëvolueerd. Toch denk ik dat de noodzaak blijft bestaan om deze nummerdecreten in de toekomst ook werkbaar te houden. Het moet gaan om decreten die zichzelf opheffen en in gecoördineerde decreten opgaan. Naar analogie met de gecoördineerde decreten op het hoger onderwijs en nu ook op het basisonderwijs, moet in de toekomst voor alle onderwijsniveaus en ook voor de rechtspositieregeling jaarlijks een gecoördineerd decreet worden opgemaakt. Dat moet ertoe leiden dat de leesbaarheid van de onderwijswetgeving gegarandeerd blijft.

Het decreet op het secundair onderwijs dat we straks zullen bespreken, is een slecht voorbeeld. Men was immers nog niet in staat om een decreet voor dat niveau op te stellen, laat staan dat men op dat vlak de eerstvolgende jaren tot een gecoördineerde wetgeving zal komen.

Dit ontwerp van decreet bevat verschillende noodzakelijke elementen. Sommige zijn technisch van aard, maar als men het principe en de noodzaak van een nummerdecreet aanvaardt, dan moet men er op een zindelijke wijze mee omspringen. Het systeem is niet erg zuiver op de graat. Als men het toepast, moet dat voorzichtig gebeuren. De invoering van een ontelbaar aantal amendementen van de meerderheidspartijen zorgt voor onzindelijkheid. Ik geef een voorbeeld. Het ontwerp van decreet telde 100 artikelen toen het aan de commissie werd voorgelegd. Aan het einde van de commissiebesprekingen telde het 133 artikelen. Een derde van de artikelen werden dus tijdens de commissievergaderingen aan het nummerdecreet toegevoegd. Hoe kan men dat zindelijk noemen ?

Als deze amendementen technisch van aard zouden zijn, en bijvoorbeeld niet meer dan wijzigingen aan bewoordingen zouden zijn, dan zou ik dat begrijpen. Ik begrijp dat er een procedure moet worden gevolgd bij de totstandkoming van het decreet, en het onderwijsveld evolueert voortdurend. De onzindelijkheid bestaat er echter in dat ook amendementen over de inhoud zijn toegevoegd. Ik geef twee voorbeelden : de invoering van de opleiding optiek en optometrie, en het berekeningssysteem voor de financiering van de universiteiten – de zogenaamde 300 miljoen frank. Deze amendementen, die de meerderheidspartijen vandaag bijkomend aandragen, zijn correcties op

Sannen

amendementen die ze zelf in de commissie hadden ingediend. Daarmee is de onzindelijkheid van de werkwijze bewezen.

Bovendien brengen ze op die manier de oppositie in een moeilijk parket. Aan nummerdecreten zit iets pervers. Als deze amendementen aanvaard worden, zou elk parlamentslid een tweede lezing van de tekst kunnen vragen. Een nummerdecreet gaat over zoveel verschillende zaken, niveaus en domeinen, waarvan sommige maatregelen echt dringend noodzakelijk zijn, dat het vanwege de oppositie van kwade wil zou getuigen als ze een tweede lezing van de tekst zou vragen. Maar u begrijpt toch dat dit moeilijk is. Een tweede lezing betekent uitstel tot in oktober, terwijl de beslissingen in het onderwijs nu moeten worden genomen. De meerderheid brengt ons op die manier in een bijzonder onkiese situatie.

Ook ik heb één amendement mee ingediend, maar dan om de artikelen in verband met optiek en optometrie uit het decreet te schrappen. Ik heb daar andere redenen voor dan de heer Van Dijk. Immers, ik beschik terzake niet over een advies of een standpunt van de Vlhora, de SERV of de VLOR.

Waarom werd deze opleiding niet ingevoerd in het decreet waarin we de kinesitherapie en andere hogeschoolopleidingen hebben aangepast? Dan had de normale adviesprocedure kunnen worden doorlopen. We hadden dan ook het maatschappelijk debat kunnen volgen en ons een oordeel kunnen vormen over de invoering van een opleiding optiek en optometrie in het hoger onderwijs. We zijn daar op dit moment niet toe in staat. Ik heb het amendement mee ingediend opdat de artikelen over optiek en optometrie uit dit decreet zouden worden geschrapt. Zoals de heer Vanleenhove daarnet zei, kunnen ze dan opnieuw worden opgenomen in het decreet X, nadat het advies is ingewonnen van de VLOR, de Vlhora en de SERV.

Wat de financiering van de universiteiten betreft, is er binnen de VLIR lang sprake geweest van herfinanciering. Een aantal zaken waren duidelijk en werden in het decreet IX ingeschreven. Via een amendement werden een aantal bijkomende maatregelen opgelegd. Ik heb het dan over de verdeling van die 300 miljoen frank. Ik kan onmogelijk alle consequenties voor de universiteiten inschatten wanneer een nieuw amendement wordt ingevoerd voor de herverdeling van de 300 miljoen frank. Ik ben ook geen specialist om, op basis van het schrij-

ven van de VUB, te beweren dat dit verkeerd is. Ik vind het echter even onzindelijk om het nu in te voeren zonder een advies van de VLIR. Normaal gezien wordt voor alle universitaire items die in de commissie worden behandeld, eerst het standpunt gevraagd van de VLIR. Het ware beter geweest dat ook dit punt ook was uitgesteld tot het decreet X.

Ik wil niet verder ingaan op de goede punten die in het decreet zijn opgenomen. Evenmin zal ik mijn kritische opmerking herhalen over de invoering van de artistieke bekendheid en faam en de manier waarop die een rol spelen bij de taakinvulling, de selectiecriteria en de aanwerving. Ik verwijs terzake naar de commissiebesprekingen.

De complexiteit van het decreet, de bestaande amendementen en de bijkomende amendementen die nu nog, terecht of onterecht, worden ingevoerd, getuigen van een zekere onoplettendheid van de leden van de commissie Onderwijs van de meerderheid. Onze fractie zal dit decreet dan ook niet goedkeuren. (*Applaus bij AGALEV en de VU*)

De voorzitter : Mevrouw De Schamphelaere heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil enkel mijn vreugde uitdrukken over de amenderingen die zijn doorgevoerd voor de opleiding conservatie en restauratie. Voortaan zal deze opleiding worden georganiseerd als een aparte basisopleiding met een aparte financieringssleutel.

Het is voor Vlaanderen van groot belang om een internationaal gewaardeerde opleiding van restaurateur te kunnen aanbieden. Het gaat inderdaad om de toekomst van ons verleden. De vraag is of er voldoende goed opgeleide mensen zullen zijn die instaan voor het behoud en de waardering van ons cultureel erfgoed.

Juist omdat die sector in volle expansie is, kan aan de afgestudeerden 100 percent werkgelegenheid worden gegarandeerd. Bovendien neemt het toeristisch belang van ons cultureel erfgoed toe. Het massatoerisme evolueert naar een meer divers en cultureel aanbod. Restauratie is, economisch bekeken, een arbeids- en kapitaalintensieve sector die niet kan worden gedelocaliseerd. Het patrimonium is immers bij ons aanwezig. Bovendien is het wetenschappelijk onderzoek dat gepaard gaat met het restauratieonderwijs bijzonder uniek en interessant. Dat onderzoek bevindt zich immers op het kruispunt tussen humane en positieve wetenschap-

De Schampheleere

pen : geschiedenis, cultuurwetenschappen, chemie en materiaalkunde.

Mijn vreugde over de basisopleiding conservatie en restauratie is dan ook niet ongemotiveerd. De maatschappelijke relevantie van deze opleiding kan moeilijk worden onderschat. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : Minister Van Den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van Den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal het vooral hebben over de optometrie en de financiering van de universiteiten. Over die twee punten werden een aantal opmerkingen geformuleerd. Bovendien gaven ze aanleiding tot een aantal merkwaardige brieven. Aangezien die brieven een aantal onjuiste zaken bevatten, zal ik een aantal cijfers bekendmaken die niet aangenaam zijn voor de briefschrijvers.

De artikels 66, 76 en 77 hebben betrekking op de optometrie. Uit vier verschillende hoeken kregen we schriftelijke reacties. Een eerste brief kwam van de universitaire ziekenhuizen van Leuven, en was getekend door professor Dralands. Een tweede brief werd verstuurd door de ziekenhuisvereniging van de VUB in Brussel, en was getekend door de heren Deconinck en Putteman van de oogheelkunde. Deze laatsten zijn er trouwens altijd bij als er te schrijven valt. Ik hoop maar dat ze hun overige activiteiten even alert uitvoeren. De derde brief komt van de Belgische vereniging van oogheelkundigen en de vierde van de Belgische orthoptische vereniging.

Hun argumentatie is drieledig. Ten eerste zou uit het opleidingsprogramma blijken dat afgestudeerden visuele aandoeningen mogen behandelen. Dat is strijdig met het KB 78, waarin de behandeling wordt voorbehouden aan de geneesheer en waarin wordt bepaald dat de paramedische handelingen enkel mogen worden uitgevoerd door een orthoptist. De opleiding zou dus tot een onwettig beroep leiden.

Die kritiek steunt op een misvatting. Afgestudeerden mogen zelf geen behandelingsplan opstellen of een diagnose stellen. De opticien-optometrist voert enkel het behandelingsplan uit dat door de arts werd opgesteld. Hij moet ook klanten kunnen doorverwijzen naar een arts. Degenen die nu

reageren, vermoeden blijkbaar ten onrechte dat we minderwaardige orthoptisten willen opleiden.

Dat is zeker niet de bedoeling. De beroepen van opticien en orthoptist zijn immers twee verschillende beroepen. Het beroep van opticien is meer technisch-commercieel gericht. Het bestaat trouwens ook in Wallonië, in het verre buitenland en in Angelsaksische landen. Ik deel dat mee aan de briefschrijvers, die dat misschien niet weten.

De orthoptist staat overigens dicht bij de oogarts, waarmee hij meestal samenwerkt. Hij mag al meer paramedische handelingen uitvoeren. Het beroep tot orthoptist mag worden uitgeoefend na een voortgezette opleiding voor houders van een paramedisch diploma. De opleiding voldoet dus aan de wettelijke voorwaarden voor de toegang tot het beroep in het bovengenoemde KB, dat overigens door mij wordt aangevochten. Dat is trouwens ook het geval voor andere KB's in die sector.

De wet houdende de ziekteverzekering van 30 oktober 1964 erkent het beroep van opticien wel als een paramedisch beroep. Het beroep wordt in de reglementering als volgt omschreven : 'Het gewoonlijk en op zelfstandige wijze uitoefenen van een of meer van de volgende activiteiten.' Deze worden dan opgesomd in verschillende punten. Ik citeer punt a : 'Het voorleggen aan de keuze van het publiek, de verkoop, het onderzoek en de herstelling van optische artikelen bestemd om het gezicht te verbeteren en/of te compenseren.' Dan is er punt a bis : 'Het passen, aanpassen, de verkoop en het onderzoek van kunstogen.' Punt b zegt : 'Het uitvoeren van de voorschriften afgeleverd door de oogartsen, waarbij de verbetering van het gezicht wordt beoogd. Behoudens wanneer zij worden uitgevoerd op medisch voorschrift, mogen bedoelde activiteiten enkel de verbetering en/of de compensatie van de zuiver optische gebreken van het gezicht tot voorwerp hebben, met uitsluiting van elke behandeling van pathologische gebreken van het oog. In geval van twijfel nopens het karakter van het gebrek zal de opticien zijn cliënt aanraden een oogarts te raadplegen.' De ziekteverzekering erkent het bestek van de opticien als grond voor terugbetaling, op voorwaarde dat dit wordt vergezeld door een voorschrift van de oogarts.

Dan is er de stelling dat dit vooral een technisch-commerciële opleiding is en dus niet thuishoort in de gezondheidszorg. Dat vind ik de mooiste stelling, vooral omdat we ze dagelijks toegepast zien door al diegenen die in de gezondheidszorg werken. De opleiding bevat inderdaad een commerciële component en een belangrijke mate van techni-

Van den Bossche

sche complexiteit. Maar het is ook een feit dat de ontwikkelingen op het vlak van gezondheidszorg een steeds grotere band hebben met technische aspecten. De opticien is een actor in de gezondheidszorg, die deze technische handelingen correct moet kunnen uitvoeren. Feit is dat de opticien bovendien ook rechtstreeks contact heeft met de patiënten, in tegenstelling tot bijvoorbeeld de tandtechnicus, en hij dus onder meer in staat moet zijn om correct door te verwijzen. Hij vervult een soort eerstelijnsfunctie, door bij klanten te ontdekken dat zij beter medische begeleiding zoeken.

Verder wordt verklaard dat de bestaande optiekopleidingen van een lager niveau, in het OSP dus, tegemoet komen aan een behoefte voor mensen die geen opleiding hoger onderwijs aankunnen. Door de opname in het hoger onderwijs zou voor dat publiek een beroepsmogelijkheid verdwijnen. Dat is natuurlijk een ontroerend sociaal argument.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de minister, ik wil er slechts even op wijzen dat ik dat laatste argument niet heb gebruikt.

Minister Luc Van den Bossche : Dat heb ik ook niet beweerd. Er is sprake van een aantal bronnen die me brieven hebben geschreven, waaruit ik dan deze punten heb gedistilleerd. Ik geef toe dat deze zogenaamde sociale bekommernis niet door u werd verdedigd op deze tribune.

Ik herneem mijn betoog. De wetenschap is natuurlijk in ontwikkeling en ook dit beroep wordt daarom ingewikkelder. Ook in Wallonië en de ons omringende landen is de opleiding in het hoger onderwijs gesitueerd. Bovendien bestaat er een Europese richtlijn die de optometrie erkent als een driejarige opleiding na het secundair onderwijs.

Ik wil hieraan nog twee bijkomende bedenkingen koppelen. De argumentatie blijkt steeds dezelfde te zijn. Het is duidelijk dat deze mensen reageren op een oproep om te reageren. De vraag rijst natuurlijk hoe correct ze werden ingelicht toen ze die oproep kregen. Verder is het ons bekend dat er een discussie is over de afbakening van de beroepen. Dat is echter met heel wat beroepen het geval, zeker in de medische sector. Indien we slechts opleidingen zouden inrichten in sectoren waar er geen discussie is, dan kunnen we het hoger onderwijs beter opdoeken.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de minister, als de appel dan toch rijp was, waarom hebt u de normale weg dan niet kunnen volgen ? Dan was het voor ons ook veel gemakkelijker geweest om de noodzaak van deze opleiding beter in te schatten.

Minister Luc Van den Bossche : Maar deze opleiding bestaat al jaren ! Men hoeft niet speciaal een noodzaak in te schatten. De vraag naar de noodzaak werd voorheen nooit gesteld. Dat gebeurt nu pas.

De heer Ludo Sannen : Toch wel wat het hoger onderwijs betreft.

Minister Luc Van den Bossche : Maar onderwijs sociale promotie is niet per se secundair onderwijs. Er bestaat wel degelijk een vorm van hoger onderwijs in dat segment, namelijk het zogenaamde HOKT-SP.

De heer Ludo Sannen : Ik wil graag een antwoord op mijn vraag : waarom werd dit niet opgenomen in de normale procedure ?

Minister Luc Van den Bossche : Het gaat om een gewone ingreep, waarmee men alleen maar verzekert wat vroeger verzekerd was in het volwassenonderwijs, en via bepaalde reglementeringen niet meer verzekerd zal zijn, waardoor er geen opleiding meer is op dat grondgebied. Waarom moet er daarvoor een speciaal onderzoek zijn als men op dat moment gewoon verder één opleiding op datzelfde grondgebied aanbiedt ? Daar is toch geen enkele reden voor ? Er is enkel een reden post factum : als sommigen zich plots geroepen voelen om daar zwaar tegen in te gaan.

Het tweede punt betreft de opmerkingen van een aantal collega's over de financiering van de universiteiten. Die opmerkingen bevestigen mijn vermoeden dat velen de ernst van de situatie inzake de ongelijkheid in de basisfinanciering tussen de universiteiten niet of onvoldoende inschatten. Ik geef toe dat dit geen eenvoudige materie is. De mechanismen voor de basisfinanciering worden in de decreetsteksten niet altijd even helder weergegeven. Dit heeft onder meer te maken met het feit dat het decreet van 1991 terzake hoe dan ook een compromis was, waarvan men het resultaat heeft neergeschreven, en niet de weg die leidde tot het compromis.

Voor een goed begrip moeten we dus even terugkeren in de tijd. In de periode dat de wet van 1971

Van den Bossche

van kracht was, werden de werkingsuitkeringen van de universiteiten bepaald op basis van een forfaitaire kostprijs per student. Zowel voor de wedden van het academisch, administratief en technisch personeel als voor de werkingsuitgaven werd jaarlijks een vast bedrag bepaald. Daarbij werden voor de humane wetenschappen, de exacte wetenschappen en voor de ingenieurs- en artsenjaren aparte wegingscoëfficiënten gehanteerd.

Naar onderen werd een forfaitair minimumaantal studenten bepaald, hetgeen aanleiding gaf tot de zogenaamde 'spoken': fictieve studenten, die voornamelijk in Antwerpen te vinden waren. Naar boven werd voor de zogenaamde tweedeschijfstudenten het bedrag verminderd. Dat was dus het systeem van de wet van 1971.

In het decreet van 1991 werden de op basis van de wet van 1971 verworven garanties als het ware verewigd, inclusief de spoken. Per universiteit werd een forfaitair gedeelte bepaald, en een variabel gedeelte op basis van zogenaamde onderwijsbelastingseenheden. Dit zijn de financierbare studenten, met factor 1 voor de humane wetenschappen, factor 2 voor de exacte wetenschappen en factor 3 voor de ingenieurs-, arts-, tandarts-, dierenarts- en apothekersopleidingen.

Aan de ene kant werden dus fictieve studenten en aan de andere kant de mindere financiering van de tweedeschijfstudenten in het forfaitaire gedeelte voor de helft gefixeerd. Dat werd dus vastgelegd voor de toekomst. De eerste – forfaitaire – schijf zorgt dus al voor een ongelijke behandeling. Soms zitten er immers niet-bestaande spoken in, en in andere gevallen zitten daar voor een deel tweedeschijfstudenten in, en dat in grotere mate dan voor andere universiteiten.

De heer Karel De Gucht : Wie zijn die spoken eigenlijk ?

Minister Luc Van den Bossche : Die spoken waren te vinden in Antwerpen, omdat er door de wet van 1971 een minimumaantal studenten werd betaald. Wie beneden dat minimumaantal bleef, kreeg toch dat minimumaantal betaald.

De heer Karel De Gucht : Het was een soort van minimumpakket ?

Minister Luc Van den Bossche : De financiering van 1971 was een financiering waarbij men per student geld kreeg. Net als vandaag waren er dan drie

categorieën. Elke erkende universiteit kreeg echter ook een – theoretisch – minimumaantal studenten toebedeeld. Bleef een universiteit in de praktijk onder dat minimum, dan kreeg die toch het geld voor die niet-bestaande studenten.

De heer Karel De Gucht : Dat zijn dan toch geen spoken ?

Minister Luc Van den Bossche : Dat zijn wel spoken, want ze bestaan niet.

De heer Karel De Gucht : Dat is gewoon een basisfinanciering.

Minister Luc Van den Bossche : U kunt dat een basisfinanciering noemen, maar het zijn hoe dan ook spoken. In Antwerpen heeft men ooit zelfs investeringen gevraagd voor die spoken. Dat kan uiteraard niet.

De heer Karel De Gucht : U omschrijft dat als spoken ?

Minister Luc Van den Bossche : De wetgever omschreef het als fictieve studenten. Ik ben wat duidelijker.

De heer Karel De Gucht : Het komt er op neer dat een universiteit om te functioneren over een minimum aan financiering moet beschikken. Het is een basisfinanciering.

Minister Luc Van den Bossche : Daarin volg ik u, u dient mijn standpunt. In de financiering per schijf kreeg wie slechts gedeeltelijk of helemaal niet in de tweede schijf zat, een voordeliger forfaitair bedrag dan wie op hetzelfde moment een heel grote tweede schijf had. De wetgever had in dat forfaitaire gedeelte bewust een ongelijkheid ingebouwd. Dat steunde op een interpretatie van de Grondwet, die een ongelijke behandeling toestaat als er sprake is van ongelijke uitgangspunten en het bewerkstelligen van de gelijkheid de finaliteit is. De ongelijke financiering per student of per onderwijsbelastingseenheid die door dit mechanisme ontstond, werd aanvaardbaar geacht. Er werd immers een grotere stabiliteit verwacht en er werd geen groei van de totale studentenaantallen in het vooruitzicht gesteld, noch een grote verschuiving in de verhoudingen tussen de universiteiten.

– *De heer Herman Suykerbuyk, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De wijzigingen in de studentenaantallen zouden via het variabel gedeelte slechts een beperkt effect

Van den Bossche

hebben op de financiering, waardoor de heilloze concurrentie om de student zou wegvallen. Bij de bepaling van het tweede variabele stuk van de financiering werd voor een gewonnen student slechts voor een halve student betaald en ging door een verloren student ook maar de prijs van een halve student verloren. Met andere woorden, de studentgevoeligheid verkleinde omdat men uitging van vrij stabiele studentenaantallen in de verschillende instellingen. Vergeleken met de wet van 1971, hield de wet van 1991 een minder lineaire financiering in, met een bevoordeling van de kleinere universiteiten. Dat is wiskundig ondubbelzinnig.

De verwachting dat de omgeving stabiel zou blijven, is echter niet uitgekomen. Het aantal OBE's is in de vijf jaar na de inwerkingtreding van het decreet met 12 percent gestegen. Het aantal studenten steeg zelfs met 17 percent. Belangrijker is evenwel dat de krachtsverhoudingen tussen de universiteiten grondig zijn gewijzigd. De stijging van het aantal OBE's situeert zich voor meer dan twee derden bij de Rijksuniversiteit Gent. Het aantal is daar gestegen van een goede 20.000 in 1991 naar 26.500 in 1996, en stijgt nog steeds. Het decreet, dat de ambitie koesterde om de heilloze jacht op studenten te stoppen en uitging van de verwachting dat de financiële impact van de groei heel beperkt zou zijn, honoreert die groei slechts voor de helft, wat heel matig is.

Het gevolg is dat er een tendens bestaat van toenemende ongelijkheid tussen de universiteiten in kostprijs per onderwijsbelastingseenheid. Vooral de grote universiteiten zijn daar het slachtoffer van. Om dit hard te maken en om de weerbarstigen onder u en onder de universiteiten te overtuigen, zal ik enkele cijfers geven.

Momenteel bedraagt de spanning in kostprijs per OBE tussen de goedkoopste universiteit, de RUG, en de duurste, de KUB, in het wiel gezeten door de UIA en de VUB, niet minder dan 1 tegenover 1,8. Dat is een verschil van 80 percent. Als de gemiddelde kostprijs per OBE honderd is, dan is die aan de RUG tussen begrotingsjaar 1992 en 1998 – zonder de voorgestelde herziening – gezakt van 94 naar 87. Bij de KUB is hij gestegen van 128 naar 160 en bij de VUB van 117 naar 135. Dat is een merkwaardige vorm van gelijkheid. En dan maar roepen dat men wordt tekortgedaan. De drie duurste universiteiten in dalende volgorde zijn de KUB, de UIA en de VUB. De drie goedkoopste zijn de RUG, de KUL en het RUCA.

Omdat vanuit sommige universiteiten – ik zal de VUB maar niet noemen – wordt opgeworpen dat de bedragen van de OBE niet veel zeggen omdat de wegingscoëfficiënten 1, 2 en 3 tussen de alfa-, beta-, en gamma-wetenschappen niet meer adequaat zijn, heb ik de berekeningen ook per financierbare student laten uitvoeren.

Als men de gemiddelde kostprijs per student op honderd stelt, dan is de spanning tussen de goedkoopste en duurste universiteit 1 op 2,3. Het gehanteerde argument is heel mooi. Het snijdt niet alleen mijn keel over, maar dan ook nog langs de verkeerde kant. De goedkoopste universiteit is dan de UFSIA met een factor 74,7, de duurste de UIA met een factor 171,4. Dat is trouwens een argument om over te gaan naar een gezamenlijke financiering voor de UA. Voor de VUB levert dit geen beterschap op, want met een factor 128,2 zit ze nog steeds ver boven het gemiddelde. De RUG blijft steken op 90,9.

Als we het decreet van 1991 zouden uitschakelen en de financieringsdynamiek van 1971 gebruiken, dan komen we tot ontvullende cijfers. Met de forfaitaire kostprijs per student van 1991 geïndexeerd, zouden we voor de Vlaamse universiteiten 632,1 miljoen frank meer moeten uitgeven omwille van het groeiend aantal studenten.

Belangrijker is dat, ondanks deze stijging, sommige universiteiten het met heel wat minder zouden moeten doen dan wat ze vandaag krijgen. Zelfs met een begroting die 632,1 miljoen frank groter is zou de VUB 211,3 miljoen frank of 8 percent moeten inleveren op haar huidige werkingsuitkeringen. De KUL daarentegen zou 208,9 miljoen frank of 3 percent meer krijgen, de RUG 673,2 miljoen frank of 12,3 percent en het RUCA 70,1 miljoen frank of 8,3 percent.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de minister, ik vind dit een zeer interessante uiteenzetting. Zonder die getallen op papier te zien en alleen te horen is het natuurlijk niet gemakkelijk om daarover te discussiëren. U bent nu eigenlijk aan het bewijzen dat wat in decreet IX wordt bepaald slecht is.

Minister Luc Van den Bossche : Onvoldoende, bedoelt u.

De heer Karel De Gucht : Neen, ik bedoel slecht als wetgevingstechniek.

Minister Luc Van den Bossche : Dat is een interpretatie waar ik niet op inga.

De heer Karel De Gucht : Ik vraag u niet om daar op in te gaan. Het is slecht als wetgevingstechniek. U geeft nu een zeer omstandige uiteenzetting. U maakt extrapolaties en zegt dat als het decreet van 1991 niet zou bestaan de verdeling anders zou zijn.

Het decreet van 1991 bestaat echter wel. Dat de verdeling er op basis van een vorig decreet anders zou uitzien en dat die verdeling desastreuze gevolgen zou hebben voor een aantal universiteiten doet weinig ter zake. Dat is wellicht één van de redenen waarom het decreet in 1991 werd goedgekeurd. Er waren waarschijnlijk al een aantal problemen met de financiering in 1991. Het decreet dateert trouwens, als ik me niet vergis, uit een periode waarin u dezelfde bevoegdheden had als vandaag. U bent de vader van de regeling waarvan u zegt dat als ze niet zou bestaan de gevolgen groot zouden zijn.

De regeling waarbij een aantal miljoenen worden herverdeeld, vooral voor de KUL en de RUG, is in het onderwijsdecreet IX – een vuilbakdecreet – ingevoegd door middel van een amendement dat werd ingediend door CVP en SP. U bewijst nu dat dit de basis van de financiering van de universiteiten wijzigt. Het kan toch niet dat een dergelijke wijziging waar misschien wel een reden voor is, eigenlijk in een genummerd decreet wordt gevoegd zonder dat de hele redenering die u nu ontwikkelt ten gronde is behandeld.

Mijnheer de minister, u hebt heel wat cijfers en berekeningen meegebracht. U maakte er uw werk van en u anticepeerde vragen in die richting. U vindt dat er aan de basisfinanciering van de universiteit iets moet worden gewijzigd. Ik denk dat er inderdaad veel te zeggen valt voor het feit dat bijvoorbeeld de Universiteit Gent op een of andere manier een compensatie moet ontvangen voor de vrij grote groei van studenten daar.

Het zou dan ook normaal zijn dat u met een samenhangend voorstel naar voren komt waarin dit wordt geregeld. Nu probeert u post factum een amendement van het parlement in te bouwen in een regeling die u zelf niet volmaakt vindt en die u dus nog wilt wijzigen. U hebt trouwens ook al gezegd dat u het oud zeer, namelijk het probleem van artikel 136 – volgens mij een zeer directe aanfluiting van artikel 24 van de Grondwet – in de begroting van 1999 gaat regelen.

Dit is ons bezwaar. Het staat los van de grond van de zaak dat het op deze manier wordt geregeld.

Het is een wetgevingstechniek die nergens op lijkt. Hoe langer u het probeert te rechtvaardigen, hoe meer argumenten u aanreikt om te zeggen dat dit de financiering van de universiteiten ten gronde verandert. Dit hoort in Onderwijsdecreet IX niet thuis.

Minister Luc Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, ik zou er in elk geval langer over kunnen praten, ook al is het voor sommigen onaangenaam dat cijfers publiek bekend worden gemaakt. We zullen ze dus langzaam maar zeker publiek bekend maken om de mythologie die in sommige raden van bestuur en in sommige kringen ontstaat te doorprikken.

Het financieringsstelsel van 1991 wil ik rustig blijven verdedigen. In de parlementaire annalen staat dat dit financieringsstelsel slechts houdbaar is in een stabiele omgeving. De omgeving is achteraf niet stabiel gebleken. De vaststelling die ik vandaag doe, was in 1991 al voorspelbaar met een dergelijke labiele omgeving. De verhoudingen 1 tegenover 1,8 en 1 tegenover 2,3 hebben niets te maken met de financieringsmechanismen van 1971 maar alles met financieringsmechanismen van 1991 in een niet-stabiele omgeving.

Ik wil straks heel graag over artikel 136 praten. Al twee keer hebben we stappen gezet om stukken van het probleem van artikel 136 op te lossen, maar ik heb twee keer geen protest gekregen van op uw banken. Ik heb daarstraks ontdekt dat er nog een stuk van het probleem overblijft en ik heb het erkend. Ik heb er ook cijfers over gegeven. Voor mijn part mag men naar het Arbitragehof gaan voor artikel 24. Alleen moet u niet zo selectief zijn. U als jurist zou misschien veeleer moeten zeggen dat de RUG naar het Arbitragehof zou moeten gaan vooraleer de VUB zelfs een advocaat zou moeten zoeken. Als er één instelling op dit moment redenen heeft om naar het Arbitragehof te gaan, is het de RUG en niet de VUB, als we de cijfers bekijken. Het is niet slecht om dit te zeggen. Zo kan elkeen zich op de heuvel van het geheel stellen van waar het hele veld kan worden bekeken.

De verklaring voor de ongelijkheid moet voor de RUG en het RUCA worden gezocht in de onverwachte, zeer snelle stijging van het aantal studenten. Die stijging wordt niet als dusdanig in het decreet gehonoreerd. Langs de kant van de KUL is de achterstelling al gebeurd in 1991 : de lagere financiering van de tweedeschijfstudenten in de wet van 1971 werd in het forfaitaire gedeelte vereeuwigd. In de begroting 1992 was de KUL de

Van den Bossche

goedkoopste universiteit met een index 90 tegenover een gemiddelde van 100.

Mijnheer de voorzitter, goede collega's, ik denk dat deze cijfers aantonen dat we hier met een onbedoelde, perverse dynamiek van het decreet hebben te maken. Dergelijke ongelijkheden kunnen onmogelijk een grondwettelijke toets tegenover het gelijkheidsbeginsel bij het Arbitragehof doorstaan.

Ik pleit niet voor een lineaire financiering, hoewel we in andere onderwijsniveaus afstappen van een degressief financieringsmodel dat de kleine instellingen beschermt. Mag ik eraan herinneren dat bij de hogescholen de financiering na een overgangsperiode met een historisch forfait volledig lineair gebeurt? Voor de universiteiten ben ik bereid de basisfilosofie van een forfaitair gedeelte en een variabel gedeelte als plausibel te aanvaarden. Ik aanvaard dus ook dat daarbij een zekere mate van ongelijkheid wordt ingebouwd. Bij al te grote ongelijkheden moet men echter ingrijpen. Op dit punt zijn we nu aanbeland, nu we duidelijk de effecten van vijf jaar decreet in de cijfers merken. Wellicht moeten we bij een volgende wijziging van decreet zelfs denken aan een systematiek waarbij het forfaitair gedeelte om de vijf jaar wordt aangepast.

Voor de herziening van de financiering is in de begroting 1998 een bedrag van 300 miljoen frank extra ingeschreven. Hoewel een grondige aanpassing mij perfect verdedigbaar lijkt, waarbij bij sommige overgefinancierde instellingen een correctie naar beneden zou worden toegepast, heb ik me er in het overleg met de VLIR toe verbonden om geen geld af te pakken van de universiteiten. De discussie draait dus om de verdeling van de extra 300 miljoen frank. Dat een algemene en grondige oplossing niet voorligt, is te danken aan de vraag van een aantal instellingen in de VLIR, waarvan ik de naam vergeten ben. Bij een herverdeling zouden deze geld hebben verloren. Dus hebben ze – uiteraard om wetenschappelijke redenen – gevraagd om die ingreep toch maar niet volledig door te voeren.

De correctie op de ongelijkheid in kostprijs per OBE kon langs verschillende wegen gebeuren. Aan de kant van de vrije universiteiten werd gepleit voor een gemengd systeem. Daarbij zou het extra bedrag van 300 miljoen frank geleidelijk worden gebruikt om het forfaitair bedrag van de RUG en het RUCA te verhogen en voor een nieuwe injectie in de bedragen van artikel 136. Deze werkwijze

werd echter na onderzoek en politiek overleg om twee redenen niet gevolgd. In de eerste plaats omdat men het niet eens raakte over de exacte berekeningswijze van de verhoging van artikel 136. De KUL en de VUB pleitten ervoor hun hogere ATP-aantallen in rekening te brengen, terwijl de andere vrije universiteiten voor een gemiddelde aanrekening pleitten. Een tweede reden was dat deze werkwijze zou impliceren dat sommige relatief overgefinancierde universiteiten via artikel 136 nog meer zouden krijgen, zodat de inspanningen in het andere onderdeel van de hervorming om de ongelijkheid in kostprijs per OBE te milderen, gedeeltelijk zou worden tenietgedaan. Vooral het feit dat de KUB en de VUB in artikel 136 meer zouden krijgen terwijl ze in kostprijs per OBE vrij hoog zitten, werd als problematisch aanvoeld.

Uiteindelijk werd geopteerd voor een erg eenvoudige operatie waarbij het extra bedrag van 300 miljoen frank gewoon werd verdeeld onder de drie ondergefinancierde universiteiten, met name de KUL, de RUG en het RUCA. Dit gebeurde proportioneel op basis van hun verschil ten opzichte van de gemiddelde kostprijs per OBE. Op die manier werd dit extra bedrag op de zuiverst mogelijke wijze aangewend waarvoor het was bedoeld, namelijk om de ongelijkheid in kostprijs per OBE te milderen. Deze berekening resulteert in 113,4 miljoen frank voor de KUL, 178,8 miljoen frank voor de RUG en 7,8 miljoen frank voor het RUCA. Deze bedragen worden door het bij amendement in de commissie goedgekeurde artikel 96 in het forfaitair gedeelte van de drie betrokken universiteiten gevoegd. Het amendement regelt ook het nieuwe mechanisme voor de financiering van de voortgezette academische opleidingen of postgraduataten, maar daar bestaat blijkbaar geen discussie meer over.

Ik wil erop wijzen dat dit een zeer bescheiden correctie is op de zonet vastgestelde ongelijkheid. Wanneer we met de nieuwe bedragen de gemiddelde kostprijs per OBE berekenen en deze op 100 stellen, dan stijgt de RUG van 87,2 naar 89,5, de KUL van 94 naar 96,1 en het RUCA van 94,5 naar 95,7. Langs de kant van de overgefinancierde betekent deze correctie voor de VUB dat ze van 136 naar 129,5 zakt, de KUB van 160 naar 156 en de UIA van 147 naar 144,6. Al bij al een erg bescheiden operatie dus.

Dat dit via de weg van amendering van decreet IX moest gebeuren, is eenvoudig te begrijpen. Mocht de meerderheid niet hebben ingegrepen bij de bespreking van decreet IX, dan waren de in de begroting 1998 opgenomen 300 miljoen frank wel-

Van den Bossche

licht verloren gegaan. Men moet goed beseffen dat de begrotingen 1998 van de universiteiten nog steeds niet zijn goedgekeurd omdat het definitieve bedrag van de werkingsuitkeringen nog niet is vastgesteld. Er is dus inderdaad haast bij, terwijl het volgende verzameldecreet X hoogstwaarschijnlijk niet vóór het jaareinde zal worden goedgekeurd. Vandaar het amendement.

Uiteraard is met dit alles de discussie over de decretale berekening van de werkingsuitkeringen van de universiteiten niet afgelopen en wil ik ook niet dat dit het eindpunt zou worden. Een discussie over een meer fundamentele herziening dringt zich derhalve op. Verschillende universiteiten, waaronder de VUB in haar memorandum van eind 1997, dringen daarbij aan op een discussie ten gronde, waarbij onder meer de wegingscoëfficiënten in de OBE's ter discussie zouden worden gesteld. Het is inderdaad juist, mijnheer Swinnen, dat deze weging waarschijnlijk niet langer beantwoordt aan de reële kostprijsverschillen in de organisatie van de opleidingen. Vooral de humane wetenschappen zullen hierdoor wellicht worden benadeeld, en bijgevolg ook de universiteiten met proportioneel meer alfa-faculteiten en -studenten.

Ik ga ermee akkoord om een onderzoeksopdracht te geven die op middellange termijn tot concrete hervormingsvoorstellen aanleiding kan geven. Dit onderzoek moet niet door de universiteiten zelf worden uitgevoerd. Ik zal het uitbesteden aan een onafhankelijke instantie, die ook de buitenlandse modellen van bekostiging en de problematiek van de spanning tussen de eerste, tweede en derde geldstroom zal moeten bestuderen. Een dergelijke oefening is belangrijk, maar ik ben er niet zeker van dat ze zal uitmonden in wat de vragende universiteiten ervan verwachten.

Aan de kant van de vrije universiteiten blijft er nog een claim bestaan om de resterende kloof te dichten in de compensatie voor de werkgeversbijdragen, die worden bepaald door artikel 136. In 1998 is op dit vlak immers niets bijkomend gebeurd. In 1997 hebben we de helft van de put gedicht van wat volgens de VLIR-berekeningen nog nodig was. Er is dus nog 138,6 miljoen frank nodig om volgens deze berekeningen de kloof met de publiekrechtelijke universiteiten te dichten. Dit bedrag zou de vrije universiteiten het volgende opleveren : de VUB 21,2 miljoen frank, de KUL 94,2 miljoen frank, de UFSIA 16,3 miljoen frank, de UIA 1,3 miljoen frank, het LUC 1,8 miljoen frank, en de

KUB 3,8 miljoen frank. Ik erken de bedragen waarmee sommigen zwaaien, dus niet. Ze zijn gebaseerd op andere parameters dan die waarover de VLIR akkoord is gegaan. De claim van een totaal van 138,6 miljoen frank erken ik wel, en ik zal in de regering al het mogelijke doen om dit bedrag geheel of gedeeltelijk in de begroting van 1999 te doen opnemen.

In de wandelgangen hebben een aantal voorstellen tot amendement rondgedwarfeld, waarvan ik niet weet of ze werden ingediend en waarin werd voorgesteld om al een voorschot op dit bedrag te krijgen in 1998. Ik kan dit onmogelijk aanvaarden. Niet alleen beschikken we niet over de nodige budgettaire middelen : het zou ook manifest strijdig zijn met het gelijkheidsbeginsel. Een dergelijk artikel zou zonder probleem kunnen worden vernietigd door het Arbitragehof op eenvoudige vraag van één van de andere vrije universiteiten.

Mijnheer de voorzitter, ik heb uitvoerig geantwoord over dit onderwerp, omdat ik de mythes die alom de ronde doen, beu ben. Ik ben ook de klagenzangen moe van sommigen die zich als slachtoffer of belaagde voorstellen en het fabeltje verspreiden dat instellingen als de RUG grote cadeaus krijgen. De RUG wordt door wat ze nu ontvangen, veeleer benadeeld.

De voorzitter : De heer Vandembroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandembroeke : Mijnheer de minister, ik apprecieer uw antwoord ten zeerste. Ik wens dat u uw bijzonder interessante tekst meeneemt naar het overleg dat u te wachten staat met minister Demeester. De oppositie in het algemeen, en de VU in het bijzonder, vraagt al drie jaar om een expansiesteun zoals minister Van Rompuy heeft gekregen bij de begrotingscontrole. We willen expansiesteun voor alle hogescholen en alle universiteiten. We willen hierbij niet selectief te werk gaan.

Het lijkt me logisch en verantwoord dat u dit via een interne studie laat bestuderen, maar ik herhaal mijn wens dat u deze interessante nota meeneemt naar het overleg met minister Demeester.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Neen)

De algemene bespreking is gesloten.

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs IX.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Personeelsaangelegenheden

Artikel 2

In artikel 2, § 1, vierde gedachtestreepje van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs wordt tussen de woorden "het psychologisch" en de woorden "en medisch personeel" het woord "orthopedagogisch" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

Artikel 21, § 6, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Voor tijdelijke aanstellingen ter vervanging van een personeelslid met loopbaanonderbreking geldt de in § 1 vermelde voorrangregel niet, behalve indien een voorrangsgerechtigde kandidaat voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan de vervanger van een loopbaanonderbreker."

Artikel 4

Artikel 46, 1° van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1° In het eerste lid wordt het zinsdeel "de kandidaten voor een benoeming tot lid van de pedagogische begeleidingsdiensten dienen vast benoemd te zijn als lid van de inspectie of één van de wervings-, selectie- of bevorderingsambten voor ten minste een halve opdracht", geschrapt.

2° Tussen het derde en het vierde lid wordt een nieuw lid ingevoegd dat luidt als volgt : "In afwijking van het eerste lid moeten de kandidaten voor toelating tot de proeftijd in de pedagogische begeleidingsdiensten vast benoemd zijn, als lid van de inspectie, of, voor minstens een halve opdracht, in één van de wervings-, selectie- of bevorderingsambten in het Gemeenschapsonderwijs of in een Vlaamse hogeschool zoals bedoeld in het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap. Deze bepaling geldt ook voor dezelfde personeelsleden wier hogeschool geïntegreerd is in het universitair onderwijs."

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Vanderpoorten, mevrouw Maes, de heren De Gucht en Deswaene en mevrouw Van Lindt tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Ik wil een toelichting geven bij ons amendement op artikel 4. De wijziging van de rechtspositieregeling zoals ze nu is ingeschreven, lijkt op het eerste gezicht onschuldig en aanvaardbaar. Men hoopt door interventie van de decreetgever een intern probleem van benoeming op te lossen door alsnog een juridische basis te creëren. Daardoor worden de benoemingsvoorwaarden retroactief gewijzigd, en kan een bepaalde kandidaat wel en een andere niet worden benoemd. Dat is niet eerlijk, en daarom willen we dat artikel schrappen.

De voorzitter : De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter

Artikel 9

Artikel 5

In artikel 4, § 1, a), vierde gedachtestreepje van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psychomedisch-sociale centra wordt het woord "psychopedagogisch" vervangen door de woorden "psychologisch, orthopedagogisch".

– *Aangenomen.*

Artikel 6

Artikel 23, § 10, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Voor tijdelijke aanstellingen ter vervanging van een personeelslid met loopbaanonderbreking geldt de in § 1 vermelde voorrangsregel niet, behalve indien een voorrangsgerechtigde kandidaat voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan de vervanger van een loopbaanonderbreker."

– *Aangenomen.*

Artikel 7

In afwijking van artikel 33 van hetzelfde decreet delen de inrichtende machten van het deeltijds kunstonderwijs en het onderwijs met beperkt leerplan of sociale promotie de vacante betrekkingen in het schooljaar 1997-1998 mee na 1 februari 1998 en vóór 1 juni 1998.

– *Aangenomen.*

Artikel 8

Artikel 70, 4°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

" de voorzitter stemgerechtigd is : bij staking van stemmen na een tweede stemronde is de stem van de voorzitter doorslaggevend."

– *Aangenomen.*

In artikel 198 van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II wordt een § 4 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§ 4. Om geldig te zijn moet de vraag tot terugbetaling ter kennis van de schuldenaar gebracht worden bij een ter post aangetekend schrijven met vermelding van:

1° het totale bedrag van de teruggevraagde som met, per jaar, de opgave van de ten onrechte uitgevoerde betalingen ;

2° de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan.

Te rekenen vanaf de afgifte van de aangetekende brief kan het onverschuldigde bedrag gedurende dertig jaar worden teruggevorderd."

– *Aangenomen.*

Artikel 10

In artikel 5, § 1, van het decreet van 9 april 1992 betreffende het Onderwijs III wordt tussen het vijfde en zesde gedachtestreepje een nieuw gedachtestreepje ingevoegd met de volgende tekst :

"- een vrijwillig afzien door een personeelslid van zijn vaste benoeming in een selectie- of bevorderingsambt, overeenkomstig artikel 43ter van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en van de gesubsidieerde psychomedisch-sociale centra ;" ;

– *Aangenomen.*

Artikel 11

De personeelsleden die op 30 juni 1997 deel uitmaken van het bestuurs- en onderwijzend personeel van de Nederlandse onderwijsinstellingen, Burgemeester Marnixschool te Schoten en Prinses Julianaschool te Brussel, die met ingang van 1 september 1997 gesubsidieerde personeelsleden zijn van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals bedoeld in het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en van de gesubsidieerde

Voorzitter

psycho-medisch-sociale centra, worden geacht al de diensten die bij deze instellingen in aanmerking werden genomen voor het bepalen van hun administratieve en geldelijke anciënniteit :

- te hebben gepresteerd als personeelslid in het gesubsidieerd vrij onderwijs, voor de toepassing van de bepalingen van het voormelde decreet van 27 maart 1991 en van het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs III ;
- verstrekt te hebben als titularis van een bezoldigd ambt met volledige of onvolledige prestaties aan een door de Staat of door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde school, voor de toepassing van de bepalingen van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs.

– *Aangenomen.*

Artikel 12

§ 1. Dit artikel is van toepassing op de personeelsleden die op 30 juni 1992 prestaties uitoefenden waarvoor zij bezoldigd werden op grond van de bepalingen van artikel 10, § 3 of § 5, van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan.

Dit artikel is echter niet van toepassing op de personeelsleden bedoeld in artikel 2, § 2, a), van hetzelfde besluit.

§ 2. De in § 1 bedoelde personeelsleden blijven voor de prestaties die op 30 juni 1998 nog werden beschouwd als bijbetrekking en waarvoor zij op dezelfde datum nog bezoldigd werden op grond van de bepalingen van artikel 10, § 3 of § 5 van voormeld koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 verder als dusdanig bezoldigd, ongeacht de inkomsten die zij verwerven uit activiteiten buiten het onderwijs.

§ 3. Het personeelslid bedoeld in § 1 voor wie de bepalingen van artikel 10, § 3 of § 5, van voormeld

koninklijk besluit van 20 juli 1982 niet meer gelden, kan vragen om, met ingang van 1 september 1998, zijn wedde/weddetoelage voor de prestaties die het uitoefende op 30 juni 1992 en waarmee het nog belast is op 1 september 1998, opnieuw vast te stellen volgens de voornoemde bepalingen.

Dit verzoek moet vòòr 31 december 1998 bij aangetekend schrijven toegezonden worden aan de Vlaamse minister bevoegd voor het onderwijs of zijn gemachtigde en meegedeeld worden aan de inrichtende macht

§ 4. De personeelsleden op wie de bepalingen van de §§ 2 en 3 werden toegepast, kunnen vragen dat wordt onderzocht of ze, rekening gehouden met de inkomsten die zij verwerven uit activiteiten buiten het onderwijs, aanspraak kunnen maken op een bezoldiging als hoofdambt. Dit verzoek moet, samen met de vereiste documenten tot staving ervan, bij aangetekend schrijven toegezonden worden aan de Vlaamse minister bevoegd voor het onderwijs of zijn gemachtigde en meegedeeld worden aan de inrichtende macht. Tijdens het onderzoek blijven de prestaties van het personeelslid verder als bijbetrekking bezoldigd.

Als uit het onderzoek blijkt dat het personeelslid aanspraak kan maken op een bezoldiging als hoofdambt wordt zijn wedde/weddetoelage vastgesteld volgens de principes van het hoofdambt.

Het personeelslid op wie het voorgaand lid is toegepast, kan niet meer opnieuw de toepassing bekomen van de bepalingen van artikel 10, § 3 of § 5 van voormeld Koninklijk Besluit van 20 juli 1982.

§ 5. Voor de toepassing van dit artikel gelden de bepalingen van artikel 10, § 6 van voormeld Koninklijk Besluit nr. 63 van 20 juli 1982 niet.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

Onverminderd de krachtens artikel 146 van de Grondwet door de wet georganiseerde rechtsbescherming zijn de wedden en de weddetoelagen die in de periode van 1 januari 1996 tot 31 augustus 1998 werden uitgekeerd aan de personeelsleden die tegelijkertijd een bezoldiging bekwamen voor een opdracht in het hoger onderwijs en voor een opdracht in het gewoon of buitengewoon secundair onderwijs of in het aanvullend secundair beroeps-onderwijs of in het deeltijds kunstonderwijs of in

Voorzitter

het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan, in hoofde van deze personeelsleden definitief verworven, behoudens indien het betrokken personeelslid tewerkgesteld was in een niet-financierbare of niet-subsidieerbare betrekking.

– *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. Dit artikel is van toepassing op de personeelsleden die op de datum van de inwerkingtreding van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, in het hoger kunstonderwijs effectief in dienst of titularis waren van een niet-uitsluitend ambt, zoals bepaald in artikel 5 van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het Ministerie van Openbaar Onderwijs, en eveneens effectief in dienst of titularis waren van een ambt in een ander(e) onderwijsniveau/vorm.

§ 2. In afwijking van de bestaande wettelijke, decretale en reglementaire bepalingen inzake bezoldigingsregeling wordt de wedde/weddetoelage toe te kennen aan de in § 1 bedoelde personeelsleden voor hun opdrachten in de andere onderwijsniveaus/vormen, vastgesteld als volgt :

1. volgens de principes die de bezoldiging regelen van het hoofdambt in :

- het voormeld koninklijk besluit van 15 april 1958 ;
- het koninklijk besluit van 10 maart 1965 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der leergangen met beperkt leerplan, afhankelijk van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur.

2. tot het bereiken van de maximumprestaties gesteld in artikel 77 van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, de prestaties in de instelling(en) voor hoger onderwijs en de andere onderwijsniveaus/vormen samen beschouwd.

Voor de berekening van de wedde/weddetoelage worden de prestaties verstrekt in de hogeschool in de Vlaamse Gemeenschap steeds als

eerste in aanmerking genomen, in voorkomend geval in afwijking van de bepalingen van :

- Titel III : hoofdambten met onvolledige prestaties van voormeld koninklijk besluit van 15 april 1958 ;
- Titel IV : ambten met onvolledige prestaties van van voormeld koninklijk besluit van 10 maart 1965.

§ 3. De wedde/weddetoelage, vastgesteld zoals bepaald in § 2, wordt aan de betrokken personeelsleden toegekend ten persoonlijke titel. Ze blijven aldus bezoldigd zolang ze naast een opdracht in het hoger onderwijs effectief in dienst of titularis zijn van een ambt in een ander(e), ongeacht de wijzigingen die zich in de opdrachten in het hoger onderwijs of in de andere onderwijsniveaus/vormen voordoen.

§ 4. Dit artikel houdt op van toepassing te zijn zodra het betrokken personeelslid geen titularis meer is van het/de ambt(en) in het hoger onderwijs of in het/de andere onderwijsniveau(s)/vorm(en).

– *Aangenomen.*

Artikel 15

1° Artikel 9 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1990.

2° Artikel 10 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1993.

3° Artikel 14 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1996.

4° Artikel 4 heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1997.

5° De artikelen 2, 5, en 11 hebben uitwerking met ingang van 1 september 1997.

6° Artikel 7 heeft uitwerking met ingang van het schooljaar 1997-1998.

7° De artikelen 3, 6 en 12 treden in werking op 1 september 1998.

8° Artikel 8 treedt in werking op 1 september 1998. De aangelegenheden die op deze datum in behandeling zijn bij de kamers van beroep, wor-

Voorzitter

den verder afgehandeld volgens de procedure van kracht op het ogenblik van de indiening ervan.

9° Artikel 13 treedt in werking op de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III**Basisonderwijs****Artikel 16**

In artikel 3, 44°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 worden de woorden "van twee jaar en zes maanden" vervangen door de woorden "van drie jaar".

– *Aangenomen.*

Artikel 17

In artikel 3, 46°, van hetzelfde decreet worden de woorden "een onderwijsniveau" ingevoegd tussen de woorden "een vestigingsplaats," en de woorden "of een type".

– *Aangenomen.*

Artikel 18

In artikel 11, § 1, van hetzelfde decreet worden telkens de woorden "buitengewoon basisonderwijs" vervangen door de woorden "buitengewoon onderwijs".

– *Aangenomen.*

Artikel 19

In artikel 22 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd luidend als volgt:

"§ 3. De diensten van de Vlaamse gemeenten zullen medewerking verlenen aan de controle op de leerplicht. De Vlaamse regering bepaalt de procedure."

– *Aangenomen.*

Artikel 20

Aan artikel 27 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd luidend als volgt :

" § 4. Het kostgeld van een leerplichtig kind wiens ouders geen vaste verblijfplaats hebben, en toevertrouwd is aan één van de erkende internaten bedoeld in artikel 21 van het koninklijk besluit van 20 augustus 1957 houdende coördinatie van de wetten op het lager onderwijs of aan gelijk welk ander internaat toegevoegd aan een gesubsidieerde school, georganiseerd door een provincie, een gemeente, een vereniging van gemeenten, door een andere openbare of privépersoon, valt ten laste van zijn ouders.

De Gemeenschap draagt bij in het kostgeld. Deze bijdrage wordt toegevoegd aan de werkingstoelagen toegekend aan het erkend internaat, aan het internaat toegevoegd aan een gesubsidieerde school of aan het autonoom internaat en wordt in mindering gebracht op het in het vierde lid bedoelde kostgeld. Deze bijdrage is gelijk aan degene bedoeld in artikel 20, § 2 van vermeld koninklijk besluit.

De bijdrage wordt uitgekeerd aan de inrichtende macht van het internaat dat het kind huisvest op voorlegging van een staat ingediend door de inrichtende macht en juist verklaard door de onderwijsinspectie.

De inrichtende macht bepaalt autonoom het kostgeld. "

– *Aangenomen.*

Artikel 21

In artikel 28 van hetzelfde decreet worden de woorden "PMS-centra" vervangen door de woorden "het begeleidend PMS-centrum".

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 22

In artikel 44, § 2, 1°, van hetzelfde decreet wordt het woord "leerlingengroep" telkens vervangen door het woord "leerlingenpopulatie".

– *Aangenomen.*

Artikel 23

In artikel 62, 6°, van hetzelfde decreet wordt het getal "20" vervangen door het getal "2".

– *Aangenomen.*

Artikel 24

Aan artikel 67 van hetzelfde decreet wordt een § 3 toegevoegd luidend als volgt :

"§ 3. De gesubsidieerde scholen ontvangen vanwege de Gemeenschap de terugbetaling van de tegemoetkoming in de vervoerskosten van hun personeel zoals bedoeld in het besluit van 22 juli 1993 van de Vlaamse regering betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerskosten van hun personeel. Deze terugbetaling geschiedt in het begrotingsjaar volgend op het einde van het schooljaar van de tegemoetkoming.

De Vlaamse regering bepaalt de wijze van aanvraag en uitvoering van de terugbetaling."

– *Aangenomen.*

Artikel 25

Artikel 82, § 1, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

"Het wordt tevens verminderd met de bijdrage in de tegemoetkoming in de vervoerskosten zoals bedoeld in artikel 67, § 3 en met de bijdrage in het kostgeld zoals bedoeld in artikel 71 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs."

– *Aangenomen.*

Artikel 26

§ 1. De paragrafen 1 en 2 van artikel 105 van hetzelfde decreet worden vervangen door de volgende bepaling :

"§ 1. De volgens artikelen 102 of 103 gefinancierde of gesubsidieerde scholen kunnen na het derde bestaansjaar een beroep doen op de door de Gemeenschap aan de ARGO of aan de DIGO toegekende investeringsmiddelen."

§ 2. Paragraaf 3 van hetzelfde artikel wordt § 2 en de woorden "en § 2" worden geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 27

In artikel 121, § 2, van hetzelfde decreet worden de woorden "meer dan vijfhonderd" vervangen door de woorden "vijfzeventig en meer".

– *Aangenomen.*

Artikel 28

Artikel 129 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Artikel 129

§ 1. In een school die ontstaan is uit vrijwillige fusie kan één van de wegens ontstentenis van betrekking ter beschikking gestelde directeurs van de bij de fusie betrokken scholen door het schoolbestuur belast worden met de functie van adjunct-directeur, op voorwaarde dat :

1° de scholen die bij de fusie betrokken zijn op de eerste schooldag van februari van het voorgaande schooljaar een leerlingenaantal bereikten dat tenminste 15 % boven de rationalisatienormen ligt. Als meer dan twee scholen bij de fusie betrokken zijn, is het toegelaten dat één school die verhoogde rationalisatienorm niet bereikt ;

2° tenminste twee directeurs van de bij de fusie betrokken scholen vastbenoemd zijn.

Voorzitter

§ 2. De functie van adjunct-directeur wordt tijdelijk niet georganiseerd gedurende de tijdelijke uitdiensttreding om welke reden ook van :

- de directeur ;
- diegene die de functie van adjunct-directeur waarneemt.

De functie van adjunct-directeur wordt niet meer georganiseerd van zodra :

- de directeur definitief uit dienst treedt ;
- de functie van adjunct-directeur definitief niet meer waargenomen wordt tenzij er nog een directeur is die ter beschikking gesteld is zoals bedoeld in § 1 ;
- het schoolbestuur een nieuwe kleuter-, lagere of basisschool opricht in dezelfde of aangrenzende gemeente."

– *Aangenomen.*

Artikel 29

In artikel 132, § 1, 3de lid van hetzelfde decreet wordt de laatste zin opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 30

In artikel 140, 6°, van hetzelfde decreet worden de woorden "elke leerling in het gewoon basisonderwijs telt voor één teleenheid" vervangen door de woorden "elke leerling telt voor één teleenheid".

– *Aangenomen.*

Artikel 31

In artikel 141, § 2, van hetzelfde decreet worden de woorden "op de instapdata bedoeld in artikel 194" vervangen door de woorden "tijdens het lopende schooljaar".

– *Aangenomen.*

Artikel 32

§ 1. Artikel 142, 3°, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"3° de overdracht van lestijden naar een andere school van eenzelfde of een ander schoolbestuur, zonder dat de overdracht meer mag bedragen dan drie procent van het totale lestijdenpakket dat het voorgaande schooljaar was gefinancierd of gesubsidieerd voor de school die overdraagt".

§ 2. Hetzelfde artikel 142 wordt aangevuld met de volgende leden :

" De overdracht van lestijden zoals bedoeld in het eerste lid, moet vòòr 15 oktober van het lopende schooljaar gebeuren.

Er kunnen geen lestijden overgedragen worden van een school of afdeling van het Nederlands taalstelsel naar een school of afdeling van het Frans taalstelsel of omgekeerd."

– *Aangenomen.*

Artikel 33

In artikel 148 van hetzelfde decreet worden de woorden "de artikelen 131 en 132" vervangen door "de artikelen 131, 132 en 133".

– *Aangenomen.*

Artikel 34

Artikel 155, tweede lid, van hetzelfde decreet, wordt aangevuld als volgt :

" De regering zal het salarisequivalent van vijf procent van deze extra lestijden of -uren met ingang van 1 januari 1998 prioritair aanwenden om de integratietoelage voor het geïntegreerd basisonderwijs aan te passen."

– *Aangenomen.*

Artikel 35

In artikel 175 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 ingevoegd, die luidt als volgt:

Voorzitter

"§ 3. Om geldig te zijn moet de vraag tot terugbetaling ter kennis van de schuldenaar gebracht worden bij een ter post aangetekend schrijven met vermelding van:

- 1° het totale bedrag van de teruggevraagde som met, per jaar, de opgave van de ten onrechte uitgevoerde betalingen ;
- 2° de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan.

Te rekenen vanaf de afgifte van de aangetekende brief kan het onverschuldigde bedrag gedurende dertig jaar worden teruggevorderd."

– *Aangenomen.*

Artikel 36

Artikel 194 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"§ 1. In afwijking van de artikelen 3, 44°, 5 en 12 van dit decreet kunnen kinderen tussen 2 jaar en 6 maanden en drie jaar, tot op een datum door de Vlaamse regering bepaald, toegelaten worden tot het kleuteronderwijs.

Voor het gewoon kleuteronderwijs gelden volgende instapdata :

- 1° de eerste schooldag na de zomervakantie ;
- 2° de eerste schooldag na de herfstvakantie ;
- 3° de eerste schooldag na de kerstvakantie ;
- 4° de eerste schooldag na de krokusvakantie ;
- 5° de eerste schooldag na de paasvakantie.

§ 2. Tot op de datum bedoeld in § 1 worden de kinderen tussen 2 jaar en zes maanden en drie jaar geacht te voldoen aan de toelatingsvoorwaarde bepaald in artikel 12."

– *Aangenomen.*

Artikel 37

In hetzelfde decreet wordt een artikel 194bis ingevoegd luidend als volgt :

"Artikel 194bis

De scholen die op 1 september 1995 en op 1 september 1996 ontstaan zijn uit een vrijwillige fusie, conform de ministeriële omzendbrief OND/II/1/CDG/SVC/SD van 27 juli 1995, verliezen hun adjunct-directeur en hun bijkomende lestijden niet na een herstructurering die uiterlijk op 1 september 1997 plaatsvond, tenzij die herstructurering voor het betrokken schoolbestuur gepaard gaat met de oprichting van een nieuwe kleuter-, lagere of basisschool in dezelfde of aangrenzende gemeente."

– *Aangenomen.*

Artikel 38

In artikel 195, 3° van hetzelfde decreet wordt "134" vervangen door "134, § 2".

– *Aangenomen.*

Artikel 39

De bepalingen van dit hoofdstuk hebben uitwerking met ingang van 1 september 1997 met uitzondering van :

- 1° het artikel 18 dat uitwerking heeft met ingang van 1 september 1994 ;
- 2° het artikel 34 dat in werking treedt op 1 januari 1998 ;
- 3° de artikelen 19, 26, 28 en 32 die in werking treden op 1 september 1998.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV**Secundair onderwijs****Artikel 40**

Artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs ; artikel 4, § 2, van het

Voorzitter

koninklijk besluit nr. 66 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het administratief en opvoedend hulp personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs ; artikel 6, § 2, van het koninklijk besluit nr. 67 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het paramedisch personeel worden bepaald in de inrichtingen voor het buitengewoon onderwijs, met uitzondering van de internaten of semi-internaten en artikel 9, § 2, van het koninklijk besluit nr. 184 van 30 december 1982 tot vaststelling van de wijze waarop voor de Rijksinstituten voor buitengewoon onderwijs en de tehuizen van het Rijk de ambten worden bepaald van het paramedisch personeel en van het personeel toegekend in het kader van het internaat, worden aangevuld als volgt :

" § 3. De regering zal het salarisequivalent van vijf procent van het totaal van deze extra lesuren en/of uren met ingang van 1 januari 1998 prioritair aanwenden om de integratietoelage voor het geïntegreerd onderwijs aan te passen."

De huidige paragraaf 3 van artikel 5 van het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs, wordt § 4.

– *Aangenomen.*

Artikel 41

De huidige tekst van artikel 21 van het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs, wordt een paragraaf 1.

Aan hetzelfde artikel wordt een § 2 toegevoegd luidend als volgt :

"§ 2. Bij het lesurenpakket kunnen de uren klasdirectie worden gevoegd voor het organiseren van uren die geen lesuren zijn.

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden voor het organiseren van uren die geen lesuren zijn en de administratieve en geldelijke gevolgen voor de personeelsleden die hiermee belast worden."

– *Aangenomen.*

Artikel 42

In het buitengewoon secundair onderwijs kunnen twee of meer vakken van de algemene en sociale vorming geïntegreerd worden gegeven.

De Vlaamse regering bepaalt welke vakken hiervoor niet in aanmerking komen en de administratieve en geldelijke gevolgen voor de personeelsleden die belast worden met het geven van geïntegreerde vakken.

– *Aangenomen.*

Artikel 43

Aan het tweede streepje van artikel 4 van de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs toevoegen : "of als die jongere in maximaal drie schooljaren een tweede kwalificatiegetuigschrift van opleidingsvorm 3 kan behalen, mits jaarlijks gunstig advies van de Commissie van Advies voor het Buitengewoon Onderwijs."

– *Aangenomen.*

Artikel 44

1° De artikelen 41 en 42 hebben uitwerking met ingang van 1 september 1997 ;

2° Het artikel 40 treedt in werking op 1 januari 1998 ;

3° Het artikel 43 treedt in werking op 1 september 1998.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V**Hogescholen****Artikel 45**

Aan artikel 2 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse

Voorzitter**"Artikel 47bis**

Gemeenschap worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° er wordt een 28°bis toegevoegd luidend als volgt :

"28°bis artistieke bekendheid : de erkenning van de vermaardheid van een persoon in een kunsttak of aan de kunsten gerelateerde beroepstak als voorwaarde tot benoeming zoals bedoeld in artikel 128, § 2." ;

2° er wordt een 28°ter toegevoegd luidend als volgt :

"28°ter artistieke faam : de erkenning van de vermaardheid van een persoon in een kunsttak of aan de kunsten gerelateerde beroepstak als voorwaarde tot concordantie tot docent, zoals bedoeld in artikel 317bis.".

– *Aangenomen.*

Artikel 46

Artikel 12 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1° In § 1 wordt de datum "1 mei 1998" vervangen door de datum "1 mei 2002" ;

– *Aangenomen.*

Artikel 47

Aan artikel 13, § 1 van hetzelfde decreet wordt een zin toegevoegd, luidend als volgt :

"De Vlaamse regering past jaarlijks de tekst in Bijlage II aan aan de reële wijzigingen die in toepassing van dit decreet plaatsvinden.".

– *Aangenomen.*

Er is een amendement van mevrouw Helsen en de heren Swinnen, Vanleenhove en Sarens tot invoeging van een nieuw artikel 47bis dat luidt als volgt :

Een artikel 47bis invoegen, dat luidt als volgt :

Aan artikel 14, § 1 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"In afwijking van het vorige lid kan de Hogeschool Antwerpen de basisopleiding van één cyclus grafische bedrijven in de vestiging Turnhout blijven organiseren, ongeacht het aantal financierbare studenten.".

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 48

Aan artikel 20sexies van hetzelfde decreet wordt een § 6 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 6. Een hogeschool die zowel het studiegebied onderwijs als ten minste twee basisopleidingen van twee cycli van de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst en muziek en dramatische kunst organiseert, kan een voortgezette lerarenopleiding muzische vorming inrichten voor houders van een diploma van een initiële lerarenopleiding of van een initiële lerarenopleiding van academisch niveau.".

– *Aangenomen.*

Artikel 49

In Bijlage I van hetzelfde decreet onderaan punt 8. Studiegebied onderwijs, wordt de volgende zin toegevoegd :

"– de voortgezette lerarenopleiding muzische vorming, waarvoor het overeenkomstig diploma wordt verleend ;" .

– *Aangenomen.*

Artikel 50

Aan artikel 25 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Deze artistieke toelatingsproef wordt afgenomen door een commissie die is samengesteld uit personeelsleden van de hogescholen die de betrokken toelatingsproef inrichten, personeelsleden van

Voorzitter

andere hogescholen die dezelfde opleidingen organiseren en volledig externen. Minstens een derde volledig externen nemen aan de proeven en de beraadslagingen dienaangaande deel. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van deze artistieke toelatingsproef en stelt op voorstel van de VLHORA, een lijst op van binnenlandse en buitenlandse externen. De hogeschool kiest de externen uit personen die voorkomen op deze lijst."

Op dit artikel is er een amendement van de heren Swinnen, Vanleenhove en Sarens tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 51

Aan artikel 41, § 1 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt :

" In afwijking van het vorige lid kan een getuigschrift, uitgereikt ter bekrachtiging van posthogeschoolvorming, geen aanleiding geven tot het verlenen van vrijstellingen of studieduurverkorting."

– *Aangenomen.*

Artikel 52

Aan artikel 94 van hetzelfde decreet wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Het personeelslid waartegen een preventieve schorsing wordt uitgesproken na ontslag, bevindt zich tijdens de preventieve schorsing in de administratieve stand waarin het zich bevond de dag vòòr het ontslag. Tijdens de preventieve schorsing wordt het personeelslid ontheven van de verplichting om dienstprestaties te leveren."

– *Aangenomen.*

Artikel 53

Aan artikel 97 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, luidend als volgt :

"In afwijking van het eerste lid, zijn de bepalingen van dit hoofdstuk betreffende de algemeen directeur eveneens van toepassing op het administratief en technisch personeel van de hogescholen."

– *Aangenomen.*

Artikel 54

De tekst van artikel 100 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

" Artikel 100

§ 1. De erkenning van de artistieke bekendheid zoals bedoeld in artikel 2, 28bis wordt verleend door een commissie bestaande uit deskundigen.

§ 2. De beoordeling van de artistieke bekendheid staat los van het toewijzen van een betrekking. De beslissing van de commissie houdt evenwel op uitwerking te hebben indien het personeelslid binnen de tien jaar na het oordeel van de commissie geen ambt zoals bedoeld in artikel 128 heeft opgenomen.

§ 3. Voor het toekennen van de artistieke bekendheid hanteert de commissie de volgende criteria, voor zover deze relevant zijn voor de betrokken artistieke discipline:

- publicaties over het werk van betrokkene in vakbladen, tijdschriften of kranten ;
- eigen publicaties of gerealiseerde dossiers in verband met de vrije of toegepaste artistieke praktijk van de betrokkene ;
- regionale, federale of internationale prijzen ;
- deelname aan belangrijke manifestaties in binnen- en buitenland ;
- realisaties voor binnenlandse of buitenlandse instellingen of bedrijven ;
- relevante bijdragen aan belangrijke producties ;
- tentoonstellingen in vooraanstaande binnenlandse of buitenlandse galerijen of musea.

Het bewijsmateriaal moet de artistieke bekendheid op het ogenblik van het indienen van het stavingsdossier aantonen.

Voorzitter

§ 4. De commissie wordt samengesteld uit twee permanente leden, aangeduid door de Vlaamse regering op basis van hun grondige vertrouwdheid met het brede domein van de kunsten, en uit vier niet-permanente leden die uit dezelfde artistieke discipline afkomstig zijn als degene waarvoor de aanvrager zijn artistieke bekendheid wil laten gelden.

Voor de volgende disciplines worden telkens vier leden aangeduid :

- architectuur ;
- audiovisuele kunst ;
- beeldende kunst ;
- dramatische kunst ;
- muziek ;
- productontwikkeling en productdesign.

De directeur-generaal van de Administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek zit de commissie voor ; hij duidt een ambtenaar aan als secretaris.

§ 5. De Vlaamse regering stelt de leden van de commissie aan voor een periode van vijf jaar en bepaalt de werking van de commissie."

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Vanderpoorten, mevrouw Maes, mevrouw Verwimp-Sillis, de heren De Gucht en Deswaene en mevrouw Van Lindt dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 100, § 4, eerste lid, op de vijfde, zesde, zevende en achtste regel de woorden "die uit dezelfde artistieke discipline afkomstig zijn als degene waarvoor de aanvrager zijn artistieke bekendheid wil laten gelden" vervangen door de woorden "aangeduid door de respectieve hogescholen".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 55

Aan artikel 109 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt :

"In afwijking van het eerste lid kan in de departementen bevoegd voor de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst en muziek en dramati-

sche kunst ook een tijdelijk personeelslid het mandaat van departementshoofd uitoefenen."

– *Aangenomen.*

Artikel 56

Artikel 127 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1° in de eerste zin wordt het woord "aanstellen" vervangen door "tewerkstellen" ;

2° er wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"In afwijking van het vorige lid kan het hogeschoolbestuur in de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst en muziek en dramatische kunst, contractueel buiten de personeelsformatie voltijdse en deeltijdse gastprofessoren tewerkstellen voor een periode van onbepaalde duur."

– *Aangenomen.*

Artikel 57

Het tweede gedachtenstreepje van artikel 128, § 2 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de volgende woorden :

"zoals omschreven in artikel 100, § 2."

– *Aangenomen.*

Artikel 58

Artikel 136 van hetzelfde decreet wordt vervangen door het volgende artikel :

"Artikel 136

§ 1. De personeelsleden belast met een mandaat, kunnen bezoldigd worden hetzij met een mandaatsvergoeding, hetzij met een niet verworven salarisschaal.

§ 2. Behoudens het bepaalde in de artikelen 137 en 138 bepaalt het hogeschoolbestuur vrij het bedrag van de vergoeding dat het in voorkomend geval aan het vervullen van een mandaat in de hoge-

Voorzitter

school kan verbinden. Het salaris, eventuele mandaatsvergoeding inbegrepen, mag echter maximum 20% hoger zijn dan het salaris dat het personeelslid in kwestie zou genieten indien hij niet belast was met een mandaat."

– *Aangenomen.*

Artikel 59

Artikel 137, § 1, 2° van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1° het zinsdeel "in geval van externe werving via een contract van onbepaalde duur" wordt geschrapt.

2° in § 2 wordt het zinsdeel ", 1°" geschrapt.

– *Aangenomen.*

Artikel 60

Artikel 142, § 2, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met de volgende zin :

"De toekenning van de gangbare salarisschaal is geen recht voor het personeelslid, heeft altijd een tijdelijk karakter en dient jaarlijks geëvalueerd te worden. De gangbare salarisschaal blijft verworven zolang het personeelslid blijft voldoen aan de voorwaarden waarbij zij werd toegekend."

– *Aangenomen.*

Artikel 61

Artikel 158 van hetzelfde decreet wordt vervangen door :

"Artikel 158

§ 1. De personeelsleden belast met een mandaat kunnen bezoldigd worden hetzij met een mandaatsvergoeding, hetzij met een niet verworven salarisschaal.

§ 2. Het hogeschoolbestuur bepaalt vrij het bedrag van de vergoeding dat het in voorkomend geval aan het vervullen van een mandaat in de hogeschool kan verbinden. Behoudens het bepaalde in

artikel 137 mag het salaris, eventuele mandaatsvergoeding inbegrepen, maximum 20% hoger zijn dan het salaris dat het personeelslid in kwestie zou genieten indien hij niet belast was met een mandaat."

– *Aangenomen.*

Artikel 62

In artikel 175, § 2, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door :

"De voorwaarden vermeld in § 1, 3° zijn niet van toepassing op de opleidingen van de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst en muziek en dramatische kunst."

– *Aangenomen.*

Artikel 63

Artikel 177, § 1, van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1° In 2°, e), wordt de tweede zin vervangen door :

"Dit aantal studenten per hogeschool mag niet hoger zijn dan twee procent van het totale aantal Belgische studenten die het vorig academiejaar regelmatig in de hogeschool zijn ingeschreven ;"

2° Aan 3° wordt een bepaling toegevoegd, luidend als volgt :

"Voor de vaststelling van het aantal inschrijvingen :

– worden de inschrijvingen voor voorheen gevolgde studiejaren die tot het behalen van een diploma hebben geleid, niet in aanmerking genomen ;

– wordt de inschrijving voor het eerste studiejaar van de tweede cyclus beschouwd als een inschrijving voor het derde studiejaar van de opleiding, de inschrijving voor het tweede studiejaar van de tweede cyclus als een inschrijving voor het vierde studiejaar en in voorkomend geval de inschrijving voor het derde studiejaar van de tweede cyclus als een inschrijving voor het vijfde studiejaar."

3° In ten 4° wordt het laatste lid als volgt vervangen :

Voorzitter

Artikel 65

"Voor de vaststelling van de maximale financieringsduur worden de voorheen gevolgde studiejaren die tot het behalen van een diploma hebben geleid, niet in aanmerking genomen."

– *Aangenomen.*

Artikel 64

Artikel 190 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt:

1° § 2 wordt aangevuld met een ten 5° die luidt als volgt :

"5° voor de organisatie van een opleiding tot meester in de restauratie twee extra onderwijsbelastingseenheden voor de eerste tot en met de 100ste student."

2° Na paragraaf 3 wordt een vierde paragraaf toegevoegd die luidt als volgt :

"§ 4. In afwijking van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel wordt het aantal onderwijsbelastingseenheden voor de opleidingen van de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, en muziek en dramatische kunst voor de begrotingsjaren 2000 tot en met 2002 gelijkgesteld met het aantal onderwijsbelastingseenheden berekend voor het begrotingsjaar 1999.

Ten laatste in 2002 wordt een nieuw financieringssysteem voor betrokken opleidingen op punt gesteld, rekening houdend met de evaluatie van de opleidingen en de organisatie van de artistieke toelatingsproeven."

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw De Schamphelaere en de heren Swinnen, Vanleenhove en Sarens dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van artikel 190, § 2, 5°, op de tweede regel het woord "restauratie" vervangen door de woorden "conservatie/restauratie".

Op dit artikel is er een amendement van de heren Swinnen, Vanleenhove en Sarens dat luidt als volgt :

2° schrappen.

De stemmingen over de amendementen en het artikel worden aangehouden.

In Bijlage I van hetzelfde decreet (Lijst van studiegebieden, opleidingen en opties) wordt punt 5 (Studiegebied Audiovisuele en Beeldende Kunst) gewijzigd als volgt :

1° de bepaling " – 1C +2C restauratie" onder " – beeldende kunst, waarvoor de graden van kandidaat en meester in beeldende kunst wordt verleend", wordt opgeheven ;

2° er wordt een gedachtestreepje toegevoegd, luidend als volgt :

"– restauratie, waarvoor de graden van kandidaat en meester in restauratie wordt verleend."

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw De Schamphelaere en de heren Swinnen, Vanleenhove en Sarens dat luidt als volgt :

In de voorgestelde tekst van Bijlage 1, punt 5, 2°, op de eerste en tweede regel het woord "restauratie" telkens vervangen door de woorden "conservatie/restauratie".

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 66

In hetzelfde decreet wordt een artikel 195quater ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Voor de toepassing van deze afdeling wordt het aantal financierbare studenten in de opleiding optiek en optometrie voor de academiejaren voortgaand aan 1998-1999 vastgesteld op :

1 februari 1991	87
1 februari 1992	84
1 februari 1993	71
1 februari 1994	61
1 februari 1995	52
1 februari 1996	52
1 februari 1997	39
1 februari 1998	37."

– *Aangenomen.*

Voorzitter**"Artikel 231quater****Artikel 67**

In artikel 209, § 1, van hetzelfde decreet wordt het bedrag "3.000" vervangen door "4.000", het jaartal "1996" door "1999", het jaartal "1994" door "1998" en "I 94" door "I 98".

– *Aangenomen.*

Artikel 68

In artikel 214, laatste zin van hetzelfde decreet worden de woorden "het hogeschoolbestuur" vervangen door de woorden "de raad van beheer van de vzw".

– *Aangenomen.*

Artikel 69

Artikel 222, § 3, van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 70

Artikel 228 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1° In het eerste lid wordt de volgende zin toegevoegd :

"Als gevolg hiervan wordt de uitbetaling van de werkingsuitkering van het betreffende begrotingsjaar bedoeld in artikel 229, opgeschort tot op het ogenblik dat de Vlaamse regering de begroting goedkeurt." ;

2° De laatste zin van het derde lid wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 71

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 231quater toegevoegd, luidend als volgt :

In afwijking van de bepalingen van de artikelen 122, § 2 en 231 kan het hogeschoolbestuur personeelsleden bedoeld in artikel 318, 2° die de leeftijd van 55 jaar bereikt hebben op hun verzoek benoemen. Elk personeelslid dat benoemd wordt, dient in het bezit te zijn van het vereiste bekwaamheidsbewijs.

Deze benoeming is mogelijk in het ambt waarvoor zij overgangsmaatregelen genieten en voor het volume van de opdracht waarop zij krachtens artikel 326 aanspraak kunnen maken."

– *Aangenomen.*

Artikel 72

Aan artikel 239 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de eerste zin wordt vervangen door wat volgt :

"Als het hogeschoolbestuur of de bevoegde overheid de salarissen van het onderwijzend personeel of van het administratief en technisch personeel verkeerd heeft vastgesteld, moet het de terugbetaling vragen binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf de eerste januari volgend op de datum van betaling." ;

2° een tweede lid wordt toegevoegd, luidend als volgt :

"Om geldig te zijn moet de vraag tot terugbetaling ter kennis van de schuldenaar gebracht worden bij een ter post aangetekend schrijven met vermelding van :

1° het totale bedrag van de teruggevraagde som met, per jaar, de opgave van de ten onrechte uitgevoerde betalingen ;

2° de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan.

Te rekenen vanaf de afgifte van de aangetekende brief kan het onverschuldigde bedrag gedurende dertig jaar worden teruggevorderd."

– *Aangenomen.*

Artikel 73

Aan artikel 277 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, luidend als volgt :

Voorzitter

"§ 4. In afwijking van de bepalingen van § 1 kunnen in de departementen bevoegd voor de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, en muziek en dramatische kunst ook tijdelijke personeelsleden tot departementshoofd verkozen worden."

– *Aangenomen.*

Artikel 74

Aan artikel 286 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, luidend als volgt :

"In afwijking van de bepalingen van het eerste lid kan het hogeschoolbestuur in de departementen bevoegd voor de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, en muziek en dramatische kunst het departementshoofd ook aanwijzen onder de leden van het tijdelijk onderwijzend personeel die verbonden zijn aan het departement."

– *Aangenomen.*

Artikel 75

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 307ter toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 307ter

De vastbenoemde personeelsleden van het onderwijs voor sociale promotie van het Instituut voor Optica Raymond Thibaut die ingevolge de afbouw van de afdeling optiek en optometrie terbeschikkinggesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking, kunnen met ingang van 1 september 1998 tot en met 31 augustus 2001 aangesteld worden in de Katholieke Vlaamse Sociale Hogeschool Brussel en Parnas Dilbeek. Deze aanstelling wordt met betrekking tot hun geldelijke en statutaire toestand in het onderwijs voor sociale promotie beschouwd als een wedertewerkstelling in de zin van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage. De personeelsleden blijven gedurende de periode van deze aanstelling bezoldigd uit de begroting van het onderwijs voor sociale promotie.

De hogeschool kan deze personeelsleden, in afwijking van artikel 231 voor wat betreft het volume van de opdracht waarvoor zij in het OSP benoemd waren, uiterlijk tot 31 augustus 2001 benoemen in een ambt waarvoor zij over het vereiste bekwaamheidsbewijs beschikken. De personeelsleden worden vanaf dit ogenblik bezoldigd uit de werkingsuitkeringen van de hogeschool."

Op dit artikel is er een amendement van de heer Van Dijck, mevrouw Vanderpoorten en de heren Sannen en Vandenbroeke tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 76

In Bijlage I van hetzelfde decreet wordt aan punt "2. STUDIEGEBIED GEZONDHEIDSZORG basisopleidingen van één cyclus" de volgende bepaling toegevoegd :

"– optiek en optometrie, waarvoor de graad van gegradueerde in de optiek en optometrie wordt verleend."

Op dit artikel is er een amendement van de heer Van Dijck, mevrouw Vanderpoorten en de heren Sannen en Vandenbroeke tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 77

In Bijlage II, 69° van hetzelfde decreet worden tussen de woorden "Gezondheidszorg" en "fysische behandelingen" de woorden "optiek en optometrie" gevoegd."

Op dit artikel is er een amendement van de heer Van Dijck, mevrouw Vanderpoorten en de heren Sannen en Vandenbroeke tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

Voorzitter

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 78

Aan artikel 314ter van hetzelfde decreet wordt een § 5 toegevoegd, luidend als volgt :

"§ 5. De omzendbrief KO/M/85-3 van 26 augustus 1985 betreffende "koninklijke muziekconservatoria – pedagogische leergang – herstructurering", gewijzigd door de omzendbrief van 21 oktober 1994, wordt bekrachtigd. De hogescholen die de rechtsopvolger zijn van vermelde conservatoria, kunnen de overeenstemmende getuigschriften uitreiken uiterlijk tot 30 september 1997."

– *Aangenomen.*

Artikel 79

Er wordt aan hetzelfde decreet een artikel 317bis toegevoegd, luidend als volgt :

"Artikel 317bis

§ 1. Voor de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten, die op 30 juni 1995 één van de in het derde lid vermelde ambten uitoefenden in een basisopleiding van twee cycli of in de erbij aansluitende lerarenopleiding in de studiegebieden, audiovisuele en beeldende kunst, muziek en dramatische kunst, productontwikkeling en architectuur, opleiding tot interieurarchitect, geldt dat hun ambt wordt geconcordeerd naar het ambt van assistent.

In afwijking van artikel 104 hebben deze personeelsleden tot taak onderwijs te verstrekken en begeleidingsopdrachten te vervullen. Hun takenpakket kan ook projectmatig wetenschappelijk onderzoek, maatschappelijke dienstverlening en organisatorische taken omvatten. Zij mogen de titel van leraar hoger kunstonderwijs dragen.

Het in eerste lid vermelde ambt van assistent vangt :

- a) het wervingsambt van leraar artistieke vakken aan instellingen voor hoger kunstonderwijs of aan de nietgerangschikte afdeling binnenhuisar-

chitectuur van het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut in Diepenbeek en van het Stedelijk Hoger Architectuurinstituut 'De Bijloke' in Gent ;

- b) het wervingsambt van docent aan instellingen voor hoger technisch onderwijs van de derde graad ;
 - c) het wervingsambt van hoofd van studie bureau aan instellingen voor hoger technisch onderwijs van de derde graad ;
 - d) het selectieambt van gewoon hoogleraar aan instellingen voor hoger technisch onderwijs van de derde graad ;
 - e) de wervingsambten van lesgever en leraar artistieke vakken aan het Hoger Architectuurinstituut Henry Van de Velde in Antwerpen in de afdelingen binnenhuisarchitectuur en productontwikkeling ;
 - f) het wervingsambt van leraar algemene vakken aan instellingen voor hoger kunstonderwijs of aan de nietgerangschikte afdeling binnenhuisarchitectuur van het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut in Diepenbeek en van het Stedelijk Hoger Architectuurinstituut 'De Bijloke' in Gent of aan het Hoger Architectuurinstituut Sint Lucas in Gent – afdeling binnenhuisarchitectuur ;
 - g) het wervingsambt van leraar technische vakken aan instellingen voor hoger kunstonderwijs of aan de niet-gerangschikte afdeling binnenhuisarchitectuur van het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut in Diepenbeek en van het Stedelijk Hoger Architectuurinstituut 'De Bijloke' in Gent of aan het Hoger Architectuurinstituut Sint Lucas in Gent, afdeling binnenhuisarchitectuur, of aan de Hogeschool voor Audiovisuele Communicatie RITS in Brussel, afdeling animatie ;
 - h) het wervingsambt van werkleider aan instellingen voor hoger kunstonderwijs ;
 - i) het wervingsambt van adjunct-leraar aan instellingen voor hoger kunstonderwijs.
- § 2. In afwijking van § 1 worden deze ambten geconcordeerd naar het ambt van docent, voor zover het betrokken personeelslid, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten over een ruime artistieke faam beschikt, zoals omschreven in artikel 2, 28° en 28°ter.

Voorzitter

§ 3. Het hogeschoolbestuur erkent de ruime artistieke faam en hanteert hiervoor de volgende criteria, voor zover deze relevant zijn voor de betrokken artistieke discipline :

- publicaties over het werk van betrokkene in vakbladen, tijdschriften of kranten ;
- eigen publicaties of gerealiseerde dossiers in verband met de vrije of toegepaste artistieke praktijk van de betrokkene ;
- regionale, federale of internationale prijzen ;
- deelname aan belangrijke manifestaties in binnen- en buitenland ;
- realisaties voor binnenlands of buitenlandse instellingen of bedrijven ;
- relevante bijdragen aan belangrijke producties ;
- tentoonstellingen in vooraanstaande binnenlandse of buitenlandse galerijen of musea.

Bovendien moeten de artistiekgebonden onderwijsactiviteiten aansluiten bij de artistieke of aan de kunsten gerelateerde beroepsactiviteiten waarvoor de artistieke faam wordt aangevraagd."

– *Aangenomen.*

Artikel 80

"Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 317ter toegevoegd, luidend als volgt :

De concordantie door het hogeschoolbestuur van de leden van het onderwijzend personeel in een basisopleiding of in de erbij aansluitende lerarenopleiding, behorend tot de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, muziek en dramatische kunst, productontwikkeling en architectuur en opleiding tot interieurarchitect, tot docent op 1 januari 1996, in toepassing van artikel 317, wordt bekrachtigd."

– *Aangenomen.*

Artikel 81

Artikel 323, § 2, tweede lid van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Wanneer zij evenwel op hun verzoek en met instemming van het hogeschoolbestuur de toepassing verkrijgen van artikel 142, § 2, verkrijgen zij in het ambt waarnaar zij op grond van artikel 317 werden geconcordeerd, de gangbare salarisschaal van de houder van het vereiste bekwaamheidsbewijs."

– *Aangenomen.*

Artikel 82

In Titel VII van hetzelfde decreet wordt Hoofdstuk IIbis gewijzigd als volgt :

"HOOFDSTUK IIbis**Projecten voor het Hoger Kunstonderwijs****Artikel 340ter**

§ 1. De Vlaamse regering draagt jaarlijks bij in de financiering van instituten en van uitzonderlijke projecten in het kader van het hoger kunstonderwijs.

Het totale bedrag van deze bijdragen wordt vastgesteld op 71,1 miljoen frank voor het begrotingsjaar 1998. Dit bedrag wordt jaarlijks op de volgende wijze aangepast :

$0,8 \times (Ln/L97) + 0,2 \times (Cn/C97)$;

waarbij :

- Ln/L97 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 1997 ;
- Cn/C97 gelijk is aan de verhouding tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het betrokken begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 1997.

§ 2. De Vlaamse regering kan de in § 1 vermelde kredieten aanwenden voor projecten of instituten die kaderen binnen de hierna vermelde doelstellingen :

Voorzitter

- de posthogeschoolvorming voor de departementen kunst van alle hogescholen ;
- de coördinatie van allerhande onderzoeksinitiatieven voor de kunst ;
- de coördinatie van de internationalisering van de departementen kunst van de hogescholen ;
- het fungeren als een overlegplatform m.b.t. langlopende projecten op het vlak van hoger kunstonderwijs.

Artikel 340quater

Om in aanmerking te komen voor subsidiëring moet voor elk project of instituut bij de aanvraag een concrete omschrijving van de doelstellingen en een meerjarenplanning ingediend worden bij de in artikel 340quinquies bedoelde commissie. Daarenboven wordt elk jaar vòòr 31 mei aan deze commissie een jaarverslag ingediend. Het jaarverslag bevat ten minste een overzicht omtrent de doelmatige aanwending van de overheidsbijdrage waaruit blijkt in hoeverre de werkzaamheden waarvoor zij is verleend, behoorlijk zijn uitgevoerd.

Artikel 340quinquies

Een interdisciplinaire commissie, samengesteld uit vertegenwoordigers van de overheid, de academische wereld en de voorzitters van de commissies die deel uitmaken van de Raad voor Kunsten, adviseren de Vlaamse regering omtrent de financiering op basis van de ingediende concrete omschrijving van de doelstellingen en de meerjarenplanning.

De commissie evalueert het jaarverslag en brengt daaromtrent advies uit aan de Vlaamse regering. De Vlaamse regering stelt de leden van de commissie aan en bepaalt de werking van de commissie.

Artikel 340sexies

§ 1. Voor de organisatie van de posthogeschoolvorming kunnen instituten worden opgericht die de posthogeschoolvorming bekrachtigen met de titel van "Laureaat van het Hoger Instituut voor Kunst". Deze laureaatsvorming heeft tot doel aan afgestudeerden uit de betrokken sectoren en aan

jonge kunstenaars de mogelijkheid te bieden hun artistiek talent verder te ontplooien. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen, moeten de hogere instituten voor kunst, onverminderd de bepalingen van artikel 340quater voldoen aan volgende voorwaarden

- 1° zij worden beheerd door een vereniging zonder winstgevend doel, hierna v.z.w. genoemd ;
- 2° zij onderwerpen zich aan de controle van de commissarissen van de Vlaamse regering bij de hogescholen op de wijze zoals bepaald in titel IV, hoofdstuk V van dit decreet ;
- 3° zij dienen een begroting in, voeren een volledige boekhouding, leggen een jaarrekening voor op de wijze zoals bepaald in Titel IV, hoofdstuk IV van dit decreet.

§ 2. De v.z.w.'s kunnen akkoorden afsluiten met hogescholen, met universiteiten en met andere openbare en privé-instellingen. De overeenkomst vermeldt ten minste de voorwaarden van samenwerking en de financiële vergoeding die in voorkomend geval voor de dienstverlening zal worden betaald.

De v.z.w.'s kunnen alleen personeel bij arbeidsovereenkomst aanwerven. Bij overeenkomst gesloten tussen een v.z.w. en een hogeschool kan een personeelslid van een hogeschool met zijn instemming belast worden met een opdracht. Het personeelslid blijft juridisch en administratief behoren tot zijn hogeschool en bevindt zich gedurende deze opdracht in de administratieve stand "dienstactiviteit". De overeenkomst bepaalt de termijn van de opdracht en de financiële vergoeding die door de v.z.w. aan de hogeschool waartoe het personeel behoort, wordt betaald."

– *Aangenomen.*

Artikel 83

- 1° Artikel 78 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1982.
- 2° Artikel 68 heeft uitwerking vanaf het academiejaar 1994-1995.
- 3° Artikel 72 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1995.

Voorzitter

- 4° De artikelen 45, 52, 53, 60, 69, 79, 80 en 81 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1996.
- 5° Het artikel 71 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1997.
- 6° De artikelen 58, 59 en 61 hebben uitwerking met ingang van 1 december 1997.
- 7° De artikelen 46, 63 ten 1°, 67 en 82 treden in werking op 1 januari 1998.
- 8° De artikelen 47, 48, 49, 51, 54, 55, 56, 57, 62, 65, 73, 74, 75, 76 en 77 treden in werking op 1 september 1998.
- 9° De artikelen 63 ten 2° en ten 3° en 70 hebben uitwerking 10 dagen na de publicatie in het Belgisch Staatsblad.
- 10° De artikelen 50, 64 ten 1° en 66 treden in werking op 1 januari 1999.
- 11° Artikel 64 ten 2° treedt in werking op 1 januari 2000.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Helsen en de heren Swinnen, Vanleenhove en Sarens dat luidt als volgt :

In 8°, op de eerste regel, na het woord "47," het woord "47bis," invoegen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK VI**Universiteiten****Artikel 84**

§ 1. In artikel 14 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap worden in het tweede lid de volgende woorden geschrapt : "kandidaat in de Godgeleerdheid".

§ 2. In hetzelfde artikel 14 worden in het derde lid na de woorden "licentiaat in het Notariaat" de woorden "en van licentiaat in de Godgeleerdheid" ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 85

In artikel 34 van hetzelfde decreet wordt het vijfde lid, ingevoegd bij het decreet van 24 juli 1996, vervangen door wat volgt :

"Het toelatingsexamen, bedoeld in het derde lid, wordt georganiseerd onder de volgende voorwaarden :

1° het examen wordt tweemaal per jaar vóór het begin van het academiejaar ingericht ; de organisatie ervan wordt tijdig bekendgemaakt ;

2° de Vlaamse regering kan een examengeld van ten hoogste 1 000 frank vastleggen als bijdrage in het dekken van de organisatiekosten. Vanaf 1998 wordt het bedrag aangepast aan de jaarlijkse stijging van de index van de consumptieprijzen met als referentiedatum 1 januari 1997.

De Vlaamse regering organiseert het examen volgens de nadere regels die zij daartoe bepaalt."

– *Aangenomen.*

Artikel 86

In artikel 36 van hetzelfde decreet wordt een tweede zin toegevoegd die luidt als volgt :

"Voor de inschrijving voor een licentiaat in de Godgeleerdheid geldt het bezit van een diploma van een licentiaat in de godsdienstwetenschappen als enige toelatingsvoorwaarde."

– *Aangenomen.*

Artikel 87

§ 1. In artikel 49, eerste lid, 3°, van hetzelfde decreet worden de volgende woorden geschrapt : "kandidaat in de Godgeleerdheid".

§ 2. In hetzelfde artikel 49 worden in het eerste lid ten 5° tussen de woorden "licentiaat in het Notariaat" en de woorden "gediplomeerde in de aanvullende studies van" de woorden "licentiaat in de Godgeleerdheid" gevoegd."

Voorzitter

– *Aangenomen.*

Artikel 88

In artikel 51, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de passus "...diploma van een andere academische opleiding van de tweede cyclus" aangevuld met "of eindiploma van de hele cyclus van een opleiding die leidt tot het ambt van bedienaar van een erkende eredienst".

– *Aangenomen.*

Artikel 89

In artikel 70, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt de tweede volzin vervangen door de volgende bepaling :

"In het jaarverslag bedoeld in artikel 162, brengt het universiteitsbestuur over deze onderwijsbegeleiding verslag uit."

– *Aangenomen.*

Artikel 90

Artikel 92, derde lid van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een tweede volzin luidend als volgt :

" Voor de berekening van de maximaal toelaatbare aanstellingsduur van assistenten bedoeld in het eerste lid, wordt de periode gedurende dewelke de betrokkene een stipendium van een universiteit in de Vlaamse Gemeenschap genoot voor de voorbereiding van een doctoraal proefschrift, in rekening gebracht. Bij wijze van overgangsmaatregel blijven de lopende aanstellingen doorlopen tot het einde van het tweejarig mandaat in het geval dat de maximaal toelaatbare aanstellingsduur overschreden is."

– *Aangenomen.*

Artikel 91

In artikel 96 van hetzelfde decreet gewijzigd bij decreet van 5 april 1995 worden de woorden "de

bezoldigingsregeling" vervangen door de woorden "de salarisschalen".

– *Aangenomen.*

Artikel 92

§ 1. Artikel 98 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

" Artikel 98

De ranginneming voor het verkrijgen van de periodieke verhogingen in de salarisschalen van de ambten van gewoon hoogleraar, buitengewoon hoogleraar, hoogleraar, hoofddocent of docent, benoemd of aangesteld zowel met een voltijds als met een deeltijds procentueel dienstverband, wordt vastgesteld op de datum van de inwerkingtreding van het besluit houdende benoeming of aanstelling tot het ambt waarin de betrokkene het eerst werd benoemd of aangesteld, met dien verstande dat de datum van ranginneming niet voor de datum van de daadwerkelijke indiensttreding kan vallen."

§ 2. Artikel 98 wordt aangevuld met een tweede lid luidend als volgt :

"In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kan de Vlaamse regering in het uitvoeringsbesluit genomen krachtens artikel 63, tweede lid bepalen dat bepaalde onderbrekingen van de ambtsvervulling niet meegerekend worden in de anciënniteit met het oog op het verkrijgen van een periodieke verhoging in de salarisschaal."

– *Aangenomen.*

Artikel 93

Artikel 99 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een tweede lid luidend als volgt :

" Bij wijze van overgangsmaatregel kan het universiteitsbestuur alsnog retroactief een anciënniteitsbijslag toekennen op het moment dat de omvang van een deeltijds procentueel dienstverband werd uitgebreid hetzij tot een deeltijds dienstverband van ten minste 50% hetzij tot een voltijds dienstverband. Deze overgangsmaatregel slaat op beslissingen die het universiteitsbestuur genomen heeft in de periode van 1 oktober 1991 tot 31 december

Voorzitter

1997. Het universiteitsbestuur dient de beslissingen van toekenning van deze retroactieve anciënniteitsbijslagen te nemen voor 1 januari 1999."

– *Aangenomen.*

Artikel 94

Artikel 110, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 95

Artikel 128, derde lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"De uitgaven in verband met de sociale voorzieningen voor het personeel bezoldigd ten laste van de werkingsuitkering, kunnen aangerekend worden op de werkingsuitkering. In dat geval worden deze uitgaven meegerekend als personeelsuitgaven voor het bepalen van de in artikel 160 bedoelde 80 percent- of 85 percent-norm."

– *Aangenomen.*

Artikel 96

§ 1. In artikel 130 van hetzelfde decreet worden de paragrafen 1 tot en met 5 vervangen door wat volgt :

"§ 1. In 1995 worden aan de Vlaamse universiteiten de volgende werkingsuitkeringen, uitgedrukt in miljoenen franken, toegekend :

	1995
1. Katholieke Universiteit Leuven	7.022,3
2. Vrije Universiteit Brussel	2.445,8
3. Universiteit Antwerpen	
a. Universitair Centrum Antwerpen	747,1
b. Universitaire Instelling Antwerpen	989,4
c. Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius Antwerpen	773,8
4. Limburgs Universitair Centrum	
5. Katholieke Universiteit Brussel	649,1

6. Universiteit Gent	195,1
	4.744,0

Aan het Limburgs Universitair Centrum worden in 1995 de volgende aanvullende werkingsuitkeringen toegekend (bedragen uitgedrukt in miljoenen franken) : 27,1.

§ 2. Vanaf het begrotingsjaar 1996 wordt aan de gezamenlijke universiteiten een bedrag van 450 miljoen frank (prijsniveau 1995) toegekend voor de organisatie van de voortgezette academische opleidingen, zoals gedefinieerd in artikel 8. Dit bedrag wordt vanaf 1996 jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de onderstaande indexeringsformule :

$I = 0.80 \times (L1/L0) + 0.20 \times (C1/C0)$ waarbij I de indexeringsformule aangeeft ;

L1/L0 de verhouding aangeeft tussen de geraamde index van de eenheidsloonkosten op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de eenheidsloonkosten op het einde van het begrotingsjaar 1995 ;

C1/C0 de verhouding aangeeft tussen de geraamde index van de consumptieprijzen op het einde van het desbetreffende begrotingsjaar en de index van de consumptieprijzen op het einde van het begrotingsjaar 1995.

§ 3. Vanaf het begrotingsjaar 1996 wordt aan de gezamenlijke universiteiten een bedrag van 25 miljoen franken toegekend voor de organisatie van de specifieke opleiding in de huisartsgeneeskunde. Vanaf het begrotingsjaar 1997 wordt dit bedrag jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de in § 2 van dit artikel bepaalde indexeringsformule.

§ 4. Vanaf het begrotingsjaar 1996 zijn de werkingsuitkeringen aan de universiteiten samengesteld uit drie delen :

$W(1995+n) = Wao(1995+n) + Wvao(1995+n) + Whuisarts(1995+n)$

waarbij :

– $W(1995+n)$ = het nominale bedrag van de werkingsuitkering voor het jaar 1995 + n ;

– $Wao(1995+n)$ = het nominale bedrag van de werkingsuitkering academische opleidingen, doctoraten, doctoraatsopleidingen en lerarenopleidingen voor het jaar 1995 + n ;

Voorzitter

- $W_{vao}(1995+n)$ = het nominale bedrag van de werkingsuitkering voortgezette academische opleidingen voor het jaar 1995 + n ;
- $W_{huisarts}(1995+n)$ = het nominale bedrag van de werkingsuitkering huisartsenopleiding voor het jaar 1995+n.

§ 5.1°. Het nominale bedrag werkingsuitkering academische opleidingen, doctoraten, doctoraatsopleidingen en lerarenopleiding wordt vanaf het begrotingsjaar 1996 als volgt berekend :

$$W_{ao}(1995+n) = (W_{ao}1995 + BEB \times (OBE\ 94 + n - OBE\ 94)) \times I$$

waarbij :

- $W_{ao}1995$ = het basisbedrag 1995 van de nominale werkingsuitkering academische opleidingen, doctoraten, doctoraatsopleidingen en lerarenopleidingen, zoals vastgelegd in § 6 ;
- BEB : basiseenheidsbedrag per onderwijsbelastingseenheid = 97.402 frank ;
- $OBE\ 94 + n$: de som van de onderwijsbelastingseenheden van de desbetreffende universiteit op 1 februari 1994 + n berekend overeenkomstig artikel 135 ;
- $OBE\ 94$: de som van de onderwijsbelastingseenheden van de desbetreffende universiteit op 1 februari 1994 zoals vastgelegd in § 7 van dit artikel ;
- I de indexeringsformule aangeeft zoals bepaald in § 2 van dit artikel.

2° Voor de berekening van het nominale bedrag werkingsuitkering voortgezette academische opleidingen ($W_{vao}\ 1995+n$) wordt het globale bedrag werkingsuitkering voortgezette academische opleidingen, zoals vastgelegd in § 2 van dit artikel, omgeslagen over de universiteiten op basis van het gemiddeld aantal diploma's "Gediplomeerde in de aanvullende studies", zoals gedefinieerd in artikel 8, en het gemiddeld aantal diploma's "Gediplomeerde in de gespecialiseerde studies", zoals eveneens gedefinieerd in artikel 8, uitgereikt tijdens het voorlaatste en het tweede voorlaatste academiejaar. Hierbij

wordt een diploma van "Gediplomeerde in de gespecialiseerde studies" dubbel aangerekend.

3° Voor de berekening van het nominale bedrag werkingsuitkering huisartsenopleiding ($W_{huisarts}\ 1995+n$) wordt het globale bedrag werkingsuitkering huisarts, zoals vastgelegd in § 3 van dit artikel, omgeslagen over de universiteiten naar het gemiddeld aantal diploma's van arts uitgereikt tijdens het voorlaatste en het tweede voorlaatste academiejaar.

§ 6. Het basisbedrag van de nominale werkingsuitkering academische opleidingen, doctoraten, doctoraatsopleidingen en lerarenopleidingen ($W_{ao}1995$) bedraagt, uitgedrukt in miljoenen franken :

	Wao 1995
1. Katholieke Universiteit Leuven	6.846,8
2. Vrije Universiteit Brussel	2.330,6
3. Universiteit Antwerpen	
a. Universitair Centrum Antwerpen	744,0
b. Universitaire Instelling Antwerpen	952,0
c. Universitaire Faculteiten Sint-Igna- tius Antwerpen	764,9
4. Limburgs Universitair Centrum	624,1
5. Katholieke Universiteit Brussel	178,7
6. Universiteit Gent	4.675,5

Vanaf het begrotingsjaar 1998 bedraagt het basisbedrag $W_{ao}1995$, uitgedrukt in miljoenen franken :

- voor de Katholieke Universiteit Leuven : 6.956,2 ;
- voor de Universiteit Gent : 4.847,9 ;
- voor het Universitair Centrum Antwerpen : 751,5.

§ 7. Het aantal onderwijsbelastingseenheden op 1 februari 1994 wordt vastgesteld als volgt :

	Wao 1995
1. Katholieke Universiteit Leuven	33.672,0
2. Vrije Universiteit Brussel	8.020,5
3. Universiteit Antwerpen	
a. Universitair Centrum Antwerpen	3.341,0
b. Universitaire Instelling Antwerpen	2.757,5
c. Universitaire Faculteiten Sint-Igna- tius Antwerpen	2.884,0

Voorzitter

4. Limburgs Universitair Centrum	2.488,5
5. Katholieke Universiteit Brussel	527,0
6. Universiteit Gent	22.838,0

". "

§ 2. De huidige paragraaf 6 wordt paragraaf 8.

– *Aangenomen.*

Artikel 97

Artikel 136 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"De bedragen noodzakelijk voor de uitgaven voortvloeiend uit de wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen en lasten, met inbegrip van het door de instelling gefinancierd aanvullend pensioen, teneinde een gelijkwaardig geldelijk statuut te verzekeren als voor de universiteiten andere dan die vermeld in artikel 3, 4°, a) en 5° zijn vanaf 1997 gelijk aan, uitgedrukt in miljoenen franken :

	1997	1998
1° de Katholieke Universiteit Leuven :	271,8	271,4
2° het Limburgs Universitair Centrum :	5,2	5,2
3° de Katholieke Universiteit Brussel :	5,9	5,9
4° de Universitaire Faculteiten Sint-Ignatius te Antwerpen :	23,9	23,9
5° de Universitaire Instelling Antwerpen :	9,3	9,3
6° de Vrije Universiteit Brussel :	106,4	106,2

De vermelde bedragen in kolom 2 worden vanaf 1998 geïndexeerd volgens de indexeringsformule L1/L0 zoals bepaald in het tweede lid van artikel 130.

De aldus bekomen bedragen kunnen worden aangepast telkens een wijziging van de wetgeving van

de sociale zekerheid een evolutie van het kostenniveau van de in het eerste lid bedoelde wettelijke of conventionele werkgeversbijdrage veroorzaakt."

– *Aangenomen*

Artikel 98

Artikel 158, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Het universiteitsbestuur bepaalt de globale formatie van het academisch en van het administratief en technisch personeel dat ten laste van de werkingsuitkeringen wordt bezoldigd. Tevens bepaalt het universiteitsbestuur hiervoor per kalenderjaar en binnen de perken van de voor dit jaar toegekende werkingsuitkeringen de begrote bezettingsgraad."

– *Aangenomen.*

Artikel 99

In artikel 159 van hetzelfde decreet wordt na het tweede lid een nieuw lid ingevoegd luidend als volgt :

"De voorschriften neergelegd in het eerste en tweede lid gelden ook voor de begrote bezettingsgraad."

– *Aangenomen.*

Artikel 100

In artikel 160 van hetzelfde decreet worden de woorden 'vastgestelde personeelsformatie' vervangen door 'begrote bezettingsgraad' en 'formatiebepaling' door 'bepaling van de begrote bezetting'.

– *Aangenomen.*

Artikel 101

§ 1. In artikel 162 van hetzelfde decreet gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993, wordt tussen het derde en de vierde lid het volgende ingevoegd :

" De rekening van het universitair ziekenhuis dat deel uitmaakt van de rechtspersoon van de universiteit wordt als bijlage gevoegd bij de jaarrekening bedoeld in het eerste lid. Een overzicht van de

Voorzitter

geldstromen tussen het universitair ziekenhuis en de rest van de universiteit, en voor wat de Universiteit Gent betreft tussen het Universitair Ziekenhuis Gent en de Universiteit Gent, wordt eveneens als bijlage bij de in het eerste lid bedoelde jaarrekening gevoegd."

§ 2. In hetzelfde artikel wordt in het vierde lid de laatste volzin vervangen door de volgende bepaling :

"De jaarrekening en haar bijlagen en het jaarverslag worden meegedeeld aan het Vlaams Parlement."

– *Aangenomen.*

Artikel 102

Tussen het eerste en het tweede lid van het artikel 165 van hetzelfde decreet gewijzigd bij decreet van 8 juli 1996, worden een tweede en een derde lid ingevoegd luidend als volgt :

" Indien een universiteit kennelijk nalaat een door de bevoegde overheid vastgestelde en via de regeringscommissaris meegedeelde onwettige handeling of toestand recht te zetten binnen een redelijke termijn, dan kan de Vlaamse regering bepalen dat de daarmee gemoeide bedragen in mindering worden gebracht op de toekomstige werkings- of investeringskredieten of de toekomstige sociale toelage naar gelang het geval.

Indien een universiteit nalaat de gegevens bedoeld in artikel 134 binnen de voorgeschreven termijn te bezorgen of indien een universiteit nalaat de jaarrekening en het jaarverslag binnen de voorgeschreven termijn te bezorgen aan de Vlaamse regering, dan kan de Vlaamse regering bepalen dat maandelijks een bedrag van ten hoogste 5% van de maandelijks werkingssuitkering wordt ingehouden, zolang de nalatigheid voortduurt."

– *Aangenomen.*

Artikel 103

In hetzelfde decreet wordt er na artikel 169bis een Afdeling 8 ingevoegd luidend als volgt :

"AFDELING 8

Vermogensrechten op vindingen aan universiteiten

Artikel 169ter

§ 1. De vermogensrechten op vindingen die, in het kader van hun onderzoekstaken, gedaan worden door personeelsleden van de universiteit en van het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek alsook door de houders van een beurs toegekend door het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek, het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek in de Industrie of een Vlaamse universiteit, komen uitsluitend toe aan de universiteit. In dezelfde lijn verkrijgt de universiteit eveneens de vermogensrechten op vindingen gedaan door andere personen die aan de universiteit onderzoek verrichten voor zover deze overdracht van rechten in een schriftelijke overeenkomst met deze personen wordt bevestigd.

Onder vindingen wordt verstaan potentieel ootrooierbare uitvindingen, kweekproducten, tekeningen en modellen, topografieën van halfgeleiderproducten, computerprogramma's en databanken die, met het oog op een industriële of landbouwkundige toepassing voor commerciële doeleinden aanwendbaar zijn.

§ 2. De onderzoeker heeft de plicht om zijn vinding voor elke andere vorm van bekendmaking aan te melden aan de binnen de universiteit bevoegde dienst.

Met het oog op de bescherming van haar rechten kan de universiteit op een redelijke wijze en gedurende een termijn van maximum 12 maanden, de vrijheid van openbaarmaking van de onderzoeker beperken.

§ 3. De universiteit heeft het uitsluitend recht tot exploitatie van de vinding. Bij die exploitatie ziet de universiteit er op toe dat er geen afbreuk wordt gedaan aan de mogelijkheid tot gebruik van de onderliggende onderzoeksresultaten voor doeleinden van academisch onderwijs en onderzoek. Bij de exploitatie neemt zij tevens de mogelijke aantrekking van activiteiten naar de universiteit of haar regio in overweging.

De onderzoeker heeft het recht om geïnformeerd te worden over de stappen die de universiteit onderneemt met betrekking tot de juridische bescherming en exploitatie van zijn vinding.

Voorzitter

De onderzoeker heeft het recht op een bij een intern reglement vastgesteld of overeengekomen billijk aandeel in de geldelijke opbrengsten die de universiteit verwerft uit de exploitatie van de vinding.

§ 4. De universiteit kan haar rechten op vindingen op een algemene of individuele basis overdragen aan de onderzoeker doch zij behoudt steeds een onvervreemdbaar, niet-exclusief en kosteloos recht tot gebruik ervan voor wetenschappelijke doeleinden. De universiteit kan eveneens een aandeel bedingen in de opbrengsten die de onderzoeker uit de exploitatie van die rechten verwerft.

Onverminderd het bepaalde in § 5, beschikt de onderzoeker over de mogelijkheid om de rechten op zijn vinding op te eisen indien de universiteit, zonder geldige reden, nalaat de vinding binnen een redelijke termijn en uiterlijk binnen de drie jaar na de datum van aanmelding bedoeld in § 2 te exploiteren.

§ 5. Indien voor het verwerven van een bescherming van de vinding, formaliteiten moeten vervuld worden of termijnen moeten nageleefd worden en de universiteit nalaat daartoe de nodige stappen te zetten binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de aanmelding, komen, behoudens andersluidende afspraken tussen de onderzoeker en de universiteit, de rechten op de vinding, met inbegrip van de exploitatierechten, toe aan de onderzoeker, onverminderd het in § 4 omschreven wetenschappelijk gebruiks- en vergoedingsrecht van de universiteit.

Indien de universiteit tijdig de vereiste formaliteiten vervult, streeft zij nadien een geografische bescherming en exploitatie van de vinding na. In voorkomend geval, deelt zij uiterlijk twee maanden voor het verstrijken van het Unionistisch recht van voorrang (Verdrag van Parijs) schriftelijk aan de onderzoeker mee voor welke landen bescherming wordt gevraagd. In de overblijvende landen verkrijgt de onderzoeker onmiddellijk het recht om zelf bescherming aan te vragen alsook om, overeenkomstig de gemaakte afspraken tussen de universiteit en de onderzoeker, de vinding te exploiteren.

§ 6. Het universiteitsbestuur stelt een intern reglement vast waarin de concrete modaliteiten voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel nader worden uitgewerkt. Het universiteitsbestuur houdt hierbij rekening met de bij of krachtens de wet, het

decreet of de Europese regelgeving vastgestelde voorwaarden met betrekking tot de eigendom en exploitatie van intellectuele eigendomsrechten.

§ 7. Dit artikel doet geen afbreuk aan de mogelijkheid dat de universiteit onderzoeksovereenkomsten en dienstverleningscontracten met derden sluit overeenkomstig het decreet van 22 februari 1995 betreffende de wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en hogescholen met andere rechtspersonen.

§ 8. De Vlaamse regering kan het toepassingsgebied van dit artikel uitbreiden tot andere instellingen voor wetenschappelijk onderzoek."

– *Aangenomen.*

Artikel 104

In hetzelfde decreet wordt een artikel 172bis ingevoegd luidend als volgt :

"Artikel 172bis

De commissarissen van de Vlaamse regering mogen geen andere beroepsactiviteiten of andere bezoldigde activiteiten uitoefenen dan met toestemming van de minister."

– *Aangenomen.*

Artikel 105

In hetzelfde decreet wordt een artikel 172ter ingevoegd luidend als volgt :

"De Vlaamse regering stelt personeel ter beschikking van de commissarissen van de Vlaamse regering voor de uitoefening van hun functie. Zij legt de personeelsformatie vast.

De Vlaamse Gemeenschap draagt de loonlast van de personeelsleden die met toestemming van de Vlaamse regering van andere publiekrechtelijke instellingen worden gedetacheerd om een functie te vervullen bij een regeringscommissaris."

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 106

§ 1. In artikel 181, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 27 januari 1993, wordt de zinsnede "hoger is dan de hoogste weddetrap voorzien in artikel 96, 3°, behouden zij, in afwijking van het bepaalde in artikel 96" vervangen door de zinsnede luidend als volgt : "hoger is dan de hoogste salaristrap van de salarisschaal van hoofddocent vastgesteld krachtens artikel 96 behouden zij".

§ 2. Artikel 181, achtste lid, van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een tweede volzin luidend als volgt :

"De leden van het vast benoemd wetenschappelijk personeel die niet werden gerangschikt in één van de graden van het zelfstandig academisch personeel zijn onderworpen aan dezelfde voorschriften inzake de uitoefening van nevenactiviteiten als het academisch personeel."

§ 3. Aan artikel 181, wordt na het achtste lid een negende lid toegevoegd waarvan de tekst als volgt luidt :

"De beslissingen tot benoeming of aanstelling in de graad van hoofddocent, hoogleraar, gewoon hoogleraar en buitengewoon hoogleraar die in de periode tussen 1 oktober 1991 en 30 september 1994 werden genomen in uitvoering van de op dat ogenblik geldende bepalingen van artikel 87 van dit decreet, en waarbij de duur van de benoeming of aanstelling als lid van het onderwijzend personeel voor 1 oktober 1991 werd meegerekend voor de betrokken benoemingen of aanstellingen, worden als regelmatig aangezien."

– *Aangenomen.*

Artikel 107

Artikel 186 bis van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt :

1° De eerste alinea van §4 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"De leden van het vast benoemd wetenschappelijk personeel, anders dan die bedoeld in de paragrafen 1 tot 3 van dit artikel, die vóór 1 januari 1986 werden benoemd of bevorderd als

lid van het wetenschappelijk personeel van een universiteit vermeld onder artikel 3 van het decreet, met miskenning van de voorschriften inzake wetenschappelijke anciënniteit of vereisten inzake diploma of vacantverklaring, voorwaarden voor toekenning van een salarisschaal of van meerdere van deze voorschriften, vereisten of voorwaarden en voor zover de regeringscommissaris de benoeming indertijd niet heeft aangevochten, behouden hun salarisschaal die zij genoten op 30 september 1991, onverminderd de mogelijkheid van een eventuele overheveling naar het administratief en technisch personeel overeenkomstig het bepaalde in artikel 181, zesde lid, van dit decreet."

2° Een zevende paragraaf wordt toegevoegd luidend als volgt :

"§ 7. De periodes van onderbreking van de ambtsvervulling die het universiteitsbestuur heeft toegestaan aan doctor-assistenten in de academiejaren 1993-1994 en 1994-1995 waarvan de duur de krachtens het decreet voorgeschreven duur overschreden, zijn rechtmatig".

– *Aangenomen.*

Artikel 108

In artikel 189 van hetzelfde decreet worden de woorden "gedurende een periode van vijf jaar" vervangen door de woorden "gedurende een periode van acht jaar".

– *Aangenomen.*

Artikel 109

Artikel 201 van hetzelfde decreet wordt aangevuld met een elfde lid, dat luidt als volgt :

"In afwijking van de artikelen 14 en 49 verwerven de studenten die in het academiejaar 1997-1998 slagen voor de tweede kandidatuur of het tweede baccalaureaat in de Godgeleerdheid, reeds het diploma van kandidaat of baccalaureus.

In afwijking van artikel 50 kunnen de studenten die in het academiejaar 1997-1998 of eerder slaagden voor de derde kandidatuur of het derde baccalaureaat in de Godgeleerdheid, verkorting van studieduur en vrijstelling van examens van de licentie in de godsdienstwetenschappen krijgen, voorzover

Voorzitter

zij nog met goed gevolg examen afleggen over een aantal opleidingsonderdelen van die academische opleiding die een equivalent van ten minste één studiejaar bedragen.

In afwijking van artikel 35 kunnen de studenten die in het academiejaar 1997-1998 of eerder ingeschreven waren in de derde kandidatuur of het derde baccalaureaat in de Godgeleerdheid maar niet slaagden, toegelaten worden tot de eerste licentie in de godsdienstwetenschappen."

– *Aangenomen.*

Artikel 110

§ 1. In het eerste lid van artikel 16 van de wet van 7 april 1971 houdende oprichting en werking van de Universitaire Instelling Antwerpen, gewijzigd bij decreet van 22 december 1995, worden de woorden "de beheerder" geschrapt.

§ 2. Artikel 16, derde lid, tweede volzin van dezelfde wet, gewijzigd bij decreet van 22 december 1995, wordt vervangen door de volgende bepaling :

"De beheerder geniet de salarisschaal van gewoon hoogleraar."

– *Aangenomen.*

Artikel 111

In de eerste zin van artikel 2, van het decreet van 21 december 1976 houdende organisatie van de Vlaamse Interuniversitaire samenwerking, gewijzigd bij decreet van 22 december 1995 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de Universiteit Antwerpen worden de woorden : "door de Koning benoemde" vervangen door de woorden "de volgende".

– *Aangenomen.*

Artikel 112

1° Artikel 111 heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1977.

2° De artikelen 93, 95, 105 en 107 ten 1° hebben uitwerking met ingang van 1 oktober 1991.

3° Artikel 107 ten 2° heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1993.

4° De artikelen 91, 92, § 1 en 106, § 1 hebben uitwerking met ingang van 1 november 1994.

5° De artikelen 98, 99 en 100 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1995.

6° De artikelen 97 en 101 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1997.

7° Artikel 89 heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 1997.

8° Artikel 109 heeft uitwerking met ingang van het academiejaar 1997-1998.

9° De artikelen 85 en 103 treden in werking op 1 januari 1998.

10° De artikelen 90, 92, § 2, 94, 102, 104, 106, § 2 en 108 treden in werking op 1 oktober 1998.

11° De artikelen 84, 86, 87 en 88 treden in werking met ingang van het academiejaar 1998-1999.

12° Artikel 110 treedt in werking op 1 oktober 1999.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VII**Inspectie en begeleiding****Artikel 113**

In het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten wordt een nieuw artikel 20bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

" Artikel 20bis

§ 1. De algemene sturing en leiding van de inspectie wordt toevertrouwd aan een inspectieraad.

Voorzitter

De inspectieraad is samengesteld uit de inspecteurs-generaal en de directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling.

De algemeen inspecteur-generaal is voorzitter van de inspectieraad.

§ 2. De inspectieraad heeft als kerntaken het effectief functioneren van de onderwijsinspectie en het sturen van de kwaliteitsverzorgende opdrachten die de inspectie vanwege de overheid t.o.v. de onderwijsinstellingen en van de centra uitvoert.

In die zin :

1. bevordert de inspectieraad de samenwerking tussen de verschillende niveau-gebonden korpsen ;
2. coördineert en stuurt de inspectieraad de diverse concepten inzake onderwijskwaliteit die als inspirerend fundament dienen voor de kwaliteitscontroleerende opdracht van de inspectie ;
3. stuurt de inspectieraad de instrumenten en de procedures die bij de uitvoering van de inspectie-opdrachten gevolgd worden ;
4. onderhoudt de inspectieraad geregeld contact met het departement en reikt het desgevallend beleidssuggesties aan, naargelang het geval aan de bevoegde administratie, aan de directieraad van het departement, aan de Vlaamse regering ;
5. coördineert de inspectieraad de totstandkoming van het jaarverslag van de inspectie over de toestand van het onderwijs ;
6. kan de inspectieraad, binnen de bevoegdheidsdomeinen van de inspectie, alle initiatieven nemen die het functioneren van de inspectie, de samenwerking met de pedagogische begeleidingsdiensten en de kwaliteit van de nascholing bevorderen ;
7. regelt de inspectieraad, bij consensus, de zinvolle besteding van de middelen, uitgezonderd de weddetoelagen, die ter beschikking worden gesteld van de inspectie ;
8. de inspectieraad maakt aan de minister, bevoegd voor het onderwijs, de jaarverslagen van de pedagogische begeleidingsdiensten over."

– *Aangenomen.*

Artikel 114

In artikel 28 van hetzelfde decreet worden het tweede, derde vierde en vijfde lid vervangen door de volgende bepalingen :

"De commissie stelt een lijst op van de geslaagde kandidaten in volgorde van hun bekwaamheid. Zij legt deze lijst met inbegrip van een motivatie voor aan de Vlaamse regering. De kandidaten op deze lijst komen gedurende een periode van vier jaar te rekenen vanaf de datum van het afsluiten van de werkzaamheden van de commissie, in aanmerking om voorgedragen te worden voor de toelating tot de proeftijd. De commissie hoort de kandidaten van de vorige lijsten en rangschikt hen in de nieuwe lijst op basis van een vergelijking van hun bekwaamheid, vastgesteld tijdens de proeven.

Bij vacatures die ontstaan na beëindiging van de werkzaamheden van de commissie en binnen de in het derde lid vermelde periode, draagt de bevoegde inspecteur-generaal of directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling in de volgorde van de hiervoor vermelde lijst en rekening houdend met de pariteit, per vacature twee kandidaten voor.

Indien een kandidaat door de Vlaamse regering wordt toegelaten tot de proeftijd, wordt deze kandidaat van de lijst geschrapt."

– *Aangenomen.*

Artikel 115

In Titel II, Hoofdstuk II van hetzelfde decreet wordt een Afdeling 6bis ingevoegd die luidt als volgt :

"AFDELING 6bis

De evaluatie

ONDERAFDELING 1

De evaluatie

Voorzitter

Artikel 48bis

De Afdeling 6bis is van toepassing op elk personeelslid dat meer dan drie maanden per jaar effectief fungeert bij de diensten van de inspectie of de Dienst voor Onderwijsontwikkeling

Artikel 48ter

De evaluatie is het beoordelen van het functioneren van een personeelslid in de huidige functie ten opzichte van vooraf bepaalde verwachtingen.

De evaluatie gebeurt op basis van de functiebeschrijving en de doelstellingen en is de appreciatie van het totaal functioneren van het betrokken personeelslid.

Artikel 48quater

§ 1 Deze verwachtingen worden bepaald bij het begin van de evaluatieperiode, nl. tijdens de planning.

Daarbij zijn twee delen te onderscheiden: de relatief permanente opdracht en de periodegebonden doelstellingen.

De opdracht wordt vastgelegd in een functiebeschrijving, die uit twee delen bestaat:

- de resultaatgebieden, dit zijn de taken die door het personeelslid tot een goed einde moeten worden gebracht;
- de competenties, zijnde de bekwaamheden, vaardigheden en kwaliteiten die het personeelslid nodig heeft om de in de resultaatgebieden bedoelde taken naar behoren te kunnen uitvoeren.

Daarnaast kunnen jaarlijks doelstellingen worden afgesproken.

§ 2. De functiebeschrijving en/of de doelstellingen worden bij een substantiële wijziging van de opdracht of in onderling overleg aangepast.

Artikel 48quinquies

Elke functiebeschrijving en/of wijziging wordt opgemaakt in onderling overleg tussen de evaluatoren en het betrokken personeelslid. Hetzelfde geldt voor de opmaak van de doelstellingen.

Artikel 48sexies

In de loop van de evaluatieperiode kan de geëvalueerde bij zijn evaluatoren terecht voor opvolging en ondersteuning om de verwachte resultaten te behalen.

Artikel 48septies

De evaluatie dient op een zorgvuldige wijze te gebeuren.

Een opleiding tot evaluator is verplicht voor alle leden van de inspectie of de Dienst voor Onderwijsontwikkeling die met evaluatie belast zijn. Alleen de evaluaties opgemaakt door personeelsleden die deze opleiding hebben gevolgd, zijn geldig.

De evaluatoren worden geëvalueerd op de kwaliteit van de evaluaties die zij opmaken.

Artikel 48octies

De evaluatie verloopt zoals hierna bepaald:

- 1° De functiehouder bereidt een zelfevaluatie voor.
- 2° Tijdens een evaluatiegesprek volgt de bespreking van alle aspecten van het functioneren.

Dat gesprek wordt gevoerd tussen de geëvalueerde die zijn zelfevaluatie naar voor brengt en één evaluator. Op verzoek van de geëvalueerde of één van zijn evaluatoren, heeft het evaluatiegesprek plaats met twee evaluatoren.

- 3° De evaluatie wordt door de evaluatoren in een gemotiveerd evaluatieverslag neergeschreven dat geen eindconclusie bevat, tenzij in geval van de evaluatie "onvoldoende". Het verslag wordt door beide evaluatoren ondertekend.

Voorzitter

Artikel 48novies

Het betrokken personeelslid ontvangt binnen de maand na het evaluatiegesprek het verslag en heeft vanaf dat ogenblik vijftien kalenderdagen de tijd om dit verslag te ondertekenen voor kennisname.

De geëvalueerde kan zijn opmerkingen toevoegen aan het evaluatieverslag. In dat geval wordt het verslag nogmaals ondertekend door de evaluatoren.

Artikel 48decies

Het originele evaluatieverslag en de opmerkingen van het personeelslid worden bewaard in het evaluatiedossier van het personeelslid. Het personeelslid ontvangt een afschrift.

Het personeelslid kan op elk ogenblik zijn evaluatiedossier inzien.

Artikel 48undecies

§ 1. Een personeelslid van de inspectie of van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling dat er niet mee kan instemmen dat zijn beschrijvend evaluatieverslag wordt besloten met de vermelding "onvoldoende", kan de zaak binnen de vijftien kalenderdagen na het bezorgen van het beschrijvend evaluatieverslag aanhangig maken bij de raad van beroep, die is voorzien in Afdeling 8 van dit decreet.

§ 2. De raad van beroep hoort het betrokken personeelslid en kan de betrokken evaluatoren horen en om uitleg vragen.

§ 3. De raad van beroep brengt een met redenen omkleed advies uit binnen dertig kalenderdagen na ontvangst van het beroepschrift. Indien er geen advies is binnen de vooropgestelde termijn, wordt het beroep behandeld alsof er een gunstig advies werd gegeven ten aanzien van het personeelslid dat het beroep heeft ingesteld.

§ 4. Het dossier wordt vervolgens binnen de vijftien kalenderdagen voorgelegd aan de inspectieraad die bevoegd is voor de definitieve beslissing over het al dan niet toekennen van de vermelding "onvol-

doende". De als evaluator betrokken inspecteur-generaal neemt in dat geval niet aan de beraadslaging deel.

Terzelfdertijd wordt het advies aan de verzoeker gestuurd.

De inspectieraad beslist binnen de vijftien kalenderdagen na ontvangst van het advies van de raad ; zoniet gaat men ervan uit dat er een gunstige beslissing is.

Artikel 48duodecies

De inspecteur-generaal, de algemeen inspecteur-generaal of de directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling die er niet mee kan instemmen dat zijn beschrijvend evaluatieverslag wordt besloten met de vermelding "onvoldoende", kan de zaak binnen de vijftien kalenderdagen na het bezorgen van het beschrijvend evaluatieverslag aanhangig maken bij de Vlaamse regering.

De Vlaamse regering kan de eerste evaluator horen en om uitleg vragen. Als de Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs fungeert als tweede evaluator, neemt hij in dat geval niet aan de beraadslaging deel.

De beslissing in beroep van de Vlaamse regering is bindend.

De Vlaamse regering beslist binnen dertig kalenderdagen ; zoniet gaat men ervan uit dat er een gunstige beslissing is.

Artikel 48terdecies

De gemotiveerde beslissing in beroep wordt aan het evaluatiedossier van de geëvalueerde toegevoegd.

Artikel 48quaterdecies

§ 1. Het personeelslid dat als vastbenoemde fungeert bij de inspectie of bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, wordt ontslagen wegens beroepsongeschiktheid indien hij gedurende twee opeenvolgende jaren of drie keer tijdens de loopbaan als lid van de inspectie of van de Dienst voor Onder-

Voorzitter

wijsontwikkeling de evaluatie "onvoldoende" heeft gekregen. Bij dit ontslag gelden dezelfde opzeggingstermijnen en modaliteiten zoals bedoeld in artikel 56.

Het personeelslid dat als contractuele of als tijdelijke fungeert bij de inspectie of bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, wordt ontslagen wanneer hij één evaluatie "onvoldoende" heeft gekregen.

Het ontslag wordt uitgesproken door de benoemende overheid.

§ 2. Voor personeelsleden die door middel van een verlof of een terbeschikkingstelling fungeren bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, heeft de evaluatie "onvoldoende" de onmiddellijke beëindiging van het verlof of de terbeschikkingstelling tot gevolg.

Artikel 48quinquiesdecies

De tweede evaluator staat tijdens het volledige proces van planning, opvolging en evaluatie in voor de kwaliteitsbewaking en het billijk verloop van de evaluaties binnen zijn entiteit.

ONDERAFDELING 2

De evaluatieperiode

Artikel 48sexiesdecies

§ 1. In principe gebeurt de evaluatie jaarlijks.

Elk personeelslid moet éénmaal per schooljaar geëvalueerd worden in de eerste drie jaren van een loopbaan als contractueel of als vastbenoemde bij de onderwijsinspectie of de Dienst voor Onderwijsontwikkeling.

De evaluatieperiode loopt van 16 augustus tot en met 15 augustus.

Daarna moet een personeelslid van de onderwijsinspectie of de Dienst voor Onderwijsontwikkeling minstens om de twee schooljaren geëvalueerd worden, tenzij het personeelslid vraagt om twee opeenvolgende schooljaren geëvalueerd te worden.

Wanneer een personeelslid de evaluatie "onvoldoende" krijgt, moet het na één jaar opnieuw geëvalueerd worden.

§ 2. Bij wijze van overgangsmaatregel moet elk personeelslid het eerste jaar na de inwerkingtreding van de evaluatie geëvalueerd worden, ongeacht de ervaring binnen de loopbaan.

Artikel 48septiesdecies

§ 1. De evaluatie over de afgelopen evaluatieperiode heeft plaats tussen 16 augustus en 15 september. Het beschrijvend evaluatieverslag dient uiterlijk op 15 oktober aan de geëvalueerde te worden bezorgd. De planning voor de nieuwe evaluatieperiode dient eveneens op dat tijdstip te zijn gefinaliseerd.

§ 2. De evaluatie gaat ook door indien tijdens de in § 1 vermelde periode :

1° de geëvalueerde niet beschikbaar is ;

2° de te horen personeelsleden bedoeld in artikel 48undecies en in artikel 48duodecies niet bereikbaar zijn.

ONDERAFDELING 3

Instanties bevoegd voor het opmaken van de evaluatie

Artikel 48duodecies

Alle personeelsleden van de inspectie en van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling worden geëvalueerd door minstens twee hiërarchisch meerderen. De evaluatoren behoren tot minstens twee verschillende rangen.

Artikel 48undecies

Als hiërarchisch meerderen worden beschouwd : de inspecteurs-coördinatoren, de inspecteurs-generaal, de algemeen inspecteur-generaal, de directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling ten overstaan van de onder hun gezag staande personeelsleden, daarnaast ook de secretaris-generaal van het departement Onderwijs.

Voorzitter

Daarnaast kunnen de inspecteurs-generaal, de algemeen inspecteur-generaal of de directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling een personeelslid aanwijzen om gezag uit te oefenen over een aantal personeelsleden met een lagere rang dan de zijne en in uitzonderlijke gevallen over personeelsleden van zijn rang.

De aanwijzing als hiërarchische meerdere over personeelsleden met dezelfde rang dient gemotiveerd te worden en ter bekrachtiging voorgelegd te worden aan de inspectieraad.

De onmiddellijke hiërarchische meerdere is de hiërarchische meerdere die het dichtst in rang staat tot het onder zijn gezag staand personeel. Hij treedt op als eerste evaluator.

Artikel 48vicies

De algemeen inspecteur-generaal en de directeur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling worden geëvalueerd door de secretaris-generaal van het departement Onderwijs en door de functioneel bevoegde Vlaamse minister.

De inspecteurs-generaal worden geëvalueerd door de algemeen inspecteur-generaal en de secretaris-generaal van het departement Onderwijs.

Artikel 48viciessel

De inspecteur-coördinator wordt geëvalueerd door de functioneel bevoegde inspecteur-generaal en door de algemeen inspecteur-generaal.

Artikel 48viciesbis

De inspecteur wordt geëvalueerd door de functioneel bevoegde inspecteur-coördinator en de functioneel bevoegde inspecteur-generaal. Bij ontstentenis aan een functioneel bevoegde inspecteur-coördinator, wordt zo mogelijk een hiërarchisch meerdere van gelijke rang aangeduid binnen de groep van de inspecteurs die bevoegd zijn voor een zelfde onderwijsniveau.

Artikel 48viciester

Onder voorbehoud van een functioneel verantwoorde aanwijzing van een hiërarchische meerdere van gelijke rang, wordt de adviseur van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling geëvalueerd door de directeur van de dienst en door de algemeen inspecteur-generaal van het departement Onderwijs. Wanneer een hiërarchisch meerdere van gelijke rang wordt aangewezen, treedt die op als eerste evaluator en de directeur van de dienst als tweede evaluator. "

– *Aangenomen.*

Artikel 116

§ 1. In artikel 86, § 3 van hetzelfde decreet wordt het woord "wedde-" vervangen door "wedde en de geldelijke".

§ 2. In artikel 86 van hetzelfde hetzelfde decreet wordt een nieuwe § 5 toegevoegd die luidt als volgt :

"§ 5. De in § 1 bedoelde personeelsleden die sedert 31 augustus 1991 wedertewerkgesteld werden bij de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en sedertdien ononderbroken in die hoedanigheid in dienst zijn gebleven, worden definitief als pedagogisch adviseur toegewezen aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

Deze toewijzing impliceert een tijdelijke uitbreiding van de personeelsformatie, zoals bedoeld in artikel 89, § 1 van dit decreet. Wanneer de betrokken personeelsleden hun ambt neerleggen, is geen vervanging mogelijk.

De in § 1 bedoelde personeelsleden die wedertewerkgesteld werden bij de onderwijsinspectie of bij de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, worden definitief als inspecteur of adviseur toegevoegd aan de onderwijsinspectie of de Dienst voor Onderwijsontwikkeling.

De uitbreiding van de personeelsformatie van de onderwijsinspectie of van de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, die hiervan het gevolg is, vervalt wanneer deze personeelsleden hun ambt neerleggen of gereffecteerd worden in een vacant ambt. "

– *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 117

Artikel 92, § 1 van hetzelfde decreet wordt aangevuld als volgt :

" De bedragen vermeld in deze paragraaf en in artikel 87 worden vanaf 1 januari 1999 gekoppeld aan de spilindex 138,01 en schommelen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de onderwijssector aan het indexcijfer der consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld."

– *Aangenomen.*

Artikel 118

1° Artikel 116, § 1, heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1991

2° Artikel 116, § 2, heeft uitwerking met ingang van 1 september 1997.

3° De artikelen 113 en 115 treden in werking op 1 augustus 1998

4° Artikel 114 treedt in werking op 1 september 1998, behalve voor de inspectie basisonderwijs waarvoor dit artikel uitwerking heeft met ingang van 1 september 1995.

5° Artikel 117 treedt in werking op 1 januari 1999.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VIII

Deeltijds kunstonderwijs

Artikel 119

§ 1. In artikel 94, § 3, van het decreet betreffende onderwijs II van 31 juli 1990 worden na de zinsnede "uitgezonderd de studierichting beeldende kunst die" de woorden ",wat de kunstvakken betreft," ingevoegd.

§ 2. In § 4 van hetzelfde artikel worden na de zinsnede "uitgezonderd de studierichting beeldende kunst die" de woorden ",wat de kunstvakken betreft," ingevoegd.

– *Aangenomen.*

Artikel 120

Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 1 september 1990.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IX

Onderwijs voor Sociale Promotie

Artikel 121

In afwijking van de bepalingen van artikel 11, § 7 van het koninklijk besluit van 17 september 1986 houdende het rationalisatie – en programmatieplan van het onderwijs voor sociale promotie blijft de modulaire opleiding "elektricien voor industriële installaties", categorie hogere secundaire beroepsleergangen, georganiseerd door het Volwassenenonderwijs Westhoek Westkust – VTI Ieper, gesubsidieerd voor de schooljaren 1991-1992 tot en met 1998-1999.

– *Aangenomen.*

Artikel 122

Artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 september 1986 houdende het rationalisatie – en programmatieplan van het onderwijs voor sociale promotie en het koninklijk besluit nr. 64 houdende vaststelling van de minimale schoolbevolking van bepaalde afdelingen van het onderwijs voor sociale promotie worden opgeschort voor de schooljaren 1997-1998 en 1998-1999.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK X

Psycho-medisch-sociale centra

Artikel 123

§ 1. In artikel 2, § 1, 1°, eerste lid van de wet van 1 april 1960 betreffende de psycho-medisch-sociale centra wordt tussen de woorden "hun personeelsomkadering" en "onderwijsinrichtingen", het woord "volledige" ingevoegd.

Voorzitter

Aan artikel 2, § 1, 1°, eerste lid van dezelfde wet wordt de volgende zin toegevoegd : "Volledige onderwijsinrichtingen omvatten alle vestigingsplaatsen en alle onderwijsniveaus van het voltijds onderwijs."

§ 2. In artikel 2, § 1, 3° en 4° van dezelfde wet worden de woorden "van elke lopende termijn van zes jaar" geschrapt.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Vanderpoorten, mevrouw Maes, de heer De Gucht en mevrouw Van Lindt tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 124

Aan artikel 4 ter van dezelfde wet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"Als een betrekking bij een centrum niet meer kan gefinancierd of gesubsidieerd worden door het wegvallen van contracten met één of meer scholen en er tegelijkertijd een bijkomende betrekking kan gefinancierd of gesubsidieerd worden bij het centrum dat met deze scholen contracten afsluit, kan een vast benoemd personeelslid van het eerste naar het tweede centrum muteren of er een nieuwe aanwijzing of affectatie krijgen. In dat geval kan het eerste centrum afwijken van de opeenvolging der ambten en dit voor de duur van de lopende termijn van goedkeuring van de opeenvolging der ambten."

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Vanderpoorten, mevrouw Maes, de heer De Gucht en mevrouw Van Lindt tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 125

In dezelfde wet wordt een artikel 4quater ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Samenwerkingsverbanden van twee of meer centra, zetten hun personeel en hun werkingstoelagen samen in voor de uitvoering van hun opdrachten in het gezamenlijk werkgebied.

In afwijking van artikel 2 en tot 1 september 2000 wordt de personeelsomkadering van deze centra per dienstjaar berekend op basis van het aantal leerlingen geteld op 1 februari 1997 in de scholen die op die datum behoorden tot hun werkgebied.

De Vlaamse regering kan deze termijn verlengen.

Als er na 1 september 1997 scholen of delen van scholen aan het werkgebied worden toegevoegd, worden hun leerlingen, geteld op 1 februari van het voorgaande schooljaar, bijgeteld bij het centrum met het grootst aantal leerlingen. Als er na 1 september 1997 scholen of delen van scholen uit het werkgebied verdwijnen, worden hun leerlingen, geteld op 1 februari van het voorgaande schooljaar, afgetrokken bij het centrum met het grootst aantal leerlingen.

De samenwerkingsverbanden van twee of meer centra moeten voldoen aan volgende voorwaarden :

- 1° het samenwerkingsverband wordt georganiseerd door een rechtspersoon die daarvoor verantwoordelijk is ;
- 2° de beslissing tot oprichting vermeldt de verantwoordelijke rechtspersoon, de geldigheidsduur en de centra die erin zijn opgenomen ;
- 3° het samenwerkingsverband begeleidt zowel basisscholen als secundaire scholen ;
- 4° de inrichtende macht duidt onder de directeurs een coördinerend directeur aan ;
- 5° het samenwerkingsverband stelt één jaarprogramma op."

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Vanderpoorten, mevrouw Maes, de heren De Gucht en Deswaene en mevrouw Van Lindt tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Voorzitter

Artikel 126

- 1° Artikel 124 heeft uitwerking op 1 september 1997.
- 2° Artikel 123, § 1, treedt in werking op 1 september 2001.
- 3° De artikelen 123, § 2, en 125 treden in werking op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Vanderpoorten, mevrouw Maes, de heren De Gucht en Deswaene en mevrouw Van Lindt tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK XI

Leerlingenvervoer

Artikel 127

§ 1. In artikel 4 van de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van een nationale dienst voor leerlingenvervoer wordt in paragraaf 1 tussen de woorden "leerlingen" en "naar" de woorden "van het secundair onderwijs" ingevoegd.

§ 2. In hetzelfde artikel wordt een § 1bis ingevoegd luidend als volgt :

"§ 1bis. Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van artikel 191 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, zijn de diensten voor leerlingenvervoer belast met het verzekeren van vervoer van de leerlingen van het basisonderwijs voor zover deze leerlingen in een school ingeschreven zijn die gelegen is in een door de diensten bediende zone en voor zover er geen passend openbaar vervoer bestaat naar de dichtstbijzijnde vrije of officiële school zoals bedoeld in de artikelen 97, 98 en 99 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, indien de ouders dergelijke school niet vinden binnen een afstand van vier kilometer. "

§ 3. In § 2 van hetzelfde artikel wordt tussen de woorden "leerlingen" en "voorzover" de woorden "van het secundair onderwijs" ingevoegd.

§ 4. In hetzelfde artikel wordt § 2bis ingevoegd luidend als volgt :

"§ 2bis. Zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van artikel 191 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, verzekeren de diensten eveneens vervoer voor niet onder § 1bis bedoelde leerlingen, voor zover deze in een school ingeschreven zijn die gelegen is in de door de diensten bediende zone en voor zover er geen passend openbaar vervoer bestaat. Voor de toegang tot dat vervoer wordt voorrang verleend aan de leerlingen die de dichtstbijzijnde vrije of officiële school zoals bedoeld in de artikelen 97, 98 en 99 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 bezoeken.

De leerlingen die gebruik maken van dit faciliteitsvervoer, betalen de vervoerprijs volgens het tarief van de Vlaamse Vervoersmaatschappij. "

§ 5. In dezelfde wet worden overal de woorden "Nationale Maatschappij voor Buurtspoorwegen." vervangen door de woorden "Vlaamse Vervoersmaatschappij".

Op dit artikel is er een amendement van mevrouw Vanderpoorten, de heren De Gucht en Deswaene en mevrouw Van Lindt tot schrapping dat luidt als volgt :

Dit artikel schrappen.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 128

In artikel 20, 1° lid van de wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs worden de woorden " een inrichting of een afdeling voor buitengewoon onderwijs, of van hun verblijfplaats naar het instituut voor buitengewoon onderwijs, tehuis of pleeggezin" vervangen door de woorden "de dichtstbijzijnde inrichting, school of afdeling of het dichtstbijzijnde instituut voor buitengewoon onderwijs waar onderwijs verstrekt wordt waarvoor zij geschikt werden verklaard, en dit binnen een groepering naar keuze of van hun verblijfplaats naar het tehuis, instituut of pleeggezin".

Voorzitter

In hetzelfde lid worden de woorden "naar de plaats van vertrek" geschrapt.

Aan hetzelfde lid wordt een zin toegevoegd luidend als volgt :

"Onder groepering dient te worden verstaan : een indeling van scholen en vestigingsplaatsen in het buitengewoon basisonderwijs en het buitengewoon secundair onderwijs, naargelang ze behoren tot het gemeenschapsonderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs, het gesubsidieerd vrij onderwijs naargelang van de onderscheidene godsdiensten, of het gesubsidieerd vrij niet-confessioneel onderwijs."

– *Aangenomen.*

Artikel 129

Dit hoofdstuk heeft uitwerking met ingang van 1 september 1997.

– *Aangenomen.*

HOOFDSTUK XII

Diverse bepalingen

Artikel 130

In artikel 3 van de wet op leerplicht van 29 juni 1983 wordt een paragraaf 4 toegevoegd luidend als volgt : "§ 4. De diensten van de Vlaamse gemeenten zullen medewerking verlenen aan de controle op de leerplicht. De Vlaamse regering bepaalt de procedure."

– *Aangenomen.*

Artikel 131

In artikel 72 van het onderwijsdecreet VII van 8 juli 1996 wordt de vermelde periode van twee opeenvolgende schooljaren gewijzigd in "drie opeenvolgende schooljaren" en wordt een zin toegevoegd die luidt als volgt : "Nieuwe overeenkomsten voor een duurtijd van één schooljaar kunnen

afgesloten worden met nieuwe scholen vanaf 1 september 1998."

– *Aangenomen.*

Artikel 132

Aan artikel 20 van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de wetenschappelijk of maatschappelijke dienstverlening door de universiteiten of de hogescholen en betreffende de relaties van de universiteiten en de hogescholen met andere rechtspersonen, worden een derde en een vierde paragraaf toegevoegd, die luiden als volgt :

"§ 3. De universiteiten of hogescholen kunnen deelnemen in vennootschappen die als maatschappelijk doel hebben kapitaal, financiële know how of management know how ter beschikking te stellen van spin-off bedrijven zoals bedoeld in Hoofdstuk II van dit decreet. De artikelen 11, 13 tot 17 en artikel 18, behoudens de bepalingen inzake wetenschappelijke kennis, resultaten van wetenschappelijk of projectmatig wetenschappelijk onderzoek, technologie of administratieve of logistieke innovaties ontwikkeld aan de universiteit of hogeschool, en artikel 19 zijn eveneens van toepassing op de deelname in vennootschappen zoals bedoeld in deze paragraaf.

§ 4. De universiteiten of hogescholen kunnen deelnemen in vennootschappen die een afsplitsing zijn, met het oog op industriële of commerciële exploitatie, van het bedrijfsactiviteiten die binnen de universiteiten of hogescholen werden ontwikkeld. De artikelen 11, 13, 15 tot 17 en artikel 18, behoudens de bepalingen inzake wetenschappelijke kennis, resultaten van wetenschappelijk of projectmatig wetenschappelijk onderzoek, technologie of administratieve of logistieke innovaties ontwikkeld aan de universiteit of aan de hogeschool, en artikel 19 zijn eveneens van toepassing op de deelname in vennootschappen zoals bedoeld in deze paragraaf."

– *Aangenomen.*

Artikel 133

1° Artikel 132 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1995.

2° Artikel 131 heeft uitwerking met ingang van 1 september 1996.

Voorzitter

3° Artikel 130 treedt in werking op 1 september 1998. Artikel 128

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om 15.30 uur de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs – 1058 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 6

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet houdende diverse maatregelen met betrekking tot het secundair onderwijs en tot wijziging van het decreet van 25 februari 1997 betreffende het basisonderwijs.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Sarens, verslaggever, heeft het woord.

De heer Freddy Sarens, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid besprak op 28 mei, 2,3 en 4 juni 1998 het ontwerp van decreet dat vandaag voorligt. Op 28 mei en 2 juni 1998 organiseerde de commissie, ter voorbereiding van de bespreking, twee hoorzittingen met betrokkenen uit het onderwijsveld. In het gedrukte stuk vindt u de verslaggeving hiervan terug, waarnaar ik dan ook verwijs.

Speciaal wil ik de diensten van het Vlaams Parlement, en in het bijzonder het secretariaat Onderwijs, danken voor het snelle en prachtige werk dat ze betreffende deze verslaggeving hebben verricht.

In zijn inleiding bracht de minister de krachtlijnen van dit decreet naar voren. Hij wees erop dat de voorbereidende werkzaamheden samen bijna drie jaar in beslag namen, en dat ze niet zonder hindernissen verliepen. De minister schetste de belangrijkste stappen in de totstandkoming van het

decreet. Vooreerst verwees hij naar het regeerakkoord, vervolgens was er de oriënteringsnota van 1 maart 1996. De krachtlijnen van de hervormingen secundair onderwijs werden na intense en langdurige besprekingen in 1997 vertaald in een niveau-decreet voor het secundair onderwijs. Deze grote hervorming vond echter een aantal obstakels op haar weg, zowel van politieke als van juridische aard. Uiteindelijk werd in december 1997 gekozen voor een haalbare, afgeslankte versie.

De oorspronkelijke doelstellingen werden zoveel mogelijk behouden : optimalisering van de leerlingenoriëntering, handhaven van een kwaliteitsvol secundair onderwijs, de directeur als centrale figuur, aanmoediging van de scholen tot samenwerking en dit onder de vorm van scholengemeenschappen. Belangrijk is dat binnen elke scholengemeenschap de drie onderwijsvormen worden georganiseerd : het algemeen, het beroeps- en het technisch secundair onderwijs. Voor het beroepssecundair onderwijs wordt gewerkt aan een eventuele modularisering.

Daarnaast is er de andere doelstelling, namelijk het herschikken van de onderwijswereld in een rationeler en transparanter aanbod van scholen, onderwijsvormen, studiegebieden en -richtingen. Elke school kan zich duidelijk profileren in haar aanbod, en groepeer een aantal verwante studierichtingen. De scholengemeenschappen kunnen hierover ook duidelijke afspraken maken.

Een goed uitgesmeerde overgangperiode moet zorgen voor een vlotte organisatie van het nieuwe geheel. Een reductie van het pakket uren per leerkracht met 2,5 percent tegen 1 september 2004, moet via overleg tussen scholen en scholengemeenschappen tot rationalisatie en financiële ruimte leiden. De vrije keuze blijft alleszins gewaarborgd.

Het huidig opvoedend hulppersoneel en administratief personeel zal op termijn in absolute aantallen verminderen op het ritme van de natuurlijke afvloeiing. Er wordt in uitstapmogelijkheden voorzien. De tijdelijken krijgen een beter statuut. Voor de nieuwe personeelscategorie van het ondersteunend personeel komt er een nieuwe aanpak met upgrading en een betere verloning. Er komt meer ondersteunend personeel voor de zwakkere leerlingen in het beroepssecundair onderwijs, in het eerste leerjaar B en in het beroepsvoorbereidend jaar.

Een andere belangrijke maatregel van het decreet is de geleidelijke verhoging van de werkingstoela-

Sarens

gen in het gesubsidieerd onderwijs tot de verhouding 100/76. De minister kondigde aan dat intussen de procedure is opgestart voor de wetenschappelijke studie over de objectiveerbare verschillen. Een substantiële verhoging van de werkingsmiddelen van het basisonderwijs wordt gerealiseerd.

Een laatste hoofdstuk van beleidsmaatregelen betreft het personeel. Ze moeten toelaten een volwaardig human-resourcesbeleid te voeren zonder dat de rechten van de personeelsleden worden geschaad. Hierin vinden we drie belangrijke elementen : de functiebeschrijvingen, de functioneringsevaluatie en de mandaatfunctie van de directeur.

De minister wees er ten slotte op dat de feitelijke invulling van dit decreet zal afhangen van de individuele school, het leerkrachtenteam, de directeur, de plaatselijk inrichtende macht.

Ik beperk me in dit mondeling verslag tot het aangeven van de voornaamste aandachtspunten die de verschillende politieke fracties in de algemene bespreking aanbrachten. Voor de diverse standpunten verwijs ik naar het schriftelijk verslag. Er werd uitvoerig van gedachten gewisseld over : de organisatie van het secundair onderwijs via de vrijwillige vorming van schoolgemeenschappen, een betere leerlingenoriëntatie als pedagogische doelstelling, de mogelijke modularisering van het beroepssecundair onderwijs, de modaliteiten en principes van de financiering van de werkingsmiddelen, het vooropgestelde personeelsbeleid, de koppeling van dit decreet aan een bijzonder decreet tot hervorming van de ARGO, de invulling van de vrije keuze, de problematiek van de vrije internaten, de besparingsmaatregelen en de budgettaire gevolgen, de vragen en bekommernissen van de kleine onderwijsverstreckers, en de opeenvolgende politieke akkoorden zoals het Polder- en het Tivoli-akkoord.

Ten slotte kan ik melden dat het geamendeerde ontwerp van decreet werd aangenomen met 8 stemmen voor bij 7 stemmen tegen. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Hij zal toch niet met amendementen komen aandragen. (*Gelach*)

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mevrouw Maes, ik wou dat doen, maar ik zag dat u bij het vorige ontwerp zo ongelukkig was. Ik wens

het schooljaar niet te eindigen met een ongelukkige mevrouw Maes. (*Gelach*)

Mevrouw Nelly Maes : Ik kan de minister wel enkele suggesties voor amendementen aan de hand doen.

Minister Luc Van den Bossche : Mevrouw Maes, u moet nu ook niet overdrijven. Het is niet omdat ik u niet ongelukkig op vakantie wil sturen dat ik u nu per se gelukkig wil maken vooraleer u vertrekt. U moet leren naar iets uit te kijken zodat u tijdens de vakantie het grote geluk en al wat daar bij hoort, meemaakt. (*Gelach*)

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, veertig jaar na het Schoolpact worden door het ontwerp van decreet geen bewuste pogingen ondernomen om uit de bestaande starre zuilen- en nettenlogica te treden. Dit is niet zomaar toevallig een offer aan één of andere modieuze trend. Mijns inziens staan we integendeel voor wat waarschijnlijk een onafwendbaar evolutionair proces zal blijken te zijn. In tegenstelling tot de structuren en tot het traditioneel politiek denken, opteren anno 1998 de meeste ouders en leerlingen niet langer voor de strikte en traditionele nettenlogica. Niet langer primeren de filosofische of ideologische argumenten bij de schoolkeuze, maar wel de gepercipieerde kwaliteit en klantvriendelijkheid.

De nu door de politieke wereld ingenomen stelling is geen novum. Onmiddellijk na de grondwetsherziening van 1988 is aan Vlaamse zijde immers vrijwel unaniem gereageerd op de roep naar een nieuw Vlaams Schoolpact. We kozen toen bewust niet voor een eigen Schoolpactcommissie noch voor een alarmbelprocedure. Dergelijke mechanismen en procédés hebben we toen bijgezet in de galerij van de vergane gloriën. Ze steunen op een onderwijswereldbeeld dat niet meer beantwoordt aan de sociologische werkelijkheid. Dergelijke vormen van georganiseerd wantrouwen en gestructureerde oppositie staan bovendien haaks op een behoorlijk bestuur.

Kunstmatige formules staan niet langer garant voor een schoolvrede. Het afsluiten van één of ander nieuw pactje – zonder dat er een oorlog aan voorafging – zou niet langer bijdragen tot een prospectief onderwijsbeleid. Grondwettelijke waarborgen en coherent, overzichtelijk en bevattelijk decretaal en regelgevend werk bieden een geloofwaardiger houvast dan politieke veto's en dogma's.

Van den Bossche

Het definitieve einde van de 'schoolpactologie', de terugkoppeling van het onderwijsbeleid naar de onderwijsrealiteit en haar sociologische omgeving is in wezen het begin van de effectieve autonomie en verantwoordelijkheid voor de schoolbesturen. Dit laat hen toe zich duidelijk – ook religieus en filosofisch – te definiëren, zonder dat ze hun specifieke eigenheid moeten opofferen aan de eisen van de totale homogeniteit. In een echte decentrale beweging moeten schoolbesturen als complexe professionele organisaties kunnen functioneren. Ze moeten hun bestuurlijke dynamiek kunnen aanwenden om maatschappelijke kwaliteit te genereren. Het behoort nu tot hun opdracht om, met inachtneming van de eigen cultuur, het beleidsvermogen te versterken in functie van kwaliteit en efficiëntie.

De overheid heeft de opdracht dit geheel decretaal te onderbouwen, de optimale voorwaarden te creëren, de financiering en subsidiëring van het onderwijs te verzekeren en de kwaliteitsstandaarden te definiëren in termen van minimaal te bereiken doelstellingen. Het is net die visie op de toekomst die we hebben vertaald in het ontwerp van decreet voor het secundair onderwijs.

Het voorliggende ontwerp heeft een lange incubatietijd gekend. Heel veel gesprekken en overleg met alle betrokken partijen zijn eraan voorafgegaan. Het heeft bloed, zweet en tranen gekost. Maar precies door die lange voorbereiding is het een evenwichtig en gewaagd maar toch haalbaar geheel geworden.

Aan de onderwijsverstrekkers geven we nu het woord en de gelegenheid om aan de geboden kansen concreet gestalte te geven. Ik weet wel dat sommigen zeggen dat we met dit decreet verder hadden kunnen gaan – vooral inzake de beoogde samenwerking tussen scholen en netten en inzake het personeelsbeleid. Dat is juist en ook niet juist. De grootste verdienste van dit decreet is wel dat het perfect in het verlengde ligt van een aantal principes die we enkele jaren geleden als geloofsovertuiging hebben verkondigd. Die principes kwamen nogal choquant over, en gaven in brede lagen van het onderwijsveld aanleiding tot scherpe discussies. Er is niets veranderd in de wereld. Uit de confrontatie van de ideeën zijn een aantal van die oorspronkelijk zwaar betwiste items nu onderdeel geworden van alom verspreide inzichten.

We hebben daarop voortgebouwd. Dat heeft het voordeel dat de herkenbaarheid van dit decreet

vergroot. We bouwen voort op bij het veld nieuw verworven inzichten. Dat betekent ook : vertrouwen geven. We kiezen niet voor een mathematische sturing van de nieuwe ordening : utopia is niet in artikelen vertaald. Het enige resultaat van zo een vermetelheid zou uitdraaien op een status-quo. Dit decreet is irreversibel. Het zet een proces van autonomie en decentralisering in gang, waarvan we vandaag de eerste contouren schetsen. Dat zal onze opvolgers in staat stellen om voor de eenentwintigste eeuw een ander verhaal te schrijven. Dat verhaal zal meer over het onderwijs zelf gaan, en minder over de structuren.

In dit decreet moeten vijf belangrijke toekomstgerichte innovaties worden onderkend. Ten eerste wordt het studietoelaanbod gereduceerd, en worden er voorwaarden gecreëerd voor een betere leerlingenoriëntering. Het studietoelaanbod mag niet langer verworden tot een reclame-item, en evenmin een wirwar blijven van voor ouders en leerlingen onbegrijpelijke namen en wegen. Het aanbod moet soepel zijn, en voorzien in alle mogelijke nodige en nuttige richtingen. Dat moet de oriëntering verbeteren. Dat zal zeker het geval zijn in een scholengemeenschap, waarin het verkeerd begrepen eigenbelang van professionelen en instellingen wordt uitgeschakeld – of toch minstens beperkt.

Ten tweede is er de zachte dwang om scholen te doen samenwerken. Overigens is volgens sommigen die dwang nog te zacht. De wetgever wil zich niet in de plaats van de schoolbesturen stellen. De negatieve en positieve stimuli van dit decreet en het de laatste jaren groeiend inzicht aan de basis, zullen er echter borg voor staan dat, zoals in het HOBU, over enkele jaren ook het veld van het secundair onderwijs een grondige organisatorische verandering zal hebben ondergaan.

Ten derde wordt de al decennia lang aanslepende discussie over de verdeling van de werkingsmiddelen voorlopig beslecht met de vastlegging van de verhouding 100/76. Zo is, samen met het decreet op het basisonderwijs, voor het leerplichtonderwijs uitvoering gegeven aan een van de gevoeligste bepalingen van de Grondwet. De regeling is niet definitief, want een wetenschappelijke studie zal toelaten om een en ander nog te verfijnen. De voorliggende tekst heeft alleszins een hardnekkige bron van wrevel weggenomen.

Ten vierde wordt de basis voor de modulaire opbouw georganiseerd. In een eerste fase gebeurt dit voor het beroepsonderwijs. Dat zal verhinderen dat wie niet zijn volledig curriculum beroepssecundaire opleiding afmaakt, ongekwalificeerd op de arbeidsmarkt verschijnt. Als het volwassenenon-

Van den Bossche

derwijs erop inspeelt, staat dit toe om een soepel systeem van levenslang leren en bijleren in de praktijk te brengen. Dat kan via het sprokkelen van bijkomende modules, met inbegrip van het gemakkelijker behalen van de burgerlijke sanctie.

Ten vijfde wordt een meer autonome en moderner personeelsbeleid, met respect voor zowel de rechten van het individu als de rechten van de school en zijn prioritaire gebruiker, de leerling, mogelijk gemaakt. De scholen zullen in de toekomst een beroep kunnen doen op grotere deskundigheid, zowel voor de begeleiding van leerlingen – met speciale aandacht voor het beroepsonderwijs – als voor de ondersteuning van de directies. Ook de instelling van het mandaat past in dit concept. Precies vanwege de grote eisen die vandaag op de schoolleider rusten, is een vaste benoeming in dit ambt niet langer functioneel.

Niet alles is geregeld. De evaluatie is bijvoorbeeld slechts embryonaal uitgewerkt. Daar is een goede reden voor. Die reden is niet een uitstel ad calendae graecas, maar wel het inzicht dat een dergelijk systeem van personeelsbeheer niet kan worden ingevoerd in een omgeving die er niet professioneel mee kan omgaan of die het systeem verkeerd interpreteert. Na het reces zullen we dit thema terug opnemen. De gesprekspartners zijn hierbij gewaarschuwd. Wat de schoolbesturen betreft, ben ik niet bereid om mee te gaan op de kortzichtige weg waar evaluatie wordt gelijkgesteld met verkapte tucht. De vakbonden zijn gewaarschuwd dat ik hen niet zal volgen wanneer ze de evaluatie willen gelijkstellen met tucht om vervolgens het geheel maximaal te bureaucratiseren.

Met de goedkeuring van dit decreet is de grote structurele discussie over het onderwijs achter de rug. Het nieuwe gebouw met zijn verschillende etages kan worden opgeleverd. Bijtimmeren en verbouwen zullen wel tot de dagelijkse decretale realiteit blijven behoren, maar de grote werken zijn voor geruime tijd achter de rug. Ik kijk daar met voldoening op terug, te meer omdat voor het einde van deze zittingsperiode ook het eindtermenverhaal volledig rond zal zijn. Aan de ambitieuze grondwetsherziening van 1988 is vlees gegeven. Vlaanderen kan de tiende verjaardag van zijn onderwijsbevoegdheid vieren met de zekerheid de geboden vrijheid goed te hebben gebruikt. We hebben gestalte gegeven aan ons onderwijs op een totaal nieuwe wijze, in tijden van budgettaire schaarste, maar conform de inzichten van ons volk en trouw aan de Grondwet. Daarbij werden de onderwijs- en de keuzevrijheid nauwgezet gerespecteerd. En toch werd de weg naar een nieuwe

werkelijkheid van vrijheid en vrije keuze geopend. De clichering van het Schoolpact werd vervangen door de open uitnodiging aan alle onderwijsparticipanten om zichzelf permanent te definiëren en te herdefiniëren. Voortaan komt er meer tijd vrij, ook voor de politieke wereld, om zich aan de onderwijskwaliteit en de maatschappelijke betekenis van het onderwijsproces zelf te wijden. Ze zal zich immers minder moeten bezighouden met de technische complexiteit.

De overheid kan weinig meer doen dan een aantal mogelijkheden aanreiken en kansen scheppen. Het onderwijsveld, de leerkrachten en hun directies moeten concreet vorm geven aan het onderwijs op het terrein. Ik hoop dan ook dat de schoolgemeenschappen van het secundair onderwijs de geboden kansen zullen benutten.

Dat we dit werk vandaag tot een goed einde hebben kunnen brengen, is onder meer te danken aan de interesse en de creatieve sfeer van de onderwijscommissie, de beminlijke vaste hand van de voorzitter en onbetwistbaar aan de vriendelijke en harde werkkraft van het secretariaat van de commissie en van alle betrokken personeelsleden van dit parlement. Ik wil in het bijzonder ook de verantwoordelijken van de netten en van de vakbonden danken voor de hardnekkigheid waarmee ze hun standpunten hebben verdedigd en voor de positieve en creatieve wijze waarop ze mee hebben getracht de onenigheid om te toveren in een leefbare consensus. Ik dank hen voor de vele uren die we dag en nacht samen hebben doorgebracht.

Ik dank ook mijn kabinetschef Roger Peeters en mijn adviseur secundair onderwijs Jacky Goris om de hardnekkigheid waarmee ze me hebben gevolgd toen niemand op deze planeet nog geloofde in het welslagen van deze onderneming. Maar heel in het bijzonder breng ik vandaag hulde aan mijn administratie. Het gepresteerde werk is buitengewoon. Ik dank ook mijn secretaris-generaal en vriend, Georges Monard, die me met al zijn wijsheid en ervaring bestendig trouw terzijde stond. Het allergrootste eresalut gaat echter naar de beide afdelingshoofden secundair onderwijs, Nicole Speleers en Hilde Lesage. Ze waren fenomenaal werklustig en onvermoeibaar. Zelfs ik kreeg ze niet kapot. Ze waren gewapend met een eindeloos geduld en een grote parate kennis. Laat gezegd zijn, en dat zijn mijn laatste woorden, dat dit decreet geen vader heeft maar wel twee moeders. (*Applaus bij de SP, de CVP en AGALEV*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 12.23 uur*
